

เลย์โฮบบา

ตอบรับการเรียกให้รับใช้ของ
พระผู้ช่วยให้รอด น. 4, 14, 20

พระคริสต์ที่เราเคารพ: ข้าราชการของเฮลเดอร์
ฮอลแลนด์ถึงคริสต์ศาสนิกชนทั้งปวง น. 24

เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชนในปัจจุบัน น. 54

จากจอปลินถึงญี่ปุ่น—พบความกล้าหาญ
ในภัยธรรมชาติ น. 60

Five That Were Wise (ห้าคนที่
มีปัญหา) โดย โรส ดาที่อก ดอลล์

หญิงพรหมจารีสิบคนไปพบเจ้าบ่าว
“เป็นคนโง่ทำคน เป็นหญิงมีปัญหา
ทำคน” คนมีปัญหา “เขานำมันใส่กา
ไปกับตะเกียงของตนด้วย” คนโง่
เอาตะเกียงไปแต่ “ทำได้เขาน้ำมัน
ไปด้วยไม่” เมื่อเสียงร้องมาว่า
“เจ้าบ่าวมาแล้ว” หญิงพรหมจารีโง่
ออกไปเขื่อน้ำมัน “เจ้าบ่าวก็มาถึง
ผู้ที่พร้อมอยู่แล้วก็ได้ไปกับท่านในการ
เลี้ยงเนื่องในงานสมรสแล้วประตูก็ปิด”
(ดู มัทธิว 25:1-13)

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: พระผู้ช่วยให้รอดทรงเรียกให้รับใช้
โดย ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: ลงมือทำเมื่อมีคนตกทุกซั่ได้ยาก

บทความพิเศษ

- 14 โรมัส เอส. มอนสัน: ตอบรับการเรียกให้ทำหน้าที่
โดย ไฮดี เอส. สวินตัน
ประสบการณ์จากชีวิตประธานโรมัส เอส. มอนสันสร้างแรงบันดาลใจให้เราทำตามแบบอย่างของท่าน
- 20 เฉลิมฉลองวันบำเพ็ญประโยชน์
โดย แคธริน เอช. โอลสัน
สมาชิกทั่วโลกมีส่วนช่วยเหลือชุมชนในวันบำเพ็ญประโยชน์

- 24 ยืนหยัดด้วยกันเพื่ออุดมการณ์ของพระคริสต์
โดย เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
คำพร้องให้คริสต์ศาสนิกชนยืนหยัดด้วยกันในความเชื่อมั่น การอุยธรรม และความเข้าใจ
- 34 พบศรัทธาตรงสุดแดนแผ่นดินโลก
โดย ไมเคิล อาร์. มอริริส
ผู้เปลี่ยนใจเดือนใสในเมืองอูซัวยา อาร์เจนตินา เริ่มชีวิตใหม่เมื่อน้อมรับพระกิตติคุณ
- 78 ตอบคำถามเกี่ยวกับศาสนาของเรา
โดย ไมเคิล ออดเตอร์สัน
แนวคิดห้ำประการใหนักถึงเมื่อท่านตอบคำถามผู้อื่น

ปกิณกะ

- 8 สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือนเมษายน
- 10 สิ่งที่เราเชื่อ: ศีลระลึก—ระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอด

- 12 เรื่องราวประทับใจในพระกิตติคุณ: เรียนรู้หน้าที่ของท่าน
โดย เอ็ลเดอร์เจฟเฟ บี. เวร์ธลิน
- 19 รับใช้ในศาสนจักร: รับใช้คน ๆ หนึ่ง
โดย อัล แวนลีอูเวิน
- 30 บ้านเรา ครอบครัวเรา: ภัยธรรมชาติ—เราไม่ต้องกลัว
โดย เอ็ลเดอร์สแตนลีย์ จี. เอลลิส
- 38 เสียงวิสุทธิชน
- 74 ข่าวศาสนจักร
- 77 แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ภาพปก
Fishers of Men (ผู้หากคนตั้งหาปลา) โดยไมจน ดิวอี้

42

**42 จรรโลงศรัทธาในโลกแห่งความ
สับสนวุ่นวาย**
โดย อธิการเจราลด์ คอสเซ
หลักธรรมห้าข้อช่วยให้ศรัทธาและ
ประจักษ์พยานเข้มแข็งอยู่เสมอ

ดูว่าท่านจะหา
เลียดโฮนา
ที่ซ่อนอยู่
ในฉบับนี้
ได้หรือไม่
คำใบ้: อยู่ใน
fale

54

46 คำถามและคำตอบ
ฉันเสียดสีสื่อมาก มันกำลังทำลาย
ชีวิตฉัน ฉันจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเลิก
เสียดสี

**48 ฉันรู้ได้อย่างไรเมื่อฉันได้รับการ
ให้อภัย**
โดย เอ็ดเดอร์แทต อาร์. คอลลิสเตอร์
ถ้าฉันได้รับการให้อภัย เหตุใด
จึงยังรู้สึกผิด

51 ห้องสนทนา

52 การเสียสละทว่าปิด
โดย เอ็ดเวิร์ด เอ็ม. อโคซาห์
การรับใช้พระเจ้าจะสำคัญกว่าเงินทอง
ที่ผมหาอยู่ได้หรือ

53 นึกภาพตนเองในพระวิหาร
โดย อาเดรียนา ฟรังกา เลียโอ
ดิฉันรู้ว่าดิฉันอยากแต่งงานในพระวิหาร
แต่ดิฉันต้องเลือกให้ถูกต้องก่อน

**54 เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน:
เครื่องยึดเหนี่ยวในปัจจุบัน**
โดย เดวิด แอล. เบค และ
อีเลน เอส. ดัลตัน
เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน เล่มใหม่
ช่วยท่านได้อย่างไร อ่านสิ่งที่ประธาน
เยาวชนชายสามัญและประธานเยาวชน
หญิงสามัญกล่าว

58 แบบอย่างของคุณแม่
โดย เอริน บาร์เกอร์
ถึงแม้คุณแม่จะป่วย แต่ท่านก็ยังสอน
ดิฉันเกี่ยวกับความรักและการรับใช้

68

**59 พยานพิเศษ: สตรีมีความสำคัญ
ในศาสนจักร!**
โดย เอ็ดเดอร์ควอนทิน แอล. คูก

**60 การสวดอ้อนวอน จดหมายสั้น ๆ
และภัยธรรมชาติ**
โดย มาริสซา วิดดีสัน
แม้อยู่ห่างหลายพันไมล์ แต่โธโนกะและ
แม็กก็ต่างเรียนรู้อาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรง
ดูแลเราในยามยาก

62 คมวาทะ

63 หน้านี้ของหนู

**64 นำปฐมวัยกลับบ้าน: ฉันเลือก
เติมเต็มชีวิตด้วยสิ่งที่อัญเชิญ
พระวิญญาณ**

**66 ทำตามศาสดาพยากรณ์:
ฝึกรับใช้ผู้อื่น**
โดย ไฮดี เอส. สวินตัน

68 บ้านของลูเต
โดย อาดัม ซี. โอลสัน
ไม่ว่าเราอยู่ที่ใด เราสามารถทำให้บ้าน
เป็นสถานศักดิ์สิทธิ์สำหรับครอบครัว
เราได้

70 สำหรับเด็กเล็ก

**81 ภาพบุคคลและสิ่งของใน
พระคัมภีร์มอรมอน**

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โธมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. ฮายริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุทท์ดอร์ฟ

โค้วรังก์ครุฑาสภาสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, ดัลลัน เอส. โฮล์มส์, เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์, ริชาร์ด จี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แลนด์, เดวิด เอ. เบตনার, เคเวนทิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: พอล บี. โพเพอร์
ที่ปรึกษา: คีธ อาร์. เอ็ดเวิร์ดส์, คริสทอฟเฟิล โกลเด็น จูเนียร์, แพร์รี่ จี. มาล์ม

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด แอล. ฟริสช์เนคท์
ผู้อำนวยการบรรณาธิการ: วินเซนต์ เอ. วอร์น
ผู้อำนวยการภาพกราฟิก: อัลลัน อาร์. ลอยบอร์ก
บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วัล จอร์นสัน
ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: เจนิเฟอร์ แอล. กรีนวูด, ฮาดัม ซี. โอลสัน
รองบรรณาธิการ: ซูซาน บาร์เรตต์, โรอัน คาร์ร
กองบรรณาธิการ: บริทานนี บีทท์, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟลินตัน, ลารีน พอร์เตอร์ กอนท์, แคร์รี คาสเคิน, ลีลา แม็คคลานานาน, เมลิสซา เมอร์ริส, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลีย์ เจ. โอโตเวิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์รี่, แชค อี. ฟาร์เรล, เจน ฟินบอร์ท์, อลิสซา สตรองก์, พอล แวนเคนเบิร์ก, มาร์ชชา เอ. วิดัลสัน, เมลิสซา เซนเดโน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คุกซ์เซ็น
ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: สก็อตต์ แวน แคมเพน
ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ บีเคอร์
นักออกแบบอาวุโส: ซี. คิมบัลล์ บอห์ท์, คอลลีน อิงค์ลีย์, เอริก พี. จอร์นสัน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย
เจ้าหน้าที่ฝ่ายผลิต: โคลเลตต์ เนเบเคอร์ จูเนียร์, คอนนี ไบรอร์ธพ บริดจ์, ฮาเวิร์ด จี. บราวน์, จูลี เบอร์เดนท์, ไบรอัน ดับเบิลยู. กิก, แคธลีน ฮาเวิร์ด, เดนิส เคอร์วี, จินนี่ เจ. นิลสัน, เกย์ลี เททท์เพอร์ท์
งานก่อนพิมพ์: เจฟฟรีย์ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เดรก เอ. เซดจ์วิค
ผู้อำนวยการฝ่ายจัดจำหน่าย: ฮิวาน ลาร์เซ็น
สำหรับการสมัครสมาชิกและราคาบอกรับและแคนาดาไปไปที่
store.lds.org หรือติดต่อศูนย์หนังสือศาสนจักรในท้องถิ่นหรือผู้นำ
วอร์ดหรือผู้นำสาขา

ส่งต้นฉบับและข้อซักถามของท่านทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org;
ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org; **หรือทางไปรษณีย์ที่**
Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,
UT 84150-0024, USA.

เลียโฮนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “ข้ามทิศ” หรือ “เครื่องชี้ทาง”) จัดพิมพ์ในภาษาและแบบเนียบ อาร์เมเนีย บัลแกเรีย บัลแกเรีย เซบ ซัน จิน (ฉบับย่อย) โคโรเธเนีย เช็ก เดนมาร์ก ดัทช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟีจี ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี โไอแลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลาเกซี มาร์แชลล์ มองโกเลีย นอร์เวย์ ไนแลนด์ ปาปัวนิวกินี สเปน รัสเซีย ซามัว สโลวีเนีย สเปน สวีเดน ดากาล็อก ตาฮิติ ไทย ตองกา ยูเครน ออสเตรเลีย (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2012 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
 พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลียโฮนา ไว้ใช้ที่บ้าน
 ได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้าม
 ใช้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual
 Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150,
 USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

สำหรับผู้อ่านในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา: ฉบับสิงหาคม 2012 ปีที่ 36
 เล่มที่ 8 เลียโฮนา (USPS 311-480) ภาษาอังกฤษ (ISSN 1080-9554)
 จัดพิมพ์เป็นประจำเดือนโดย The Church of Jesus Christ of Latter-day
 Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150 อัตราค่า
 สมาชิกในสหรัฐ 10 ดอลลาร์ต่อปี; แคนาดา 12 ดอลลาร์ต่อปีบวกภาษี
 ค่าไปรษณีย์ที่ส่งข้ามพรมแดน; ยูทาร์ ตามระยะเวลาที่กำหนด
 ถ้าเปลี่ยนที่อยู่โปรดแจ้งภายในหกสิบวัน ส่งจดหมายที่อยู่จากฉบับล่าสุด
 พร้อมทั้งระบุที่อยู่เดิมและที่อยู่ใหม่ สหรัฐอเมริกาและแคนาดาส่งไปสมัคร
 สมาชิกไปที่ Salt Lake Distribution Center ตามที่อยู่ด้านล่าง สมัครสมาชิก
 ทางโทรศัพท์หมายเลข: 1-800-537-5971 ท่านสามารถชำระผ่านบัตรเครดิต
 (อเมริกันเอ็กซ์เพรส ดิสคอบเวอร์ มาสเตอร์การ์ด วีซ่า) ทางโทรศัพท์หรือที่
 store.lds.org (ข้อมูล Canada Post: Publication Agreement #40017431)
 เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์: ส่งการเปลี่ยนแปลงที่อยู่มาได้ที่ Salt Lake Distribution
 Center, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT
 84126-0368

ออนไลน์เพิ่มเติม Liahona.lds.org

สำหรับผู้ใหญ่

“พบศรัทธาตรงสุดแดนแผ่นดินโลก”
 (หน้า 34) พูดถึงเรื่องราวการเปลี่ยน
 ใจเลื่อมใสของสมาชิกหลายคนในเมือง
 ทางใต้สุดของอาร์เจนตินา ดูภาพถ่าย
 เพิ่มเติมที่ liahona.lds.org

สำหรับเยาวชน

เยาวชนให้เคล็ดลับหลายประการเพื่อ
 เอาชนะการเสพติดสี่สามก (ดู หน้า 46)
 แหล่งช่วยอีกแหล่งหนึ่งคือสมุดคู่มือบำบัด
 การเสพติดของศาสนจักร มีออนไลน์หลาย
 ภาษาที่ recoveryworkbook.lds.org

ในภาษาของท่าน

เลียโฮนา และหนังสือเล่มอื่นๆ
 ของศาสนจักรมีให้อ่านหลายภาษาที่
www.languages.lds.org

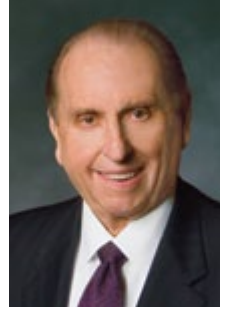
หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

- กลับใจ (การ), 46, 48
- การประชุมใหญ่สามัญ, 8
- การเรียกในศาสนจักร, 4, 19
- การถนอมธรรม, 7, 19, 24, 58
- ครอบครัว, 30, 54, 58, 59, 63
- คริสต์ศาสนา, 24
- ความก้าวหน้าส่วนบุคคล, 51
- ความเป็นหนึ่งเดียว, 20, 24
- ความยากลำบาก, 30, 51, 60
- ความหวัง, 38
- งานเผยแผ่ศาสนา, 34, 52, 78
- งานพระวิหาร, 53
- ขัดใช้ (การ), 48
- เชื้อเพลิง (การ), 52

- เตรียม (การ), 30
- แต่งงาน (การ), 53
- แบบอย่าง, 14, 58, 63, 66
- ประกัษ์พยาน, 34, 42, 51
- ประวัติครอบครัว, 38
- เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 34
- เปิดเผย (การ), 38, 40, 41
- โปรแกรมศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้า, 63
- พร, 54
- พระคัมภีร์มอรมอน, 34, 40
- พระเยซูคริสต์, 10, 24, 48
- พระวิญญาณบริสุทธิ์, 19, 30, 34, 42, 48, 64
- พันธสัญญา, 10
- เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน, 54

- ภัยธรรมชาติ, 30, 60
- มาตรฐาน, 54
- มิตรภาพ, 64
- เยี่ยมสอน (การ), 7
- รับใช้ (การ), 4, 7, 14, 20, 58, 66, 70
- ศรัทธา, 42, 48
- ศีลระลึก, 10
- สตรี, 59
- สื่อ, 46
- สื่อลามก, 46
- เสพติด (การ), 46
- เสียสละ (การ), 52
- หน้าที่, 4, 12, 14, 51, 73
- หน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้า, 51
- ให้อภัย (การ), 48
- ออกเดท (การ), 53

โดย ประธาน
โทมัส เอส. มอนสัน

พระเจ้าช่วยให้รอด ทรงเรียกให้รับใช้

ทุกคนที่เคยเรียนคณิตศาสตร์รู้ว่าตัวหารร่วมคืออะไร สำหรับ
วิสุทธิชนยุคสุดท้าย มีตัวหารร่วมตัวหนึ่งที่ผูกมัดเราไว้ด้วยกัน
I กัน ตัวหารร่วมตัวนั้นคือการเรียกส่วนตัวที่เราแต่ละคน
ได้รับเพื่อทำงานมอบหมายในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าบน
แผ่นดินโลกนี้

ท่านเคยรู้สึกผิดฐานพร่าบ่นเมื่อการเรียกมาถึงท่านหรือไม่
หรือท่านยอมรับด้วยความชอบพระทัยทุกครั้งที่มีโอกาสรับใช้ที่
น้องชายหญิงโดยรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์จะประทานพรคนที่
พระองค์ทรงเรียก

ข้าพเจ้าหวังว่าเราจะไม่มองข้ามวัตถุประสงค์แท้จริงของโอกาส
อันน่าหวงแหนให้เรารับใช้ วัตถุประสงค์นั้น เป้าหมายนิรันดร์นั้น
คือสิ่งเดียวกันกับที่พระเจ้าตรัสไว้ในพระคัมภีร์ไข่มุกอันล้ำค่า
นั่นคือ “เพราะคุณเกิด, นี่คืองานของเราและวัศมีภาพของเรา—คือ
การทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์.”¹

ขอให้เราระลึกไว้เสมอว่าเสื้อคลุมของการเป็นสมาชิกศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายไม่ใช่เสื้อคลุมสวม
ความอบอุ่นแต่คือเสื้อคลุมสวมความรับผิดชอบ หน้าที่ของเรา

นอกจากจะช่วยตัวเราให้รอดแล้ว ยังนำทางผู้อื่นไปสู่อาณาจักร
ซีเลสเชียลของพระเจ้าเป็นเจ้าอีกด้วย

เมื่อเราเต็มใจเดินบนเส้นทางมารับใช้พระเจ้าเป็นเจ้า เราจะไม่
ไม่มีวันอยู่ในสภาพแบบคาร์ดินัลวอลซีของเซคสเปียร์ เมื่อถูก
เพิกถอนอำนาจหลังจากรับใช้พระราชามาชั่วชีวิตเขาคร่ำครวญ
อย่างเศร้าใจว่า

*มาตร मैं ข้าฯ รับใช้พระเจ้าเป็นเจ้า สักครั้งเท่าที่
สนองพระฤศาย พระองค์คงเหลือแวมแถมแก่กาย
ไม่ถิ่นตายให้ศัตรูมันดูแคลน²*

สวรรค์เรียกร้องการรับใช้แบบใด “พระเจ้าทรงเรียกร่องใจและ
ความคิดที่เต็มใจ; และคนเต็มใจและคนเชื่อฟังจะกินสิ่งดีของ
แผ่นดินแห่งไซอันในวันเวลาสุดท้ายนี้”³

ข้าพเจ้าหยุดชั่วขณะเมื่อนึกถึงถ้อยคำของประธานจอห์น
เทย์เลอร์ (1808–1887) ที่ว่า “ถ้าท่านไม่ขยายการเรียกของท่าน
พระเจ้าเป็นเจ้าจะทรงถือว่าท่านต้องรับผิดชอบผู้ที่ท่านอาจช่วย
เขาไว้ได้หากท่านได้ทำหน้าที่ของท่าน”⁴

พระชนมชีพของพระเยซูเปรียบประดุจแสงเรืองรองฉายความ
ดีงามเมื่อพระองค์ทรงปฏิบัติศาสนกิจในบรรดาผู้คน “เราอยู่ท่าม
กลางท่านทั้งหลายเหมือนผู้รับใช้”⁵ พระเยซูทรงประกาศขณะทรง
ทำให้แขนขาของคนง่อยมีเรียวแรง คนตาบอดมองเห็น คนหูหนวก
ได้ยิน และร่างของคนตายมีชีวิตรอด

พระอาจารย์ทรงใช้อุปมาเรื่องชาวสะมาเรียผู้ใจดีสอนเราให้รัก
เพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง⁶ พระองค์ทรงใช้พระดำรัสตอบเศเรฐฐี
หนุ่มสอนเราให้ขจัดความเห็นแก่ตัวของเรา⁷ พระองค์ทรงใช้เรื่อง
การเลี้ยงอาหารคน 5,000 คนสอนเราให้เห็นความต้องการของ
ผู้อื่น⁸ และพระองค์ทรงใช้คำเทศนาบนภูเขาสอนเราให้แสวงหา

อาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้านั่นเอง⁹

ในโลกใหม่ พระเจ้าผู้ค้ำพระชนม์ทรงประกาศว่า “เจ้ารู้สิ่งที่เจ้าจะต้องทำในศาสนจักรของเรา; เพราะงานที่เจ้าเห็นเราทำมาแล้วเจ้าจงทำด้วย; เพราะสิ่งที่เจ้าเห็นเราทำมาแล้ว แม้สิ่งนั้นเจ้าจงทำ。”¹⁰

เราเป็นพรแก่ผู้อื่นเมื่อเรารับใช้ในร่มเงาของ“เยซูแห่งนาซาเร็ธ ... [ผู้] เสด็จไปกระทำคุณประโยชน์”¹¹ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าประทานพรเราให้พบปิตีในการรับใช้พระบิดาในสวรรค์ขณะที่เรารับใช้บุตรธิดาของพระองค์บนแผ่นดินโลก ■

อ้างอิง

1. โโมเสส 1:39
2. วิลเลียม เชคสเปียร์, *King Henry the Eighth*, องก์ 3, ฉาก 2, บรรทัดที่ 456–458
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:34
4. คำสอนของประธานศาสนจักร: จอห์น เทย์เลอร์ (2001) หน้า 162
5. ลูกา 22:27
6. ดู ลูกา 10:30–37; ดู มัทธิว 22:39 ด้วย
7. ดู มัทธิว 19:16–24; มาระโก 10:17–25; ลูกา 18:18–25
8. ดู มัทธิว 14:15–21; มาระโก 6:31–44; ลูกา 9:10–17; ยอห์น 6:5–13
9. ดู มัทธิว 6:33
10. 3 นิไฟ 27:21
11. กิจการ 10:38

การสอนจากข่าวสารนี้

“[พระเจ้า] จะไม่ทรงยอมให้เราล้มเหลวหากเราทำส่วนของเรา พระองค์จะทรงเพิ่มความสามารถให้เราแม้เกินกว่าพรสวรรค์และความสามารถของเราเอง . . . นี่เป็นประสบการณ์ที่หอมหวานที่สุดอย่างหนึ่งที่พึงเกิดขึ้นกับมนุษย์” (เอสรา เทพท์ เบ็นสัน, ใน *ไม่มีการเรียกใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน* [1999], หน้า 20) ท่านอาจเล่าประสบการณ์เมื่อท่านหรือคนที่ท่านรู้จักรู้สึกว้าพระเจ้าทรงเพิ่มพรสวรรค์และความสามารถของเขา เชิญชวนครอบครัวให้เล่าประสบการณ์ในแง่ดีบางอย่างเมื่อพวกเขาตอบรับ “การเรียกให้รับใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”

รับใช้ในพระวิหาร

โดย เบ็นจามิน เอ.

เมื่อผมอายุครบ 17 ปี ผมเริ่มคิดจริงจังเกี่ยวกับอนาคต ผมสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ว่าผมจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเตรียมเป็นผู้สอนศาสนาและรับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค ผมรู้สึกว่าผมควรไปพระวิหารบ่อยขึ้นเพราะนั่นคือพระนิเวศน์ของพระเจ้าและจะเป็นสถานที่ซึ่งผมรู้สึกใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์ของผมมากที่สุด

ด้วยเหตุนี้ผมจึงตั้งเป้าหมายทำบัพติศมา 1,000 คนในหนึ่งปี ผมรู้สึกจริงๆ ว่าต้องตั้งเป้าหมายนี้ ผมอดอาหารเพื่อให้รู้ว่านี่คือสิ่งที่ผมควรทำหรือไม่ พระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบผม และผมเริ่มไปพระวิหารตามปีโก เม็กซิโกทุกวันเสาร์

หลังจากทำบัพติศมาได้ 500 คน ผมตั้งเป้าหมายค้นหาประวัติครอบครัวเกี่ยวกับบรรพชนของผม ผมชอบการค้นหานั้นมากจนไม่ยอมนอนเพราะมัวแต่หารายชื่อ ผมพบรายชื่อ 50 ชื่อและบรรพชนแปดรุ่นในประวัติครอบครัวของผม ผมช่วยทำงานพระวิหารให้พวกเขาทุกคน

ในที่สุดผมได้ทำบัพติศมาให้ 1,300 กว่าคน ผมเรียนจบเซมินารี ได้รับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค และเวลานี้กำลังรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา ซึ่งเป็นเป้าหมายสูงสุดประการหนึ่งในชีวิตผม

ฉันสามารถทำบางสิ่งบางอย่างให้ผู้อื่นได้

เราแต่ละคนสามารถทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อช่วยคนอื่น ๆ ได้ ประธานมอนสันสอนว่าเราควรรักทุกคนและดูว่าเราจะช่วยพวกเขาได้อย่างไร

ดูเด็กชายที่นั่งอยู่ข้างต้นไม้ ท่านเห็นคนรอบข้างที่เขาจะช่วยให้หรือไม่

เมื่อท่านรับประทานอาหารมีค่ากับครอบครัว เสนอให้สมาชิกครอบครัวแต่ละคนบอกหนึ่งอย่างที่เขาทำเพื่อรับใช้ใครบางคนในวันนั้น เขียนประสบการณ์เกี่ยวกับการรับใช้ของท่านในบันทึกส่วนตัวทุกวัน

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอน สนทนากับพี่น้องสตรีที่ท่านเยี่ยมตามความเหมาะสม ใช้คำถามช่วยท่านเสริมสร้างความเข้มแข็งให้พี่น้องสตรีและทำให้สมาคมสงเคราะห์เกิดผลในชีวิตท่าน

ศรัทธา ครอบครั
วการบรรเทาทุกข์

ลงมือทำเมื่อมี คนตกทุกข์ได้ยาก

ในฐานะผู้เยี่ยมสอน จุดประสงค์ประการหนึ่งของเราคือช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและบ้าน พี่น้องสตรีที่เราเยี่ยมควรพูดได้ว่า “ถ้าฉันมีปัญหา ฉันรู้ว่าผู้เยี่ยมสอนจะช่วยโดยไม่ต้องรอให้ขอ” ในการรับใช้เรามีความรับผิดชอบที่ต้องรับรู้ความต้องการของพี่น้องสตรีที่เราเยี่ยม เมื่อเราแสวงหาการคลายใจ เราจะรู้วิธีตอบสนองความต้องการฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณของพี่น้องสตรีแต่ละคนที่เราได้รับมอบหมายให้เยี่ยม จากนั้นโดยใช้เวลาของเรา ทักษะ พรสวรรค์ คำสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธา การสนับสนุนทางวิญญาณและทางอารมณ์ เราจะสามารถบำเพ็ญประโยชน์ด้วยการอุทิศธรรมในยามเจ็บป่วย เสียชีวิต และในสภาวะการณ์พิเศษอื่นๆ¹

โดยผ่านความช่วยเหลือของรายงานจากผู้เยี่ยมสอน ฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์ระบุคนที่มีความต้องการพิเศษเนื่องด้วยความเจ็บป่วยทางร่างกายหรือทางอารมณ์ สถานการณ์ฉุกเฉิน การเกิด การเสียชีวิต ทูพพลภาพ ความเหงา หรือการทำทายนอื่นๆ จากนั้นประธานสมาคมสงเคราะห์รายงานสิ่งที่เธอพบต่ออธิการ ภายใต้การกำกับดูแลของอธิการ เธอประสานงานให้ความช่วยเหลือ²

ในฐานะผู้เยี่ยมสอน เราสามารถมี “เหตุผลใหญ่หลวง ... ที่จะชื่นชมยินดี” เพราะ “พรซึ่งประสพบนเรา, คือทำให้เราเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าเพื่อนำมาซึ่งงานอันสำคัญยิ่งนี้” (แอลมา 26:1, 3)

จากพระคัมภีร์

มัทธิว 22:37-40; ลูกา 10:29-37; แอลมา 26:1-4; หลักคำสอนและพันธสัญญา 82:18-19

อ้างอิง

1. คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010), 9.5.1; 9.6.2
2. คู่มือเล่ม 2, 9.6.2
3. เฮนรี่ บี. อายริงก์, ใน *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 110

ฉันจะทำอะไรได้บ้าง

1. ฉันกำลังใช้ของประทานและพรสวรรค์เพื่อเป็นพรแก่ผู้อื่นหรือไม่
2. พี่น้องสตรีที่ฉันดูแลหรือไม่ว่าฉันยินดีช่วยพวกเขาเมื่อพวกเขาตกทุกข์ได้ยาก

จากประวัติของเรา

ในปีแรกๆ ของศาสนจักร สมาชิกมีน้อยและอยู่รวมกัน สมาชิกสามารถตอบสนองได้อย่างรวดเร็วเมื่อมีคนต้องการความช่วยเหลือ ปัจจุบันสมาชิกของเรามีเกิน 14 ล้านคนและกระจายอยู่ทั่วโลก การเยี่ยมสอนจึงเป็นส่วนหนึ่งในแผนของพระเจ้าเพื่อให้ความช่วยเหลือบุตรธิดาทุกคนของพระองค์

“ระบบเดียวซึ่งให้ความช่วยเหลือและการปลอบโยนทั่วศาสนจักรที่ใหญ่มากในโลกที่มีความหลากหลายจะทำผ่านผู้ใช้แต่ละคนซึ่งอยู่ใกล้คนตกทุกข์ได้ยาก” ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าว

“... อธิการและประธานสาขาทุกคนมีประธานสมาคมสงเคราะห์ไว้ให้พึ่งพาอาศัย” ท่านกล่าวต่อ “เรามีผู้เยี่ยมสอนผู้รู้ความยากลำบากและความต้องการของพี่น้องสตรีทุกคน เธอสามารถรู้ใจแต่ละบุคคลและครอบครัวผ่านผู้เยี่ยมสอน เธอสามารถสนองความต้องการและช่วยอธิการในการเรียกของเขาเพื่อบำรุงเลี้ยงแต่ละบุคคลและครอบครัว”³

สมุดบันทึก การประชุมใหญ่เดือนเมษายน

“สิ่งใดที่ราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด, ... ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

ขณะศึกษาการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนปี 2012 ท่านสามารถใช้หน้าเหล่านี้ (และสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ในฉบับต่อไป) ช่วยให้ท่านเรียนรู้และประยุกต์ใช้คำสอนล้ำสุดของศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตตลอดจนผู้นำคนอื่นๆ ของศาสนจักร

เรื่องเล่าจากการประชุมใหญ่

สร้างรากฐานให้คงทน

สมัยเป็นหนุ่มข้าพเจ้าทำงานกับผู้รับเหมาทำตอม่อและวางฐานรากของบ้านใหม่ ในความร้อนของฤดูร้อนเป็นงานที่ยากในการเตรียมพื้นสำหรับแบบพิมพ์ที่เราจะเทซีเมนต์เพื่อทำตอม่อ สมัยนั้นไม่มีเครื่องจักร เราใช้พลั่วและเสียม การสร้างฐานรากให้คงทนสำหรับอาคารต่างๆ เป็นงานที่ยากในสมัยนั้น

งานนั้นต้องใช้ความอดทน หลังจากที่เราหล่อตอม่อเราขอให้ตอม่ออยู่ตัว เราอยากจะทำงานต่อไป แต่หลังจากเทปูนฐานรากแล้วเราต้องรอก่อนที่เราจะเอาแบบพิมพ์ออก

และสิ่งที่ประทับใจผู้ก่อสร้างรายใหม่เป็นสิ่งที่ดูเหมือนว่าน่าเบื่อหน่ายและเสียเวลา คือขั้นตอนของการใส่เหล็กเส้นอย่างระมัดระวังเข้าไปในแบบพิมพ์เพื่อเสริมความแข็งแรงให้แก่ฐานรากเมื่อทำเสร็จ

ในวิธีที่คล้ายกัน ต้องเตรียมพื้นดินอย่างระมัดระวังสำหรับ

ฐานรากแห่งศรัทธาของเราเพื่อดำเนินทานพายุที่จะมาสู่ทุกชีวิต พื้นฐานอันแข็งแกร่งของฐานรากแห่งศรัทธาคือความสุจริตส่วนบุคคล

การเลือกสิ่งที่คุณต้องการจะเป็นไปอย่างต่อเนื่องเมื่อไรก็ตามที่มีการเลือกอยู่ตรงหน้าเมื่อเราสร้างพื้นดินอันแข็งแกร่งภายใต้ศรัทธาของเรา สิ่งนี้สามารถเริ่มตั้งแต่วัยเยาว์นับตั้งแต่ทุกจิตวิญญาณถือกำเนิดมาพร้อมกับของประทานที่ได้เป่าของพระวิญญาณแห่งพระคริสต์ ด้วยพระวิญญาณนั้นเราจะรู้ว่าเมื่อไรเราทำสิ่งที่ถูกต้องต่อพระพักตร์พระเจ้าและเมื่อไรที่เราทำผิดในสายพระเนตรของพระองค์

การเลือกเหล่านั้น หลายร้อยครั้ง ในทุกวันนี้ เตรียมพื้นดินอันแข็งแกร่งซึ่งอาคารแห่งศรัทธาของเราสร้างอยู่บนนั้น โครงเหล็กที่อยู่รอบๆ

เพื่อให้เนื้อแท้แห่งศรัทธาของเราทะลุลงไปคือพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ พร้อมกับพันธสัญญา ศาสนพิธี และหลักธรรม

กุญแจอย่างหนึ่งของศรัทธาอันคงทนคือการพิจารณาอย่างถูกต้องถึงช่วงเวลาที่เราเติบโตเต็มที่ ...

การเติบโตเต็มที่นั้นไม่ได้มาโดยอัตโนมัติไปตามเวลา แต่สิ่งนี้ใช้เวลา การมีอายุเพิ่มขึ้นก็ไม่ได้ช่วยอะไร แต่การรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้าและผู้อื่นอย่างพากเพียรโดยทุ่มเททั้งใจและจิตวิญญาณที่จะเปลี่ยนประจักษ์พยานแห่งความจริงไปสู่ความเข้มแข็งทางวิญญาณที่ไม่แตกสลาย

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์, ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด, “ภูเขาเพื่อให้อิน,” *เสียดินนา, พ.ศ. 2012, 24.*

คำถามให้ไตร่ตรอง

- ท่านใช้เวลาที่ความซื่อสัตย์สุจริตของท่านถูกทดลองได้ไหม ท่านรับมืออย่างไร
- การรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้าและผู้อื่นในศรัทธาเสริมสร้างรากฐานทางวิญญาณของท่านอย่างไร

ท่านอาจเขียนความคิดของท่านลงในบันทึกส่วนตัวหรือสนทนาเรื่องเหล่านี้กับคนอื่น ๆ

แหล่งช่วยเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อนี้: “Faith” ใน Study by Topic ที่ LDS.org, ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, “อำนาจการเปลี่ยนแปลงของศรัทธาและอุปนิสัย,” *เสียดินนา, พ.ศ. 2010, 54–58.*

เติมคำ ใน ช่องว่าง

โอวาทสองคำ
ท่าน:

1. เก็บความชุ่มชื้นใหม่
2. นินทาใหม่
3. กีดกันผู้อื่นใหม่
4. อิจฉาผู้อื่นใหม่
5. อยากทำร้ายผู้อื่นใหม่

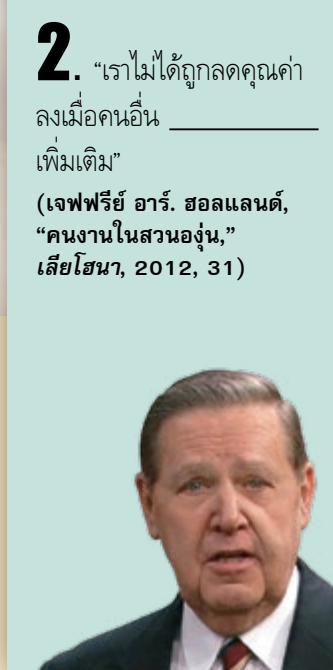
แต่กระทำดังนี้

1. มีเมตตา
2. ให้อภัย
3. พุดกันอย่างสงบ
4. ให้ความรักของพระเจ้าเป็น
เจ้าเปี่ยมอยู่ในใจท่าน
5. ทำดีต่อผู้อื่น

ดัดแปลงจาก ดีเทอร์
เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ,
“ผู้มีใจกรุณายอมได้
รับพระกรุณา,”
เสียดิสนา พ.ศ. 2012, 75, 76.

1. “เราสามารถได้รับการปลดปล่อยจากวิถีของความเลวและความชั่วร้าย
โดยการหันไปสู่คำสอนของ _____”
(แอล. ทอม เพอร์รี่, “พลังแห่งการปลดปล่อย,” เสียดิสนา, พ.ศ. 2012, 97)

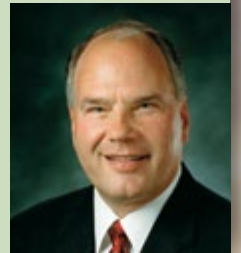

2. “เราไม่ได้ถูกลดคุณค่า
ลงเมื่อคนอื่น _____
เพิ่มเติม”
(เจฟฟรีย์ อาร์. สอลแลนต์,
“คนงานในสวนองุ่น,”
เสียดิสนา, 2012, 31)

4. “ชีวิตนี้คือการฝึกฝน
เพื่อรับความสูงส่งนี้วันหนึ่ง
กระบวนการดังกล่าวหมายถึง
_____”
(โรนัลด์ เอ. ราสแบนต์,
“บทเรียนพิเศษ,” เสียดิสนา,
พ.ศ. 2012, 80)

3. “ความจริงและหลักคำ
สอนที่เราได้รับมาถึงเราโดย
_____ จากสวรรค์และจะมี
มาอย่างต่อเนื่อง”
(ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน,
“หลักคำสอนของพระคริสต์,”
เสียดิสนา, พ.ศ. 2012, 86)

© 2012 by LDS Church. All rights reserved. No part of this publication may be reproduced without the written permission of the LDS Church.

คำสัญญาของ ศาสดาพยากรณ์

“พระวิญญาณ
บริสุทธิ์ทรงยืนยัน
ความจริงใน
การประชุมใหญ่
นี้และจะทำอีก

ขณะที่ท่านแสวงหาพระวิญญาณ
ขณะที่ท่านฟัง และจากนั้นศึกษา
ข่าวสารของผู้รับใช้ที่ได้รับมอบ
อำนาจจากพระเจ้าที่อยู่ที่นี่”

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์, ที่ปรึกษา
ที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด, “ภูเขา
เพื่อให้ป็น,” เสียดิสนา, พ.ศ. 2012, 26.

เข้าไปอ่าน ดู หรือฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญ
ได้ที่ conference.lds.org

ศีลระลึก

ระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

คีลระลึกเป็นศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ของฐานะปุโรหิตที่ประกอบทุกวันอาทิตย์ พระเยซูคริสต์ทรงจัดตั้งศาสนพิธีนี้เมื่อครั้งประทับบนแผ่นดินโลกและทรงฟื้นฟูในสมัยของเราผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ “ศาสนพิธีศีลระลึก” เอ็ดเดอร์ดีลลิน เอช. โอ๊คส์แห่งไควรัมอัครสาวกสิบสองงกล่าว “ทำให้การประชุมศีลระลึกเป็นการประชุมศักดิ์สิทธิ์ที่สุดและสำคัญที่สุดในศาสนจักร”¹

พระเจ้าทรงบัญชาเราให้ประชุมกันและรับศีลระลึกทุกวันอาทิตย์ (ดู คพ. 20:75) ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนให้พรและส่งผ่านขนมปังและน้ำให้สมาชิกในที่ประชุมผู้รับศีลระลึกในความระลึกถึงพระวรกายและพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ ขณะทำเช่นนั้นพวกเขาให้คำมั่นอีกครั้งว่าจะดำเนินชีวิตตามพันธสัญญาที่ได้ทำไว้กับพระเจ้าเป็นเจ้าเมื่อครั้งรับบัพติศมา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พวกเขาสัญญาว่าจะระลึกถึงพระเยซูคริสต์ตลอดเวลา รับพระนามของพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ (ดู คพ. 20:77)

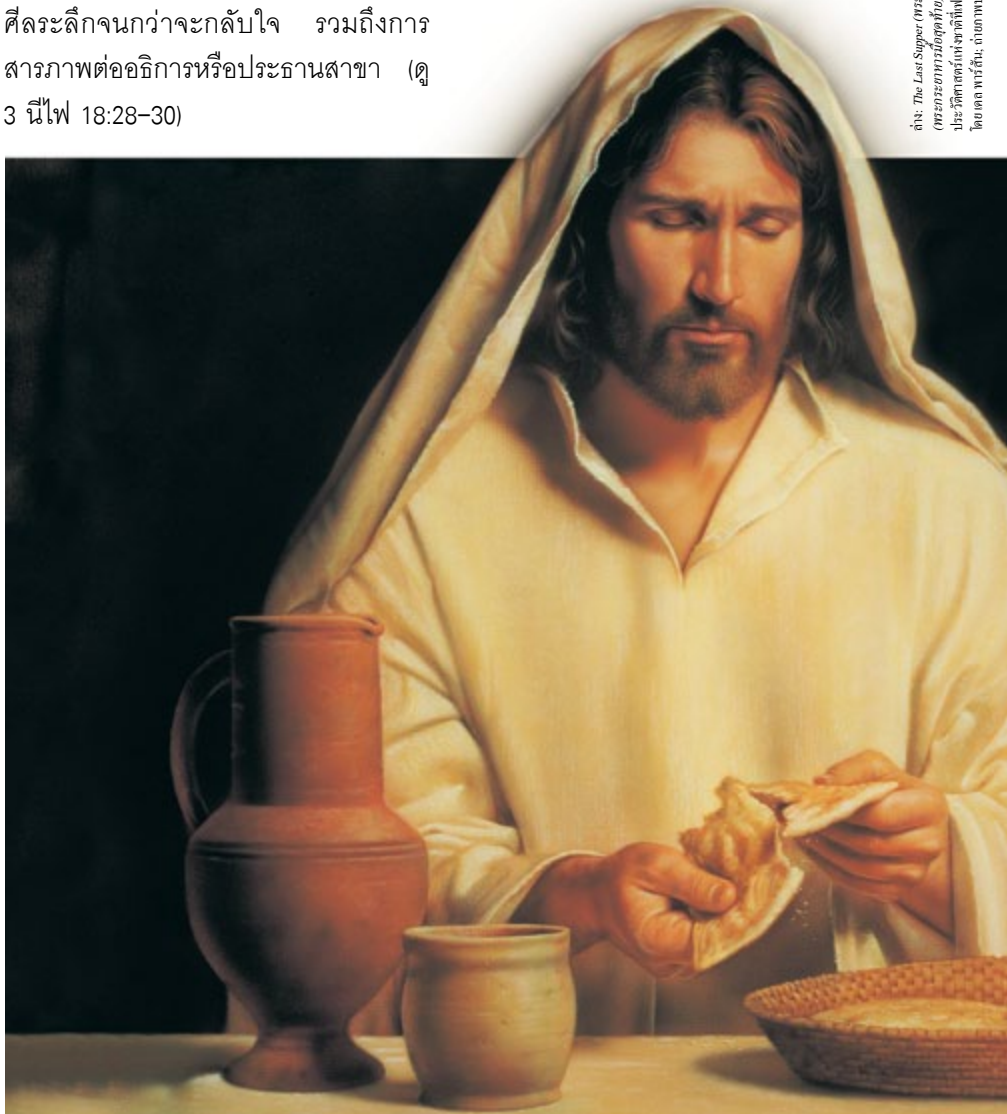
การเตรียมรับศีลระลึกอย่างเหมาะสม รวมถึงการกลับใจ ปราบถนองจะทำตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และมี “ใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด” (3 นีไฟ 9:20) การรับศีลระลึกเป็นโอกาสประจำสัปดาห์ให้สำรวจและอุทิศตนอีกครั้ง ความคารวะและการสวดอ้อนวอนส่งเสริมประสบการณ์นี้ แต่ละบุคคลที่ทำบาปร้ายแรงไม่ควรรับศีลระลึกจนกว่าจะกลับใจ รวมถึงการสวดภาวต่ออธิการหรือประธานสาขา (ดู 3 นีไฟ 18:28-30)

การรับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่าควรนำมาซึ่งพรมากมาย อาทิ การให้อภัยบาป ความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และการชำระให้บริสุทธิ์—โดยทำให้ศักดิ์สิทธิ์—ผ่านการชดใช้ ■

อ้างอิง

1. ดัลลิน เอช. โอ๊คส์, “การประชุมศีลระลึกและพิธีศีลระลึก,” *เลียโฮนา* พ.ย. 2008 หน้า 21.

คำ: The Last Supper (พระกระยาหารมื้อสุดท้าย) โดย ไมเคิล คิลซิง; ภาพ: The Last Supper (พระกระยาหารมื้อสุดท้าย) โดย คริสโต โครท; นิตยสาร *เลียโฮนา* ขอสงวนสิทธิ์ในชื่อที่ใช้ในบทความนี้
พระคัมภีร์แห่งคริสต์ที่ทรงจัดตั้งโดยโจเซฟ สมิธ, โครท, นิตยสาร *เลียโฮนา* ขอสงวนสิทธิ์ในชื่อที่ใช้ในบทความนี้
โดย ดอน พาร์สัน; ถ่ายภาพประกอบโดย เดวิด เอ. เรย์สัน, โครท, นิตยสาร *เลียโฮนา*

ดูข้อมูลเพิ่มเติมใน 1 โครินธ์ 11:23-30;
หลักคำสอนและพันธสัญญา 27:2

1. พระเยซูคริสต์ทรงจัดตั้ง
ศีลระลึกท่ามกลางอัครสาวก
สิบสองในคืนก่อนการตรึง
กางเขนพระองค์
(ดู ลูกา 22:19-20)

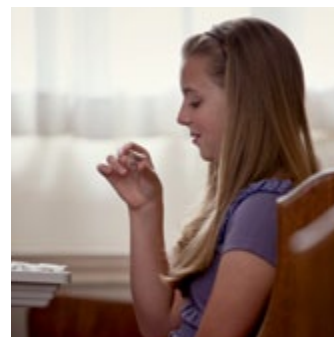
2. หลังจากฟื้นคืนพระชนม์
พระผู้ช่วยให้รอดทรงจัดตั้ง
ศีลระลึกในทวีปอเมริกา
(ดู 3 นีไฟ 18:1-11)

3. ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนเตรียม ให้พร และ
ส่งผ่านศีลระลึกภายใต้การกำกับดูแลของอธิการ
หรือประธานสาขา

4. ในระหว่างการประชุม
ศีลระลึก เราจดจ่อกับการ
นมัสการและงดเว้นจาก
พฤติกรรมที่จะรบกวนผู้อื่น

5. เราระลึกถึงพระชนม์ชีพ
แบบอย่าง คำสอน และการ
ชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด
ขณะรับศีลระลึกด้วยความ
คารวะ

“เราขอรับว่าเราทุกคนล้วน
ทำผิดพลาด เราแต่ละคน
ต้องสารภาพและละทิ้งบาป
และความผิดต่อพระบิดาบน
สวรรค์และต่อคนที่เราอาจ
ทำให้ชุ่นเคือง สะบาโตเปิด
โอกาสอันล้ำค่าให้เราวาง
สิ่งเหล่านี้—ศีลระลึกของเรา
—แต่พระเจ้า”

เอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่
แห่งโครัมมอัครสาวกสิบสอง,
“สะบาโตและศีลระลึก,” เลียโฮนา
พฤษภาคม 2011 หน้า 9.

ตอบคำถาม

คนที่ไม่คุ้นเคยกับการประชุมวันอาทิตย์อาจสงสัยว่าผู้นับถือ
ศาสนาอื่นสามารถเข้าร่วมพิธีนมัสการและรับศีลระลึกได้หรือไม่
เรายินดีให้ทุกคนมาโบสถ์กับเรา ศีลระลึกมีไว้เพื่อช่วย
สมาชิกต่อพันธสัญญาของพวกเขา แต่ถ้การรับศีลระลึกช่วย
ให้ผู้มาเยือนได้นมัสการ เราก็ยินดีให้พวกเขาได้รับศีลระลึก

เรียนรู้ หน้าที่

หน้าที่เดือนเราให้ระลึกว่าเราเป็นผู้
พิทักษ์ทั้งหมดที่พระเจ้าทรง
ฝากฝังให้เราดูแล

โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน เกิดเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน ค.ศ. 1917 ในซอกอลเลคซึตียูทาท ทำนได้รับการสนับสนุนสู่โครัมอัครสาวกสิบสองในปี 1986 บทกัถลอกต่อไปเนืมาจากคำปราศรัยที่ท่านกล่าวในการประชุมใหญ่สามัญวันที่ 5 ตุลาคม ค.ศ. 1980 ในฐานะสมาชิกโครัมอัครสาวกสิบสอง ดูฉบับเต็มเป็นภาษาอังกฤษใน *Ensign*, พ.ย. 1980 ที่ ensign.lds.org

โดย เอ็ดเดอร์
โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน
(1917–2008)
แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง

พวกเราส่วนใหญ่ไม่ใส่ใจทำสิ่งที่เรา พึง
ทำเมื่อสิ่งนั้นไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรา
อยาก ทำ แต่ต้องอาศัยวินัยและความ
มีวุฒิภาวะเพื่อทำสิ่งที่เราพึงทำไม่ว่าเราจะอยาก
ทำหรือไม่ก็ตาม หน้าที่มักเป็นสิ่งที่คนหนึ่งคาดหวัง
จากคนอื่นและไม่ใช่สิ่งที่ตนทำ สิ่งที่คุณคิด เชื่อ
และวางแผนล้วนสำคัญมาก แต่สิ่งที่พวกเขา ทำ นับ
ว่าสำคัญที่สุด นั่นคือการเรียกร้องให้ละทิ้งความเห็น
แก่ตัวและนึกถึงประโยชน์ของส่วนรวม

เราต้องจำไว้เสมอว่าหน้าที่เดือนเราให้ระลึกว่า
เราเป็นผู้พิทักษ์ทั้งหมดที่พระเจ้าสร้างทรงฝากฝัง
ให้เราดูแล เมื่อเรายอมรับหน้าที่อย่างเต็มใจและ
ซื่อสัตย์ เราพบความสุข คนที่ทำให้ความสุขเป็น
วัตถุประสงค์หลักของชีวิตจักต้องล้มเหลว เพราะ
ความสุขเป็นผลพลอยได้ไม่ใช่ผลสุดท้าย ความสุข
เกิดจากการทำหน้าที่ของคนหนึ่งและรู้ว่าชีวิตเขา

สอดคล้องกับพระเจ้าและพระบัญญัติของ
พระองค์ ...

ชายหญิงที่ประสบความสำเร็จทุกคนในประวัติ-
ศาสตร์โลกรู้หน้าที่และมุ่งมาดปรารถนาจะทำหน้าที่
ที่เกิดสัมฤทธิ์ผล พระผู้ช่วยให้รอดทรงมีสำนึก
โดยสมบูรณ์ในหน้าที่ แม้สิ่งที่เรียกร้องจากพระองค์
เกินขีดความสามารถของมนุษย์ แต่ทรงยอมตาม
พระประสงค์ของพระบิดาและทรงทำหน้าที่อันสูงส่ง
ของพระองค์ทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลโดยทรงซดใช้บาป
ของมนุษยชาติ

โจเซฟ สมิทชื่อตรงต่อการเรียกของท่านและมี
สัมฤทธิ์ผลในหน้าที่แม้เผชิญการขมเหงรุนแรงและ
ต้องเสียสละตนเองอย่างมาก ท่านบากบั่น ท่าน
อดทน ท่านฟื้นฟูพระกิตติคุณที่แท้จริงของพระเยซู
คริสต์จนสำเร็จ ...

ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ [1895–
1985] ยอมรับหน้าที่นำพระกิตติคุณไปถึงสุดแดน
แผ่นดินโลก ท่านทำหน้าที่อย่างซื่อสัตย์และเป็น
แบบอย่างที่ยอดเยี่ยมต่อเราในทุกสิ่งที่ท่านทำเพื่อ
เผยแพร่วพระกิตติคุณแห่งความรัก ผลคือศาสนจักร
แผ่ไปทั่วโลกและเกิดสัมฤทธิ์ผลในคำพยากรณ์ยุค
สุดท้าย

ชายที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้ ... จะเลือกเดินตามเส้น
ทางที่ง่ายกว่าเส้นทางซึ่งหน้าที่นำไปก็ได้ แต่พวก
ท่านไม่เลือก แน่แน่นอนว่าหน้าที่ของพวกท่านไม่ได้
นำไปสู่ความสุขสบายหรือความสะดวกสบายเสมอ
ไป หน้าที่ของพวกท่านมักหมายถึงการเสียสละมาก
และความยากลำบากส่วนตัว แต่กระนั้น พวกท่าน
ก็เลือกหน้าที่ และปฏิบัติหน้าที่

ชีวิตเรียกร้องให้เราปฏิบัติหน้าที่มากมาย—บาง
อย่างทำเป็นกิจวัตร หลายอย่างมีความหมายมาก
กว่าและสำคัญกว่า ส่วนประกอบสำคัญของหน้าที่

คือเป็นแบบอย่างที่ถูกต้องเหมาะสม และใช้ทุกโอกาสสนับสนุนผู้อื่นตามเส้นทางที่เต็มไปด้วยขวากหนามในชีวิต นี่อาจทำได้ด้วยคำพูดให้กำลังใจ คำชมเชย การจับมือ—อะไรก็ได้ที่บ่งบอกความห่วงใย เราต้องจำไว้เสมอว่าขณะเรียนรู้หน้าที่ของเราที่นี่ให้ดี เรากำลังเตรียมปฏิบัติหน้าที่นี้รันดรเช่นกัน ...

ความจำเป็นในการทำหน้าที่ของเราที่บ้าน ในศาสนจักร ในงานประจำวัน และสำหรับประเทศชาติที่เรารัก... บรรยายไว้อย่างไพเราะชัดเจน โดยองค์ปรมาจารย์ พระเยซูพระคริสต์ พระองค์ทรงประกาศว่า

“ด้วยว่าต้นไม้ดีย่อมไม่เกิดผลเลว หรือต้นไม้เลวย่อมไม่เกิดผลดี

“เพราะว่าจะรู้จักต้นไม้ทุกต้นได้ ก็เพราะผลของมัน เพราะว่าเขาย่อมไม่เก็บผลมะเดื่อจากต้นไม้มีหนาม หรือย่อมไม่เก็บผลองุ่นจากต้นระกำ

“คนดีก็ย่อมเอาของดีออกจากคลังดีแห่งใจของตน และคนชั่วก็ย่อมเอาของชั่วจากคลังชั่วแห่งใจของตน ด้วยใจเต็มด้วยอะไรปากก็พูดออกมาอย่างนั้น

“เหตุไฉนท่านทั้งหลายจึงเรียกเราว่าพระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า แต่ไม่กระทำตามที่เรบอกนั้น

ส่วนประกอบสำคัญของหน้าที่คือเป็นแบบอย่างที่ถูกต้องเหมาะสมและใช้ทุกโอกาสสนับสนุนผู้อื่นตามเส้นทางที่เต็มไปด้วยขวากหนามในชีวิต

“ทุกคนที่มาหาเราและฟังคำของเรา และกระทำตามคำนั้น เราจะแจ้งให้ท่านทั้งหลายรู้ว่า เขาเปรียบเหมือนผู้ใด

“เขาเปรียบเหมือนคนหนึ่งที่สร้างตึก เขาขุดลึกลงไป แล้วตั้งรากบนศิลา และเมื่อน้ำมาท่วม กระแสน้ำไหลเชี่ยวกระทบกระทั่ง แต่ทำให้หวั่นไหวไม่ได้ เพราะได้สร้างไว้มั่นคง

“ส่วนคนที่ได้ยินและมีได้กระทำตาม เปรียบเหมือนคนหนึ่งที่สร้างตึกบนดินไม่ก่อราก เมื่อกระแสน้ำไหลเชี่ยวกระทบกระทั่งตึกนั้น ตึกนั้นก็พังทลายลงทันที และความพินาศของตึกนั้นก็ใหญ่ยิ่งนัก” (ลูกา 6:43-49)

“อย่าเบื่อหน่ายในการทำดี” (คพ. 64:33) พี่น้องทั้งหลาย การซื้อตรงต่อหน้าที่เป็นเครื่องหมายของศาสนิกษย์ที่แท้จริงของพระเจ้าและบุตรธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า จงกล้าหาญในหน้าที่ของท่าน อยู่ในขั้นตอน อย่าล้มเหลวในงานสำคัญที่สุดของท่าน งานของการรักษาสถานะที่สอง จงซื้อตรงต่อหน้าที่ เพราะสิ่งนั้นจะนำท่านไปหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานที่ลึกซึ้งจริงใจต่อท่านว่านี่คือทางเดียวที่จะได้ความสุขและช่วยให้อาณาจักรเติบโตและเจริญรุ่งเรือง ■

ปรับย่อหน้าตามมาตรฐานที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

ซ้าย: ถ่ายภาพโดยเทรกา ไดมอนด์; ขวา จากบนสุด: นาย จากภาพโดย เดอ. คลาร์ก © IRI, เจฟฟรีย์ ออกัสต์ © Deseret News, © Deseret News, และคริสตจักร ลัทธิ

โรมัส เอส. มอนสัน: ตอบรับการเรียก ให้ทำหน้าที่

นานมาแล้วประธานโรมัส เอส. มอนสันตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของท่านเพื่อทำงานของพระเจ้าและทำตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์

โดย ไฮดี เอส. สวินตัน

ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าวไว้หลายครั้งว่า “ข้าพเจ้าขอบคำว่า ‘หน้าที่’ ท่านถือว่าหน้าที่เป็น ‘สิ่งศักดิ์สิทธิ์’” ท่านกล่าวถึงการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะประธานคนที่ 16 ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายว่า “ข้าพเจ้าสัญญาว่าจะอุทิศชีวิต พลัง—ทั้งหมดที่มี—ในการรับใช้ [พระเจ้า] และกำกับดูแลงานศาสนจักรของพระองค์ตามพระประสงค์และการดลใจของพระองค์”²

ประธานมอนสันมีชื่อเสียงเรื่องการรับใช้ผู้อื่น ท่านสละเสียสละและรองเท้าของท่านระหว่งไปทำงานมอบหมายต่างประเทศและกลับบ้านด้วยกางเกงธรรมดาและรองเท้าแตะ ท่านไปเยี่ยมเพื่อนและคนรู้จักที่ต้องการกำลังใจอยู่เสมอ ท่านให้พรคนนับไม่ถ้วนที่โรงพยาบาลและสถานสงเคราะห์ ทำตามการกระตุ้นเตือนให้โทรศัพท์ และพูดในพิธีศพนับครั้งไม่ถ้วน ท่านมอบอาหารเย็น ไก่พร้อมอบ และหนังสือพร้อมข้อความที่อ่อนโยน กำหนดการประจำวันของท่านในฐานะประธานศาสนจักร

เต็มไปด้วยการประชุมและนัดหมาย แต่ท่านจัดเวลาให้ผู้คนเสมอ—ส่วนใหญ่มักให้ทีละคน ในบันทึกประวัติศาสตร์จักร ท่านจะมีชื่อเสียงเรื่องความรักต่อผู้คนและการแสดงความรักโดยสละเวลาของท่าน

แบบอย่างหน้าที่ของพระเยซูคริสต์

การกระทำของประธานมอนสันได้แรงผลักดันจากประจักษ์พยานของท่านในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ท่านกล่าวว่า “แม้จะเสด็จมายังโลกในฐานะพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ก็ทรงรับใช้คนรอบข้างด้วยความอ่อนน้อม พระองค์เสด็จจากสวรรค์มาอยู่บนโลกนี้ในฐานะมนุษย์และสถาปนาอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า พระกิตติคุณอันรุ่งโรจน์ของพระองค์จัดรูปแบบความคิดของโลก”³ พระผู้ช่วยให้รอดทรงแสดงให้เห็นความรับผิดชอบในหน้าที่เมื่อพระองค์ทรงประกาศว่า “เรามาในโลกเพื่อทำตามน้ำพระทัยของพระบิดาของเรา” (3 นีไฟ 27:13) ด้วยความตั้งใจแน่วแน่และความสุภาพอ่อนโยน

จากบทสนทนา: ประธานมอนสันฉายความรักให้ผู้คนขณะจับมือทักทายเหล่าลูกเสือ รับของขวัญ (กับฟรานเชสกรรยาท่าน) คอยแนะนำเด็กหญิงคนหนึ่งไปที่พีธีเบิกดิน และโบกมือให้ผู้เข้าร่วมการประชุมใหญ่สามัญ (กับภรรยาของท่าน)

พระเยซูคริสต์ทรงสอนในธรรมศาลา และที่บ่อน้ำ พระองค์ทรงอวยพรเด็กเล็ก ๆ และทำให้บุตรสาวของไยรัสฟื้นจากความตาย

อันเกิดจากมุมมองนิรันดร์ พระองค์จึง “เสด็จไปกระทำคุณประโยชน์... เพราะว่าพระเจ้าทรงสถิตกับพระองค์” (กิจการ 10:38)

ประธานมอนสันสังเกตเห็นว่าการเรียกให้ทำหน้าที่มาถึงพระเยซูคริสต์ในสวนเกทเสมีนี่ พระองค์ตรัสตอบว่า “พระบิดาของข้าพระองค์ ถ้าเป็นไปได้ขอให้ฉันเลื่อนผันไปจากข้าพระองค์เถิด แต่อย่างไรก็ดี อย่าให้เป็นไปตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้ฉันไปตามพระทัยของพระองค์” (มัทธิว 26:39) พระผู้ช่วยให้รอดทรงรู้และตอบรับหน้าที่ที่ครั้งแล้วครั้งเล่าให้น้ำ จรรโลงใจ และให้กำลังใจลูกทุกคนของพระบิดา ประธานมอนสันกล่าวดังนี้ “พระผู้ช่วยให้รอดทรงกระปรีกระเปร่าตลอดเวลา—โดยทรงสอน เป็นพยาน และช่วยผู้อื่นให้รอด นั่นเป็นหน้าที่ของเราแต่ละคนในฐานะสมาชิก”

เรียนรู้ที่จะทำหน้าที่ของท่านให้เกิดสัมฤทธิ์ผล

ประธานมอนสันเติบโตในวอร์ดซิกซ์-เซเวนธ์ในสเตคเทมเพิลวิว ยูทาห์ ที่นั่นท่านเรียนรู้หน้าที่ของท่านเพื่อทำงานมอบหมายฐานะปุโรหิตให้เกิดสัมฤทธิ์ผลภายใต้การนำทางของผู้นำฐานะปุโรหิตที่ชาญฉลาด ท่านได้รับความรู้และประจักษ์พยานในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์จากครุฑที่ได้รับการดลใจ

คริสต์ศักราช 1950 เมื่ออายุ 22 ปี โธมัสสเป็นเซอร์ มอนสันได้รับการสนับสนุนเป็นอธิการของวอร์ดซิกซ์-เซเวนธ์ ท่านนำสิ่งที่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับหน้าที่มาใช้กับคนที่เคยสอนท่านให้รู้ความหมายของหน้าที่ ท่านเป็นบิดาของวอร์ด เป็นประธานของฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ผู้จัดหาให้คนยากจนและคนขัดสน ผู้

“พระผู้ช่วยให้รอดทรงกระปรีกระเปร่าตลอดเวลา—โดยทรงสอน เป็นพยาน และช่วยผู้อื่นให้รอด นั่นเป็นหน้าที่ของเราแต่ละคนในฐานะสมาชิก”

จดบันทึกอย่างถูกต้อง และผู้พิพากษาใหญ่ในอิสราเอลหน้าที่ของท่านมากมาย แต่ท่านทำหน้าที่ด้วยการมองโลกในแง่ดีตามอุปนิสัยของท่าน หน้าที่ประการหนึ่งของอธิการคือส่งใบตอบรับสมาชิก Church News และ Improvement Era ให้ทหารทุกนาย และเขียนจดหมายถึงทหารเหล่านั้นทุกเดือน เนื่องจากประธานมอนสันเคยประจำ

การกองทัพเรือในสงครามโลกครั้งที่สอง ท่านจึงเห็นความสำคัญของจดหมายจากทางบ้าน ท่านมีสมาชิกวอร์ดเป็นทหาร 23 นาย ด้วยเหตุนี้ท่านจึงเรียกสตรีคนหนึ่งในวอร์ดให้จัดการรายละเอียดของการส่งจดหมายเหล่านี้ เย็นวันหนึ่งท่านยื่นจดหมายของเดือนนั้นให้เธอ 23 ฉบับ

“อธิการคะ คุณไม่เคยท้อบ้างหรือคะ” เธอถาม “นี่ก็จดหมายอีกฉบับถึงบราเดอร์บรายซัน เป็นจดหมายฉบับที่ 17 แล้วนะคะแต่เขาไม่เคยตอบ”

“เขาอาจจะตอบเดือนนี้ได้” ท่านกล่าว และแล้วบราเดอร์บรายซันก็ตอบจดหมายมาว่า “อธิการที่เคารพ ผมไม่ค่อยถนัดเรื่องเขียนจดหมายเลย ขอขอบคุณสำหรับ Church News และนิตยสารครับ เหนือสิ่งอื่นใดผมขอขอบคุณท่านสำหรับจดหมายส่วนตัว ผมปรับปรุงตัวแล้ว ผมได้รับแต่งตั้งเป็นปุโรหิตในฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนแล้วครับ ผมปลื้มใจ ผมมีความสุขครับ”

ประธานมอนสันเห็นในจดหมายฉบับนั้นว่าภาษิตนี้ใช้ได้จริง “ทำหน้าที่ของท่านให้ดีที่สุด แล้วปล่อยส่วนที่เหลือไว้กับพระเจ้า” หลายปีต่อมาขณะเข้าร่วมการประชุมใหญ่สเตค

ท่านเล่าประสบการณ์ในการเขียนจดหมายถึงถึง ทหารประจำการ หลังเลิกประชุม ชายหนุ่มคนหนึ่งเดินมาหาท่านและถามว่า “อธิการครับ ท่านจำผมได้ไหมครับ”

ประธานตอบโดยไม่ลังเลว่า “บราเดอร์บราวน์! เป็นอย่างไรบ้าง คุณทำอะไรในศาสนจักร”

อดีตนายทหารตอบด้วยความพอใจอย่างยิ่งว่า เขาสบายดีและกำลังรับใช้ในฝ่ายประธานโครัม เอ็ดเดอร์ “ขอบคุณอีกครั้งครับสำหรับความห่วงใยของท่านและจดหมายส่วนตัวที่ท่านส่งให้ผม ผมเก็บรักษาเป็นอย่างดี”⁵

ประธานมอห์นสันพูดถึงเหตุการณ์ทำนองนี้ว่า “บ่อยครั้งเพียงการรับใช้เล็กๆ น้อยๆ ก็หนุนใจและเป็นพรแก่ผู้อื่นได้แล้ว เช่น สอบถามเกี่ยวกับครอบครัวของคนคนหนึ่ง พูดให้กำลังใจ กล่าวคำชมที่จริงใจ เขียนข้อความขอบคุณสั้นๆ โทรศัพท์พูดคุยกันเล็กน้อย ถ้าเราช่างสังเกตและเอาใจใส่ ถ้าเรากระทำตามการกระตุ้นเตือนที่มาถึงเรา เราจะทำได้ดีได้มาก”⁶

เรียนรู้ที่จะทำหน้าที่ของเราให้เกิดสัมฤทธิ์ผล

“เมื่อเราเจริญรอยตาม [พระเยซูคริสต์] วันนี้เราจะมีโอกาสเป็นพรแก่ชีวิตผู้อื่นเช่นกัน” ประธานมอห์นสันกล่าว “พระเยซูทรงเชื่อเชิญเราให้สละตนเอง ‘ดูเถิด, พระเจ้าทรงเรียกหัวใจและความคิดที่เต็มใจ.’”⁷

ทักษะของศาสตราจารย์เกี่ยวกับหน้าที่เรียกร้องให้มองข้ามความทะเยอทะยาน ความสำเร็จ ความสะดวกร หรือความพอใจส่วนตัวเพื่อที่จะมองเห็นและตอบรับสิ่งที่ดีกว่า “การจะพบความสุขที่แท้จริง” ประธานมอห์นสันกล่าว “เราต้องแสวงหาความสุขจากสิ่งที่อยู่นอกตัวเรา ไม่มีใครรู้ความหมายของชีวิตจนกว่าเขาจะยอมละความถนัดดีลงไปรับใช้เพื่อนมนุษย์ การรับใช้ผู้อื่นคล้ายคลึงกับหน้าที่ การทำเช่นนั้นจะนำไปดีแท้จริงมาให้”⁸

ท่านเชื่อว่ามิตรภาพทำให้รับใช้ผู้อื่นได้สะดวก “เพื่อนห่วงใยในการช่วยเหลือผู้อื่นมากกว่าจะทำเพื่อให้ได้รับคำยกย่อง” ท่านกล่าว “เพื่อนมีความห่วงใย เพื่อนมีความรัก เพื่อนยอมรับฟัง และเพื่อนพยายามช่วยเหลือเสมอ”⁹

เมื่อประธานมอห์นสันขอให้ทุกคนที่ชายซึ่งใจในชีวิตของประธานสเตรคินขึ้น ผู้เข้าร่วมประชุมเริ่มลุกขึ้นจนครบทุกคน

**“บ่อยครั้งเพียง
การรับใช้เล็กๆ
น้อยๆ ก็หนุนใจ
และเป็นพรแก่
ผู้อื่นได้แล้ว”**

หลายปีก่อน ประธานมอนสันเข้าร่วมการประชุมใหญ่สเตรตในสตาร์แวลลีย์ ไวโอมิง สหรัฐอเมริกา พร้อมกับงานมอบหมายให้จัดตั้งฝ่ายประธานสเตตชุดใหม่ แต่ท่านทำมากกว่าหน้าที่นั้น ท่านสัมผัสชีวิตทุกคนที่เข้าร่วมด้วยยากกับปรีชาญาณของความรักขณะปลดประธานสเตต อี. ฟรานซิส วินเทอร์ส ผู้รับใช้มา 23 ปี

วันประชุมใหญ่สเตรต สมาชิกนั่งเต็มอาคาร ดูประหนึ่งแต่ละคนกำลังกล่าว “ขอบคุณ ผู้นำที่น่ายกย่องท่านนี้อยู่ในใจ” ผู้ทำหน้าที่ด้วยความภักดีสูงสุดชีวิตจิตใจอย่างเห็นได้ชัด เมื่อประธานมอนสันยืนขึ้นพูด ท่านกล่าวว่าประธานวินเทอร์สเป็นประธานสเตตมานานมากและเป็น “เสาหลักค้ำจุนทุกคนในหุบเขามาตลอด” จากนั้นท่านได้รับการกระตุ้นเตือนให้ทำบางอย่างที่ท่านไม่เคยทำมาก่อนหรือนับแต่นั้น ท่านขอให้ทุกคนที่ซาบซึ้งในชีวิตของประธานวินเทอร์สยืนขึ้น ผลลัพธ์ที่ได้น่าตื่นตะลึงมาก ทุกคนในที่ประชุมลุกขึ้นยืน

ประธานมอนสันบอกผู้เข้าร่วมประชุมที่หลายคนน้ำตาคลอว่า “คนกลุ่มใหญ่นี้ไม่เพียงสะท้อนความรู้สึกส่วนตัวเท่านั้นแต่ได้สะท้อนความขอบคุณจากพระเจ้าเป็นเจ้าสำหรับชีวิตหนึ่งที่ท่านเฝ้ามาอย่างดีเช่นกัน”¹⁰

ประจักษ์พยานของศาสดาพยากรณ์ของเราเกี่ยวกับหน้าที่

ประธานมอนสันให้คำสอนปลุกใจเราเกี่ยวกับหน้าที่ ดังนี้

“ไม่ว่าการเรียกของเราจะเป็นอะไร ไม่ว่าเราจะกลัวหรือวิตกกังวล ขอให้เราสวดอ้อนวอนแล้วออกไปทำ โดยจำพระดำรัสของพระเจ้าอาจารย์ แม้พระเจ้าพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงสัญญาว่า ‘เราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค’¹¹

“เราสามารถเพิ่มพลังให้กัน เรามีความสามารถที่จะสังเกตเห็นผู้ที่ถูกมองข้าม เมื่อเรามีตาที่มองเห็น มีหูที่ได้ยิน มีใจที่รู้และรู้สึก เราก็สามารถยื่นมือออกไปช่วยเหลือผู้ที่เรารับผิดชอบอยู่”¹²

“พวกเราไม่มีใครอยู่ลำพังในเมืองของเรา ประเทศของเรา หรือโลกของเรา ไม่มีเส้นแบ่งระหว่างความมั่งคั่งของเรากับความยากไร้ของเพื่อนบ้าน”¹³

“มีเท่าต้องช่วยให้มันคง มีมือต้องจูง มีความคิดต้องสนับสนุน มีใจต้องสร้างแรงบันดาลใจ และมีจิตวิญญาณต้องช่วยให้อรอด”¹⁴

“บางทีเมื่อเราอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าผู้สร้างพระองค์จะไม่ตรัสถามเราว่า ‘เจ้าดำรงตำแหน่งอะไรบ้าง’ แต่จะตรัสถามว่า ‘เจ้าช่วยคนมากี่คน’”¹⁵

“ขณะที่เราดำเนินชีวิตประจำวัน เราค้นพบโอกาสนับไม่ถ้วนให้ทำตามแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เมื่อใจเราสอดคล้องกับคำสอนของพระองค์ เราค้นพบความใกล้เคียงที่แท้จริงของความช่วยเหลือจากเบื้องบน ประหนึ่งเรากำลังอยู่กับพระเจ้าของพระเจ้า และเราค้นพบหลังจากนั้นว่า เมื่อเราอยู่กับพระเจ้าของพระเจ้า เราย่อมมีสิทธิ์ได้รับความช่วยเหลือของพระเจ้า”¹⁶

“โดยการเรียนรู้จากพระองค์ เชื่อในพระองค์ และทำตามพระองค์ เราจะมีความสามารถเป็นเหมือนพระองค์ สีหน้า [ของเรา] เปลี่ยนแปลงได้ หัวใจ [ของเรา] อ่อนโยนลงได้ ฝ่าเท้า [ของเรา] ก้าวเร็วขึ้นได้ ทศนะ [ของเรา] กว้างไกล ชีวิตดำเนินไปตามครรลองที่ควรจะเป็น”¹⁷

เอกเซนศาสดาพยากรณ์ของเรา ประธานโรมัส เอส. มอนสัน เราสามารถตั้งใจทำหน้าที่ของเราให้เกิดสัมฤทธิ์ผลเพื่อทำงานของพระเจ้าและทำตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์ ■

อ้างอิง

1. โรมัส เอส. มอนสัน, “สิ่งที่ทำให้สะดุด ศรีทธา และสิ่งอัศจรรย์,” *เลียโฮนา* มิ.ย. 1996, 20; “Happy Birthday,” *Ensign*, มี.ค. 1995, 59.
2. โรมัส เอส. มอนสัน, “หวนคิดและเดินหน้า,” *เลียโฮนา* พ.ค. 2008, 109.
3. โรมัส เอส. มอนสัน, “ผู้สร้างสะพาน,” *เลียโฮนา* พ.ย. 2003, 81.
4. โรมัส เอส. มอนสัน, “จงชวนชาย,” *เลียโฮนา* พ.ย. 2004, 70.
5. ดู โรมัส เอส. มอนสัน, “The Call of Duty,” *Ensign*, พ.ค. 1986, 39.
6. โรมัส เอส. มอนสัน, “เป้าหมายสามข้อที่นำทางท่าน,” *เลียโฮนา* พ.ย. 2007, 153–154.
7. โรมัส เอส. มอนสัน, “The Gifts of Christmas,” *Liahona*, ธ.ค. 2003, 2.
8. โรมัส เอส. มอนสัน, “The Lord’s Way,” *Ensign*, พ.ค. 1990, 93.
9. โรมัส เอส. มอนสัน, “ออกไปช่วยชีวิต,” *เลียโฮนา* ก.ค. 2001, 69.
10. โรมัส เอส. มอนสัน, “บ้านนิตินครของท่าน,” *เลียโฮนา* ก.ค. 2000, 72.
11. โรมัส เอส. มอนสัน, “สวดอ้อนวอนแล้วออกไป,” *เลียโฮนา* ก.ค. 2002, 64.
12. โรมัส เอส. มอนสัน, “เรียกให้รับใช้,” *เลียโฮนา* ม.ค. 2001, 68.
13. โรมัส เอส. มอนสัน, “In Search of the Abundant Life,” *Tambuli*, ส.ค. 1988, 4.
14. โรมัส เอส. มอนสัน, “ฐานมั่นคงหนักหนา,” *เลียโฮนา* พ.ย. 2006, 86.
15. โรมัส เอส. มอนสัน, “Faces and Attitudes,” *New Era*, ก.ย. 1977, 50.
16. โรมัส เอส. มอนสัน, “Windows,” *Ensign*, พ.ย. 1989, 69.
17. โรมัส เอส. มอนสัน, “ทางของพระอาจารย์,” *เลียโฮนา* ม.ค. 2003 หน้า 4.

รับใช้

คนๆ หนึ่ง

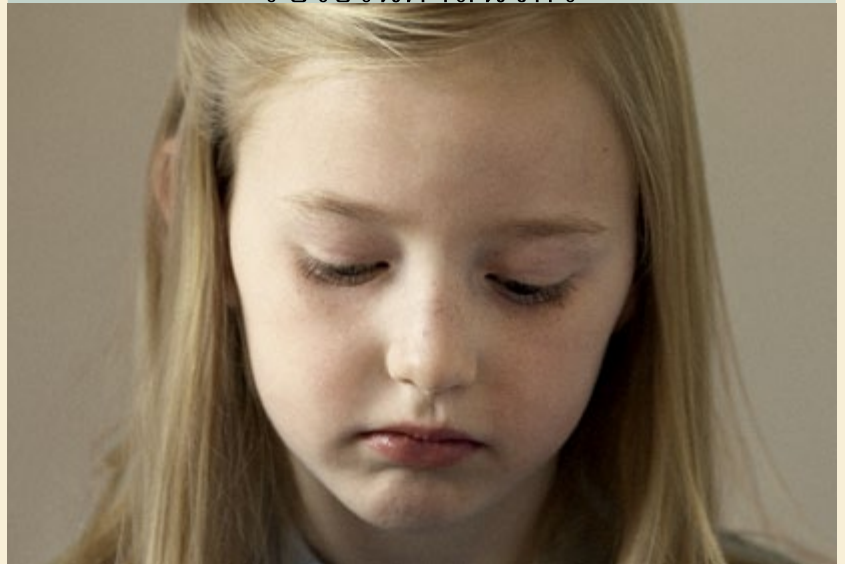
โดย อัล แวนลิอูเวิน

เมื่อผมเริ่มเรียนมหาวิทยาลัยปีแรก ผมสร้างมิตรภาพอย่างรวดเร็วกับนักศึกษาอีกสองคน คนหนึ่งเป็นเจ้าของฟาร์มปศุสัตว์และอีกคนเป็นเกษตรกร เราเป็นเหมือนสามสหาย—สองหนุ่มติดดินทางตะวันตกของสหรัฐและหนึ่งหนุ่มชาวกรุงทางฝั่งตะวันออกที่พูดเร็ว หลังจากเรียนจบมหาวิทยาลัย พวกเขากลับบ้านไปทำฟาร์มปศุสัตว์และทำไร่ ส่วนผมเข้าสู่โลกธุรกิจ

การ์ดคริสต์มาสประจำปีและโทรศัพท์เป็นครั้งคราวทำให้เรารู้สึกถึงความคืบหน้าของชีวิต ขณะอายุ 35 ปี ผมรับใช้เป็นผู้กำกับลูกเสือมาแล้วสองครั้ง ต่อมาเมื่อผมสิ้นสุด “ระยะเวลาปฏิบัติหน้าที่” ครั้งที่สองในฐานะผู้ช่วยหัวหน้าริบาล เพื่อนสองคนของผมกำลังรับใช้ในฝ่ายอภิศาร เมื่อเวลาผ่านไป ผมติดกับดักของการเปรียบเทียบการเรียกของตนกับของเพื่อนๆ ผมเริ่มรู้สึกที่ไม่มีใครต้องการผมและไม่สนใจผม

เมื่อผมอยู่ในช่วงอายุ 40 กว่า การเรียกคนอื่นเป็นผู้รับารบวงความคิดผมอยู่หลายวัน ทุกครั้งที่มีความได้รับเรียกสู่ตำแหน่งผู้นำออร์ดหรือสเตรค ซาตานจะกระซิบบอกผมว่าผมไม่มีค่าควรหรือขาดศรัทธาที่จำเป็นต่อการเรียกนั้น ผมจะขจัดความคิดเช่นนั้นอย่างมีเหตุผลผ่านการสวดอ้อนวอนและการศึกษาก็ได้ แต่ผมกลับยังคงต่อสู้กับคุณค่าของตนเอง การเป็น “แค้แอลเดอร์” และเป็นผู้ตัดสินการแข่งขันบาสเกตบอลเยาวชนตอนอายุ 50 ขณะที่เพื่อนๆ รับใช้ในฝ่ายประธานสเตรคไม่ใช่สิ่งที่ผมคาดคิดว่าผมจะทำเมื่ออายุเท่านั้น

แต่แล้วประสบการณ์หนึ่งก็เปลี่ยนความเข้าใจในพระกิตติคุณของผม วันอาทิตย์วันหนึ่งผมกำลังช่วยภรรยาดูแลชั้นเรียนปฐมวัยของเธอที่มีแต่เด็กชนวัยเจ็ดขวบ ขณะช่วงเวลาของการแบ่งปันเริ่มขึ้น

ผมสังเกตเห็นสมาชิกชั้นเรียนคนหนึ่งขดตัวอยู่บนเก้าอี้และเห็นชัดว่าเธอกำลังรู้สึกไม่ดี พระวิญญาณทรงกระซิบบอกเธอต้องการคนปลอบโยน ผมจึงนั่งลงข้างๆ เธอและถามเบาๆ ว่าเธอเป็นอะไร เธอไม่ตอบแต่ดูเหมือนเธอจะทุกข์ใจจริงๆ ผมจึงเริ่มร้องเพลงเบาๆ

ปฐมวัยกำลังฝึกเพลงใหม่ และเมื่อเราร้องเพลง “ถ้าฉันฟังใจฉัน ฉันจะได้ยินเสียงพระเจ้าผู้ช่วย”¹ ผมเริ่มรู้สึกว่าความสว่างและความอบอุ่นอย่างไม่น่าเชื่อทำให้จิตวิญญาณผมอึดอัด ผมรู้สึกว่ามีอ้อมแขนนิรันดรแห่งความรักโอบผมอยู่ ผมเข้าใจว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของเด็กผู้หญิงคนนี้และผมอยู่ที่นั่นเพื่อให้การปลอบโยนที่พระองค์ทรงต้องการให้เธอ ความเข้าใจทางวิญญาณของผมเปิดออก และผมได้รับประจักษ์พยานส่วนตัวถึงความรักที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงมีต่อเธอ ต่อบุตรธิดาแต่ละคนของพระองค์ และต่อผม ผมรู้ว่าพระองค์ทรงวางใจผมให้รับใช้คนทุกข์ยากเดือดร้อน ผมอยู่ในที่ซึ่งพระองค์ทรงต้องการให้ผมอยู่ ผมเรียนรู้ว่าเราเป็นพระหัตถ์ของพระองค์เมื่อเรารับใช้คนๆ หนึ่ง

ผมชื่นชมยินดีในโอกาสที่ได้รับใช้ ผมพยายามรักษาความมีค่าควรเพื่อรู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณและอยู่ในที่ซึ่งพระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้ผมอยู่เมื่อลูกคนหนึ่งของพระองค์ต้องการการรับใช้ ■

อ้างอิง

1. แซลลี เดอฟอร์ด, “ถ้าฉันฟังใจฉัน,” *โครงร่างสำหรับช่วงเวลาของการแบ่งปันปี 2011* หน้า 28

เจ้าช่วยคน มากี่คน

“บางที่เมื่อเราอยู่ตรงเบื้องพระพักตร์พระเจ้าผู้สร้าง พระองค์จะไม่ตรัสถามเราว่า ‘เจ้าดำรงตำแหน่งอะไรบ้าง’ แต่จะตรัสถามว่า ‘เจ้าช่วยคนมากี่คน’ ในความเป็นจริงท่านจะไม่มีวันรักพระเจ้าได้จนกว่าท่านจะรับใช้พระองค์ โดยรับใช้ผู้คนของพระองค์”

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน, “Faces and Attitudes,” *New Era*, ก.ย. 1977, 50.

ลอนดอน อังกฤษ

บังคาลอร์ อินเดีย

เฉลิมฉลอง

โดย แคธรีน เอช. โอลสัน
การบำเพ็ญประโยชน์
ด้านสวัสดิการ

การทำความสะอาดอาคาร ภูมิก สอนนักเรียน สะสมอาหาร ช่วยผู้อพยพ เยี่ยมเยียนหญิงม่าย ถอนวัชพืช และทาสีโรงเรียน นี่เป็นโครงการบำเพ็ญประโยชน์ส่วนหนึ่งในหลายๆ โครงการที่สมาชิกรัฐสภาทำในปีที่ผ่านมาเพื่อตอบรับคำเชื้อเชิญของฝ่ายประธานสูงสุดให้จัดวันบำเพ็ญประโยชน์เพื่อรำลึกถึงวันครบรอบ 75 ปีของโครงการสวัสดิการ โครงการเหล่านี้ส่งผลลึกซึ้งต่อคนที่ให้และรับการรับใช้ หลายชุมชนทั่วโลกเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น

ลอนดอน อังกฤษ

สมาชิกรัฐสภาในลอนดอนเฉลิมฉลองวันครบรอบดังกล่าวโดยช่วยกันทำความสะอาดเมืองทอดเทนแฮมที่เกิดการจลาจลในเดือนสิงหาคมปี 2011 ในสวนสาธารณะของเขตนั้น อาสาสมัครช่วยกันถอนวัชพืช ทำแปลงดอกไม้ และเก็บกวาดขยะ

สมาชิกรัฐสภาบำเพ็ญประโยชน์ที่สถานสงเคราะห์เด็กเช่นกัน พวกเขาทำความสะอาดทางเดินริมสวนและ

ทำให้สนามของสถานสงเคราะห์รองรับเด็กและครอบครัวได้มากขึ้น ชาร์ลอตต์ อิลเลราช่วยประสานโครงการนี้ “งานนี้เป็นงานหนักจริงๆ แต่เป็นงานที่ทำให้มีความสุข” เธอก้าว “แม้แต่เรื่องเล็กน้อยอย่างเช่นกวาดพื้นก็เป็นประโยชน์ คุณไม่ต้องมีทักษะมากมาย แค่สิ่งเล็กๆ น้อยๆ ก็สร้างสรรค์สิ่งพิเศษให้คนอื่นได้”

รูดี แชมเปนี แบ่งปันทัศนคติของเขาเกี่ยวกับการตั้งใจเบื้องหลังคำเชื้อเชิญให้รับใช้ของฝ่ายประธานสูงสุดว่า “ผมคิดว่าการเปิดเผยนี้ทำให้เราสนิทกันมากขึ้น—นำเราออกไปในชุมชน พบปะคนใหม่ๆ” เขากล่าวต่อไปว่า “การได้เห็นศาสนจักรมีส่วนร่วมในชุมชนเป็นเรื่องดีอย่างยิ่ง การได้เป็นส่วนหนึ่งยิ่งพิเศษกว่า นั่นทำให้ประจักษ์พยานของผมเข้มแข็งขึ้น และทำให้ผมปรารถนาจะทำมากขึ้น”

ฮ่องกง ประเทศจีน

ผู้นำผู้ใหญ่ของเยาวชนในสเตคฮ่องกง ประเทศจีนขอให้สภาเยาวชนเลือกโครงการบำเพ็ญประโยชน์

บุญมบุรา บุรุนดี

วันบำเพ็ญประโยชน์

เอง หลังจากเยาวชนสำรวจความต้องการของชุมชนแล้ว พวกเขาตัดสินใจสอนเด็ก ๆ จากครอบครัวรายได้น้อยที่โรงเรียนในท้องถิ่น เยาวชนราว 125 คน สอนเด็กนักเรียน 80 กว่าคนเกี่ยวกับการพัฒนาพรสวรรค์ การทำอาหารที่มีประโยชน์ การจัดชุมนุมครอบครัว และการสร้างมิตรภาพที่แท้จริง

“นี่ไม่ได้เป็นเพียงอิทธิพลครั้งเดียวเท่านั้น” อนิตา ซัม ประธานเยาวชนหญิงสเตคกล่าว “สิ่งที่เยาวชนทำกับเด็ก ๆ จะมีผลยั่งยืน” เธอเสริมว่าเวลานี้เยาวชนมีความทรงจำและประสบการณ์ที่ดีซึ่งจะเป็นพรแก่พวกเขาตลอดไป

อัครา กานา

สมาชิกในอัครา กานามีส่วนร่วมในวันบำเพ็ญประโยชน์ด้วยการทำส้วมโรงเรียน กวาดถนนและท่อ น้ำ ทำความสะอาดบริเวณพื้นที่รอบโรงพยาบาลและคลินิก

เอ็มมา โอวูซู อันซาร์ จากสเตคคริสเตียนส์บอร์ก

อัครา กานามีส่วนในการวางแผนวันบำเพ็ญประโยชน์ของพวกเขา “การมารวมกันในฐานะสมาชิกศาสนจักรรวมเราเป็นหนึ่งเดียวและทำให้เราเชื่อฟังหลักธรรมเช่นการรับใช้ข้างขึ้น” เธอกล่าว เมื่อสิ้นสุดโครงการสมาชิกมารวมกันเพื่อแบ่งปันประจักษ์พยาน ชิสเตอร์อันซาร์กล่าวว่า “หลังจากฟังประจักษ์พยานของแต่ละคน ดิฉันตระหนักว่าเราพลาดหลายอย่างเมื่อไม่ได้รับใช้ผู้อื่น”

เมื่อประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าวเชื้อเชิญให้มีส่วนร่วมในวันบำเพ็ญประโยชน์ ท่านพูดถึงผลของความเป็นหนึ่งเดียวที่โครงการจะมีว่า “หลักธรรมพระกิตติคุณที่ชี้นำข้าพเจ้าในงานสวดสวดคือการปลงและพรของความเป็นหนึ่งเดียวกัน เมื่อเราจับมือกันรับใช้ผู้คนที่ซัดสน พระเจ้าทรงรวมใจเรา”

กอร์โดบา อาร์เจนตินา

แม้วันนั้นฝนจะตกในเดือนตุลาคม แต่วิสุทธิชน

ภาพนี้ © Dani Vnecik, 2011 ภายใต้การอนุญาต Shutterstock.com: ภาพนี้โดย ชาร์ลอตต์ อัลเดรา, ซินดี คลาร์ก และเดวิด อีมานัน

พอลส์เชิร์ช รัฐเวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา

ความรู้สึกร้างเหงา

“พระเจ้าทรงรักษาสัญญาของพระองค์กับท่านเมื่อท่านรักษาสัญญาของท่าน ขณะรับใช้ผู้อื่นแทนพระองค์ พระองค์จะทรงให้ท่านรู้สึกถึงความรักของพระองค์ และในไม่ช้า ความรู้สึกแห่งจิตกุศล จะกลายเป็นนิสัยส่วนหนึ่งของท่าน ท่านจะรู้สึกถึงคำรับรองของมอรรมอนในใจท่าน ขณะท่านยังคงรับใช้ผู้อื่นในชีวิตว่าทุกอย่างจะดีกับท่าน”

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์, ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด, “พยาน,” เลียโฮนา พ.ย. 2011, 86.

ยุคสุดท้าย 1,601 คนจากห้าสแตตในออร์โธโดปอาร์เจนตินา ได้สละเวลาบำเพ็ญประโยชน์ที่สถานพยาบาลแห่งหนึ่งรวม 10,234 ชั่วโมง สมาชิกมอบเครื่องนุ่งห่ม อาหาร และชุดสุขอนามัยที่รวบรวมไว้ พวกเขาทำสวน ทาสีกำแพงและรั้ว และจัดงานแสดงพระสวรรคต ฟีน้องสตรีจำนวนหนึ่งอาสาให้บริการดูแลเรื่องผม เท้า และมือด้วย

“ผมรู้ว่าโครงการไม่เพียงช่วยพวกเขาเท่านั้น แต่ช่วยผมด้วย” โรซิโอ บี. วัย 14 ปีกล่าวหลังเสร็จโครงการ “ผมรู้ผมกำลังทำสิ่งถูกต้องและพระบิดาบนสวรรค์พอพระทัยผม”

เขาเปาลู บราซิล

สมาชิกจากสแตตเขาเปาลู บราซิลรู้สึกถึงการดูแลให้รวบรวมน้ำตาล น้ำมัน ข้าว ถั่ว และบริจาคอาหารให้องค์กรการกุศลสองแห่ง จากนั้นพวกเขาอบรมตัวแทนจากแต่ละองค์กรให้รู้พื้นฐานของการสะสมอาหาร สมาชิกอาสาเสนาอาหารอบรมด้านการศึกษา การเงิน และงานอาชีพให้สมาชิกสแตตและชุมชนด้วย เพื่อช่วยพวกเขาพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการแข่งขันเข้าทำงานที่มีอยู่

“ชุมชนที่เราเชิญลามาปลื้มกับงานของศาสนจักรหลายคนไม่รู้จักเรา แต่พวกเขาออกไปด้วยความรู้สึกดี” คาเทีย ริบโร สมาชิกสแตตกล่าว “ในหมู่สมาชิกมีวิญญาณของความเป็นหนึ่งเดียวและการ

รับใช้ ในหมู่คนที่เรารับใช้มีวิญญาณของความขอบคุณอย่างสุดซึ้ง”

พอลส์เชิร์ช เวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา

สมาชิกในพอลส์เชิร์ช เวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา รู้สึกถึงปิติของการรับใช้ผู้อื่นที่สถานสงเคราะห์คนอนาถา อาเดียนา อัลวาเรซ บอกเพื่อนสมาชิกวอร์ดคนหนึ่งขณะขัดผนังว่า “ฉันเคยมีช่วงเวลาท้อแท้ และรู้สึกดีที่ได้นำความท้อใจมาทิ้งไว้บนผนังนี้! เราทุกคนต้องรับใช้บ้างในชีวิตเรา เป็นเรื่องดีที่ได้รับใช้คนอื่นฯ”

แอนน์ โซเรนเซ็น สมาชิกวอร์ดอีกคนหนึ่งกล่าวว่า “นี่เป็นวิธีที่ดีมากในการเชื่อมความสัมพันธ์กับชุมชนของคุณ ตอนนี้ดิฉันรู้สึกอยากทุ่มเทมากขึ้นเพื่อทำให้องค์กรนั้นก้าวหน้า ทุกครั้งที่ขับรถผ่านที่นี่ ดิฉันจะนึกถึงคนที่เข้าชั้นเรียนที่นี่และหวังว่างานที่เราทำจะเปิดทางให้พวกเขาารู้สึกชัดเจนว่าพวกเขาไม่ได้โดดเดี่ยวในสิ่งที่ทำอยู่เพื่อปรับปรุงชีวิตตนเอง”

โทโกะโรชะวะ ญี่ปุ่น

ที่โรงเรียนประถมศึกษาในโทโกะโรชะวะ สมาชิกศาสนจักรนำเสนาอาหารสะสมมาเรื่องการสะสมอาหารต่อผู้ปกครองและนักการศึกษา 50 คน เนื่องด้วยแผ่นดินไหวในเดือนมีนาคม 2011 สมาชิกในชุมชนจึงปรารถนาจะเรียนรู้วิธีเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีเก็บเสบียงอาหารระยะยาว

“ถึงแม้จะเกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ทางภาคตะวันออกของญี่ปุ่น แต่ดิฉันไม่เคยเตรียมอะไรเลย” ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งกล่าว “ดิฉันดีใจที่ได้เรียนเรื่องนี้ ดิฉันต้องการที่เก็บอาหาร และดิฉันอยากทำเพื่อคุ้มครองครอบครัวที่รักของดิฉัน”

อากิฮิโตะ ซุตะ สมาชิกสแตตมุซุชิโนะ ญี่ปุ่น สังเกตว่าความสว่างของพระคริสต์สัมผัสชุมชนเมื่อสมาชิกแสดงให้เห็นการเตรียมพร้อมในสถานการณ์

คัมภีร์ “พระคริสต์ทรงเป็นความสว่างของโลก” เขา
กล่าว “คำสอนของพระองค์ให้ความสว่างแก่ชุมชน”

ทาลลินน์ เอสโตเนีย

สมาชิกศาสนจักรในทาลลินน์ใช้วันหนึ่งช่วย
สมาชิกชุมชนที่ขาดสนซ่อมบำรุงบ้านของพวกเขา ผู้
เข้าร่วมบางคนตัดพินและตักถ่าน ส่วนคนอื่นๆ ทำ
ความสะอาดพรม เปลี่ยนผ้าปูโต๊ะ เช็ดหน้าต่างและ
ผนัง

มาอิลลา ซาน กับครอบครัวไปเยี่ยมหญิงสูงอายุ
คนหนึ่งและตัดพินให้เธอ “คนเป็นแม่อย่างดิฉันมี
ความสุขมากที่ครอบครัวเรามีประสบการณ์ยอดเยี่ยม
เช่นนั้น” เธอกล่าว “เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่อะไร
เช่นนั้นขณะรับใช้ผู้อื่น คุณสัมผัสปัญหาของตัวคุณจน
หมดสิ้น ดิฉันรู้ว่าขณะรับใช้ผู้อื่น เรารับใช้พระเจ้า
เป็นเจ้าของเรานั้นเอง”

มาร์กิท ทิมาคอฟ ตั้งข้อสังเกตด้วยว่า “การวาง
หน้าที่ของตนเองไว้สักพักและทุ่มสุดตัวเพื่อช่วยคน
บางคนทำให้ดิฉันเข้าใจว่าการเสียสละมีพลังเพียง
ใด เราไม่ต้องถามว่าทำไม หรือเราทำอย่างนั้น

อย่างนี้ได้หรือไม่ เราเพียงแต่ยื่นมือออกไปช่วย เรา
ช่วยเพราะเราห่วงใย เราช่วยเพราะเราต้องการทำ
ตามแบบอย่างของพระคริสต์”

ผลการลงแรงของท่าน

ประจักษ์พยานของคนที่ได้รับใช้ชุมชนทั่วโลกสอน
เราว่าโดยการรับใช้ ประจักษ์พยานของเราเติบโต
และเรารู้สึกตื้นตันใจยิ่งขึ้น ประธานอวยริงก์ประกาศ
ยืนยันว่า เราได้รับพรเพราะการรับใช้ของเรา “ข้าพ-
เจ้าขอขอบคุณแทนพระอาจารย์สำหรับงานของท่าน
เพื่อรับใช้บุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์
ทรงรู้จักท่านและทอดพระเนตรเห็นความพยายาม
ความขยันหมั่นเพียร และการเสียสละของท่าน
ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้ท่านได้รับพรที่จะได้เห็น
ผลจากการลงแรงของท่านในความสุขของคนที่ท่าน
ช่วยและคนที่ออกไปช่วยกับท่านแทนพระเจ้า”²

อ้างอิง

1. เฮนรี่ บี. อายริงก์, “โอกาสให้ทำดี,” *เลียวไฮมา*
พ.ศ. 2011, 31.
2. เฮนรี่ บี. อายริงก์, *เลียวไฮมา* พ.ศ. 2011, 32.

ตอบคำถาม

เมื่อได้เห็นมือที่ช่วย
เหลือของมอรมอน
ในชุมชน บางคนอาจ
สงสัยว่าสมาชิกศาสน-
จักรช่วยเฉพาะเพื่อน
วิสุทธิชนยุคสุดท้าย
หรือผู้นับถือศาสนาอื่น
ด้วย แน่หนอนว่าเราช่วย
ทั้งสอง เราพยายามทำ
ตามแบบอย่างของพระเจ้า
ผู้ช่วยให้รอดในการรับ
ใช้ ไม่ว่าจะใช้คราดโกย
ใบไม้ในสวนของเพื่อน
บ้านหรือส่งและแจกจ่าย
เสบียงหลายตันช่วย
ผู้ประสบภัยธรรมชาติ
เราพยายามช่วยผู้อื่น
โดยไม่คำนึงถึงศาสนา
หรือวัฒนธรรมของ
พวกเขา

คำกล่าวขวัญในชุมชน

คุณลักษณะทั่วไปอย่างหนึ่งของโครงการวันบำเพ็ญประ-
โยชน์ทั่วโลกคือผลต่อชุมชนในท้องถิ่น หลายคนที่ผ่านมาไป
มาแวะถามผู้ร่วมโครงการเกี่ยวกับศาสนจักร และสมาชิก
แบ่งปันประจักษ์พยานของพวกเขา

ในหลายภูมิภาคของโลก เจ้าหน้าที่รัฐบาลกล่าวขวัญถึง
การทำงานของสมาชิกศาสนจักร ตัวอย่างเช่น ในการสัมภาษณ์
ทางวิทยุเกี่ยวกับวันบำเพ็ญประโยชน์ หัวหน้าจากเขตกินซาซา
ของเมืองลูมบาซี สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก ขอให้ผู้นับ
ถือศาสนาอื่นทำตามแบบอย่างของ “ชาวมอรมอน”

ในการรับใช้ชุมชน

นายกเทศมนตรีบอริส จอห์นสันกล่าว
ถึงการรับใช้ของสมาชิกศาสนจักร

300 คนในเขตลอนดอนว่า “ณ ปัจจุบันนี้เป็นเรื่องดีที่เดียว
ที่เห็นชาวลอนดอนผู้ใส่ใจชุมชน—หรือจิตอาสา—ปรากฏขึ้น
ในกลุ่มชนมากกว่าแต่ก่อน”

ผู้ว่าการแดนเนล มอลลอยของรัฐคอนเนตทิคัต สหรัฐ-
อเมริกา และผู้ว่าการโรเบิร์ต แม็คคอนเนลล์ของรัฐเวอร์จิเนีย
สหรัฐอเมริกาออกประกาศยกย่องวันบำเพ็ญประโยชน์ในรัฐ
ของพวกเขา ผู้ว่าการมอลลอยกล่าวในประกาศของเขาว่า “เรา
ขอบคุณศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
สำหรับการรับใช้ผู้อื่นและ [สำหรับ] การเชิญชวนประชาชน
ทุกคนในทุกศาสนาและทุกพื้นเพให้มาร่วมกับพวกเขาขณะ
พวกเขาเฉลิมฉลองปีบำเพ็ญประโยชน์”

โดย เอ็ลเตอร์
เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
แห่งโครัม
อัครสาวกลีบบสอง

ยื่นหยัด ด้วยกัน

เพื่ออุดมการณ์ของพระคริสต์

บทความนี้คัดมาจากคำปราศรัยที่ซอลท์เลคซิตีเมื่อวันที่ 10 มีนาคม ค.ศ. 2011 กับผู้นำคริสตศาสนิกชนแห่งชาติกลุ่มหนึ่ง

เพื่อนทั้งหลาย ท่านทราบอย่างไรที่ข้าพเจ้าทราบ—ว่าในโลกสมัยใหม่มีบาปและความเสื่อมถอยทางศีลธรรมมากมายส่งผลกระทบต่อทุกคน โดยเฉพาะคนหนุ่มสาว และดูเหมือนจะเลวร้ายลงทุกวัน ท่านและข้าพเจ้ามีข้อกังวลมากมายเกี่ยวกับการแพร่กระจายของสื่อลามกและความยากไร้ การกระทำทารุณกรรมและการทำแท้ง การล่วงละเมิดทางเพศอย่างผิดทำนองคลองธรรม (ทั้งรักต่างเพศและรักร่วมเพศ) ความรุนแรง ความหยาบคาย ความโหดร้าย และการล่อลวง ทั้งหมดใจแข็งชัดเจนในโทรศัพท์มือถือของบุตรสาวหรือไอแพดของบุตรชายท่าน

แน่นอนว่ามีวิธีให้ผู้มีไม่ตรีจิตที่รักพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าและรับพระนามของพระคริสต์ได้ยื่นหยัดด้วยกันเพื่ออุดมการณ์ของพระคริสต์และต่อต้านอิทธิพลของบาป ในเรื่องนี้เรามีสิทธิ์ทุกประการที่จะองอาจกล้าหาญและเชื่อ เพราะ “ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะขัดขวางเรา” (โรม 8:31)

ท่านรับใช้และสั่งสอน สอนและทำงานหนักในความเชื่อมั่นดังกล่าว ข้าพเจ้าก็เช่นกัน ในการทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าเชื่อว่าเราสามารถวางใจในข้อถัดไปจากโรมได้ด้วย “พระองค์ผู้มิได้ทรงหวงแหนพระ

ตอบคำถาม
วิสุทธิชนยุคสุดท้าย
เป็นชาวคริสต์
หรือไม่ เราเป็น
แน่นอน **ดั่งเอ็ล-**
เตอร์ฮอลแลนด์
อธิบายว่า “เราเชื่อ
ในพระเยซูผู้ทรง
พระดำเนียบนบน
ผู้คนลี้ภัยของแผ่นดิน
ศักดิ์สิทธิ์และทรง
ประกาศว่าพระองค์
ทรงเป็นพระเจ้าผู้เป็น
เจ้าองค์เดียวกับ
พระเยซูฮวาห์ใน
พันธสัญญาเดิม”

บุตรองค์เดียวของพระองค์ แต่ได้ทรงโปรดประทานพระบุตรนั้นเพื่อประโยชน์แก่เรา ถ้าเช่นนั้นพระองค์จะไม่ทรงโปรดประทานสิ่งสารพัดให้เราทั้งหลายด้วยกันกับพระบุตรนั้นหรือ” ข้าพเจ้าเชื่อจริงๆ ว่าถ้าเราทุกคนทั่วโลกพยายามมากขึ้น ไม่ แยก แต่ ละคน จาก “ความรักของพระคริสต์” เราช่วย “มีชัยเหนือสันโดยพระองค์ผู้ได้ทรงรักเราทั้งหลาย” (โรม 8:32, 35, 37)

การสนทนาเรื่องศาสนา

องค์การคริสต์ศาสนากับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายไม่ได้มีความเห็นพ้องต้องกันเสมอไป นับตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 19 เมื่อโจเซฟ สมิทกลับจากการเห็นพระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์ต่อท่านและประกาศด้วยความองอาจเกี่ยวกับเรื่องนี้ การถกเถียงของเรามากไม่เคยอบอุ่นเป็นมิตรเลย

แต่ก็แปลกพอสมควร—และข้าพเจ้าอดเชื่อไม่ได้ว่านี่เป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ที่เบื่อบนเตรียมไว้ในยามวุ่นวายเช่นนี้—นักวิชาการแอลดีเอส นักวิชาการขององค์การคริสต์ศาสนา และผู้นำในหลายๆ ถูกดึงมาอยู่ด้วยกันตั้งแต่ปลายทศวรรษ 1990 ให้ทำสิ่งที่ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการสนทนาเรื่องศาสนาในเชิงสร้างสรรค์และส่งเสริม เราพยายามอย่างยิ่งที่จะเข้าใจเขาและให้เขาเข้าใจเรา พยายามกำจัดเรื่องโกหกหลอกลวงและความเข้าใจผิดของ ทั้งสอง

แน่นอนว่ามีวิธีให้
ผู้มีไมตรีจิตที่รัก
พระเจ้าเป็นเจ้าและ
รับพระนามของ
พระคริสต์ได้ยื่น
หยัดด้วยกันเพื่อ
อุดมการณ์ของ
พระคริสต์และ
ต่อต้านอิทธิพล
ของบาป

ฝ่าย ทำงานด้วยความรักซึ่งทำให้ผู้เข้าร่วมรู้สึกมีแรงใจและมีพลังขับเคลื่อนอย่างเจียวๆ ว่าซาบซึ้งและลึกซึ้งกว่าการถกเถียงระหว่างศาสนา

การสนทนาอย่างเป็นทางการครั้งแรกเกิดขึ้นในฤดูใบไม้ผลิปี 2000 ที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์ เมื่อการสนทนาเริ่มเข้ารูปเข้ารอย ปรากฏว่าผู้เข้าร่วมกำลังค้นหากระบวนการที่คนบ้างอย่าง ต้นแบบ หรือประเด็นอ้างอิง นี่ต้องเป็นการปะทะ การโต้เถียง การโต้ว่าท้วงอย่างนั้นหรือ ต้องมีผู้ชนะและผู้แพ้อย่างนั้นหรือ เราคาดหวังให้พวกเขาเชื่อสัตย์จริงใจเพียงใด วิสุทธิชนบางคนสงสัยว่า “คนอื่น” มองการสนทนาเหล่านี้เหมือนเป็น “การทดสอบ” เพื่อให้ได้อยู่ในที่ชาวคริสต์อย่างนั้นหรือ นี่คือความพยายามครั้งใหญ่เพื่อ “แก้ไข” ความเชื่อของชาวมอรมอนทำให้เราเป็นชาวคริสต์ตามธรรมเนียมนิยมมากขึ้นและเป็นที่ยอมรับมากขึ้นของคนข้างสงสัยที่เฝ้าดูอยู่อย่างนั้นหรือ

ในทางกลับกัน องค์การคริสต์ศาสนาบางแห่งสงสัยว่า “คนอื่น” เหล่านั้นมีตัวตนจริงหรือ หรือนี่เป็นเพียงการเผยแพร่ศาสนาอีกรูปแบบหนึ่ง คนๆ หนึ่งจะเป็นชาวคริสต์แห่งพันธสัญญาใหม่แต่ไม่เห็นพ้องกับข้อบัญญัติภายหลังที่คริสต์ศาสนิกชนดั้งเดิมส่วนใหญ่นำมาใช้ได้หรือ คำถามที่ยังคงเกิดขึ้นกับทั้งสองฝ่ายคือพระคุณของพระเจ้าเป็นเจ้าสามารถชดเชย “ศาสนศาสตร์ที่ไม่ดี” ได้มากเพียงใด ไม่นานนักประเด็นเหล่านี้ก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของการสนทนาและระหว่างนั้นความตึงเครียดเริ่มลดลง

ความรู้สึกลึกซึ้งเป็นพิธีรีตองในตอนแรกหลักทางให้ความเป็นกันเองมากขึ้น รูปแบบแท้จริงของภราดรภาพ พร้อมด้วยความมีน้ำใจแม้ไม่เห็นด้วย ความเคารพต่อทัศนะที่ขัดแย้งกัน ความรู้สึกว่ามีหน้าที่ต้องเข้าใจผู้นับถือศาสนาอื่นอย่างถ่องแท้ (ถ้าไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย)—หน้าที่ในการเป็นตัวแทนหลัก คำสอนและการปฏิบัติของตนอย่างถูกต้องและเข้าใจหลักคำสอนของผู้อื่นในลักษณะเดียวกัน การสนทนาเกิด “ความเคารพในความเชื่ออันมั่นคงของผู้อื่น”¹

โดยตระหนักว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมีโครงสร้างด้านองค์กรและการปกครองต่างจากโลกกว้างขององค์การคริสต์ศาสนา ตัวแทนอย่างเป็นทางการ

เราปรารถนาจะร่วมมือกับเพื่อนองค์การคริสต์ศาสนาโดยพร้อมใจกันเสริมสร้างครอบครัวและชีวิตแต่งงาน เรียกร้องให้มีศีลธรรมในสื่อมากขึ้น ให้การบรรเทาทุกข์ด้านมนุษยธรรมยามเกิดภัยธรรมชาติ แก้ไขสภาพเลวร้ายที่เป็นอยู่ของคนยากจน และรับรองอิสรภาพในการนับถือศาสนาซึ่งจะยอมให้เราทุกคนพูดอย่างไม่ปิดบังในเรื่องมโนธรรมแบบชาวคริสต์

ของศาสนจักรจึงไม่ได้เข้าร่วมในการสนทนาเหล่านี้ทั้งไม่ได้มีการสอดแทรกนัยทางศาสนาแต่อย่างใด เช่นเดียวกับท่าน เราไม่ปรารถนาจะรวมขอมความแตกต่างด้านหลักคำสอนของเราหรือสูญเสียความเชื่อที่ทำให้เราเป็นอย่างที่เป็นอยู่ อย่างไรก็ตาม เราไม่ประสงค์ให้ใครเข้าใจเราผิด ไม่ประสงค์ให้ใครกล่าวหาเกี่ยวกับความเชื่อที่เราไม่ได้ยึดถือ ไม่ประสงค์ให้ใครมองข้ามคำมั่นสัญญาที่เรามีต่อพระคริสต์และพระกิตติคุณของพระองค์ ไม่ประสงค์ให้ใครพูดว่าเราถูกกฏตีปีศาจครอบงำ

นอกจากนี้ เรายังมองหาจุดร่วมและแนวร่วมอยู่เสมอในงาน “ที่เกี่ยวข้องโดยตรง” กับการปฏิบัติศาสนกิจ เราปรารถนาจะร่วมมือกับเพื่อนองค์การคริสต์ศาสนาโดยพร้อมใจกันเสริมสร้างครอบครัวและชีวิตแต่งงาน เรียกร้องให้มีศีลธรรมในสื่อมากขึ้น ให้การบรรเทาทุกข์ด้านมนุษยธรรมยามเกิดภัยธรรมชาติ แก้ไขสภาพเลวร้ายที่เป็นอยู่ของคนยากจน และรับรองอิสรภาพในการนับถือศาสนาซึ่งจะเปิดโอกาสให้เราทุกคนพูดอย่างไม่ปิดบังในเรื่องมโนธรรมแบบชาวคริสต์เกี่ยวกับประเด็นทางสังคมในสมัยของเรา ในประเด็นเหล่านี้ ท่านหรือข้าพเจ้าหรือศาสนาจารย์ทุกคนที่มีหน้าที่รับผิดชอบในประเทศนี้ต้องไม่มีใครถูกห้ามสั่งสอนจากแทนพูดของเขาถึงหลักคำสอนที่เขาถือว่าเป็นความจริง แต่เนื่องด้วยเหตุการณ์บ้านเมืองเมื่อเร็วๆ นี้และปัญหาด้านกฎหมายในปัจจุบันอันสืบเนื่องจากเหตุการณ์เหล่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับความศักดิ์สิทธิ์ของการแต่งงาน วันนั้นจะมาถึงได้เว้นแต่เราดำเนินการเฉียบขาดในการป้องกันไม่ให้เกิดขึ้น²

ยิ่งเสียงชาวคริสต์เป็นหนึ่งในเสียงที่ดังมากขึ้นและกว้างขึ้นเพียงใด เรายิ่งต้องดำเนินการในเรื่องสำคัญเหล่านี้มากขึ้นเพียงนั้น ในเรื่องดังกล่าวเราควรระลึกถึงพระดำรัสเตือนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเกี่ยวกับ “ครวเรือนที่แตกแยก”—ครวเรือนที่พบว่าไม่สามารถยืนหยัดต่อด้านศัตรูที่นับวันจะพร้อมใจกันดำเนินวาระที่มักจะเป็นความชั่วร้าย (ดู ลูคา 11:17)

พระคริสต์ที่เราเคารพ

โดยอาศัยความเป็นมาบางส่วนและความปรารถนาให้เราไม่เห็นด้วยตรงจุดที่เราไม่ต้องเห็นด้วย ข้าพเจ้าประสงค์จะเป็นพยานต่อท่าน มิตร

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ
วิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็น
ชาวคริสต์ได้จาก “About
Mormons” ใต้ Frequently
Asked Questions ที่ Mormon.
org; “Christianity: Following
Jesus in Word and Deed”
ใต้ News Releases ที่
MormonNewsroom.org;
และกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์,
“A Prophet’s Testimony,”
Ensign, พ.ศ. 1993, 93.

สหายของเรา ถึงพระคริสต์ที่เราเคารพและเทิดทูนในศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เราเชื่อในพระเยซูใน
ประวัติศาสตร์ผู้ทรงพระดำเนียบบนถนนฝุ่นคัลล์ของแผ่นดินศักดิ์-
สิทธิ์และทรงประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว
กันกับพระเยซูว่าในพันธสัญญาเดิม เราประกาศว่าพระองค์
ทรงเป็นทั้งพระผู้เป็นเจ้าโดยสมบูรณ์ในความเป็นพระผู้เป็นเจ้า
และเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ในประสบการณ์มรรตัย พระบุตรผู้
ทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าและพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นพระบุตร พระองค์
ทรงเป็น “พระผู้เป็นเจ้านิรันดร” ตามภาษาของพระคัมภีร์
มอรมอน (หน้าชื่อเรื่องของพระคัมภีร์มอรมอน)

เราเป็นพยานว่าพระองค์ทรงเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดาและ
พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทั้งสามพระองค์เป็นหนึ่งเดียว หนึ่งเดียว
ในเจตนารมณ์ หนึ่งเดียวในพลัง หนึ่งเดียวในจุดประสงค์ หนึ่ง
เดียวในสุรเสียง หนึ่งเดียวในรัศมีภาพ หนึ่งเดียวในพระประสงค์
หนึ่งเดียวในคุณความดี และหนึ่งเดียวในพระคุณ—หนึ่งเดียวใน
ความเป็นหนึ่งเดียวทุกรูปแบบและทุกแง่มุม ยกเว้น พระองค์ทรง
มีพระวรกายแยกจากกัน (ดู 3 นีไฟ 11:36) เราเป็นพยานว่าพระ
คริสต์ประสูติจากพระบิดาเบื้องบนและมารดาพรหมจารี ตั้งแต่
พระชนมายุ 12 พรรษาพระองค์ทรงกระทำกิจระของพระบิดา
ที่แท้จริงของพระองค์ ขณะทรงทำเช่นนั้น พระองค์ทรงดำเนิน
พระชนม์ชีพที่พร้อม ปราศจากบาป ด้วยเหตุนี้จึงเป็นแบบฉบับ
สำหรับทุกคนที่มาหาพระองค์เพื่อความรอด

เราเป็นพยานยืนยันคำเทศนาทั้งหมดที่พระองค์ตรัส คำสวด
อ้อนวอนทั้งหมดที่พระองค์ทรงเอื้อนเอ่ย ปาฏิหาริย์ทั้งหมดที่
พระองค์ทรงเรียกลงมาจากสวรรค์ และการไถ่ทั้งหมดที่พระองค์

ทรงกระทำ ในประเด็นหลังสุด เราเป็นพยานว่าเพื่อให้แผนสำหรับ
ความรอดของเราเกิดสัมฤทธิ์ผล พระองค์ทรงรับเอาบาป โทมนัส
และความเจ็บไข้ได้ป่วยทั้งหมดของโลก จนพระโลหิตออกจาก
ทุกชุมชนในความปวดร้าวแสนสาหัส โดยเริ่มต้นในเกทเสมนีและ
สิ้นพระชนม์บนกางเขนแห่งคัลวาริอันเป็นเครื่องพลีบูชาแทน
บาปและคนบาปเหล่านั้น รวมถึงเราแต่ละคนเช่นกัน

ช่วงแรกในพระคัมภีร์มอรมอน ศาสดาพยากรณ์ชาวนีไฟ “เห็น
[พระเยซู] ถูกยกขึ้นบนกางเขนและถูกปลงพระชนม์เพื่อบาปของ
โลก” (1 นีไฟ 11:33) ต่อมาพระเจ้าองค์เดียวกันทรงประกาศ
ยืนยันว่า “ดูเถิดเราให้กิตติคุณของเราแก่เจ้า, และนี่คือกิตติคุณ
ที่เราให้แก่เจ้า—ว่าเรามาในโลกเพื่อทำตามน้ำพระทัยของพระ
บิดาของเรา, เพราะพระบิดาของเราทรงส่งเรามา. และพระบิดา
ของเราทรงส่งเรามาเพื่อเราจะได้ถูกยกขึ้นบนกางเขน” (3 นีไฟ
27:13-14; ดู คพ. 76:40-42 ด้วย) โดยแท้แล้ว ของประทานแห่ง
พระวิญญาณคือการ “รู้ว่าพระเยซูคริสต์คือพระบุตรของพระผู้
เป็นเจ้า, และว่าพระองค์ทรงถูกตรึงกางเขนเพื่อบาปของโลก”
(คพ. 46:13)

เราประกาศว่าสามวันหลังการตรึงกางเขน พระองค์ทรงลุก
จากอุโมงค์ในความเป็นอมตะอันรุ่งโรจน์ ผลแรกของการฟื้นคืน
ชีวิต ด้วยเหตุนี้จึงทรงแก้สายรัดทางกายของความตายและสาย
รัดทางวิญญาณของนรก โดยทรงให้อาณาตมแกะร่างกาย
และวิญญาณ อนาคตที่จะเปี่ยมด้วยรัศมีภาพและความยิ่งใหญ่
ได้ก็ต่อเมื่อเรายอมรับพระองค์และพระนามของพระองค์ว่าเป็น
“นาม [เดียว] ซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ . . . ในท่ามกลางมนุษย์
ทั่วใต้ฟ้า” “ในผู้ใดมีความรอดไม่มีเลย” ทั้งจะมีไม่ได้ (กิจการ 4:12)

ของประทานแห่ง
พระวิญญาณคือ
“รู้ว่าพระเยซูคริสต์
คือพระบุตรของ
พระเจ้า และ
ว่าพระองค์ทรงถูก
ตรึงกางเขนเพื่อบาป
ของโลก”

เราประกาศว่าพระองค์จะเสด็จมาแผ่นดินโลกอีกครั้ง คราวนี้เสด็จมาในฤทธานุภาพ พระบารมี และรัศมีภาพเพื่อปกครองในฐานะกษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งหลาย และพระเจ้าแห่งพระเจ้าทั้งหลาย นี่คือพระคริสต์ ผู้ที่เราสรรเสริญ ผู้ที่เราวางใจในพระคุณของพระองค์อย่างเป็นนัยและอย่างชัดเจน ผู้ทรงเป็น “ผู้เลี้ยงแกะและผู้พิทักษ์วิญญาณจิต [ของเราทั้งหลาย]” (1 เปโตร 2:25)

เคยมีคนถามใจเซฟ สมิธว่า “อะไรคือหลักธรรมพื้นฐานในศาสนาของคุณ” ท่านตอบว่า “หลักธรรมพื้นฐานของศาสนาเราคือประจักษ์พยานของอัครสาวกและศาสนาดายากรณ์เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ว่าพระองค์สิ้นพระชนม์ ทรงถูกฝัง ทรงคืนพระชนม์อีกครั้งในวันที่สาม และเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ เรื่องอื่นทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับศาสนาเราล้วนเป็นเพียงส่วนประกอบของเรื่องดังกล่าว”³

โดยทั่วไป วิสุทธิชนยุคสุดท้ายได้เชื่อว่าเป็นคนขยันขันแข็ง เป็นคนตั้งใจทำงาน สำหรับเราแล้วงานแห่งความชอบธรรม สิ่งที่เราอาจเรียกว่า “ความเป็นสานุศิษย์ที่อุทิศตน” เป็นตัววัดการมีศรัทธาจริงๆ ของเราได้อย่างแม่นยำ เราเชื่อเช่นเดียวกับยากอบ น้องชายของพระเยซูว่าศรัทธาแท้จริงประจักษ์ชัดในความเลื่อมใสศรัทธาเสมอ (ดู ยากอบ 2) เราสอนว่าคนในนิกายพิวริตันใกล้ชิดความจริงโดยไม่รู้ตัวเมื่อพวกเขาคาดหวังให้ผู้อยู่ใต้พันธสัญญา “ดำเนินชีวิต ... ตามวิถีแห่งพระเจ้า” (คพ. 20:69)

ความรอดและชีวิตนิรันดร์เป็นของได้เปล่า (ดู 2 นีโอฟี 2:4); โดยแท้แล้ว ทั้งสองอย่างเป็นของประทานยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาของประทานทั้งปวงของพระเจ้า (ดู คพ. 6:13; 14:7) กระนั้นก็ดี เราสอนว่าคนเราต้องเตรียมรับของประทานเหล่านั้นโดยประกาศและแสดงให้เห็น “ศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์” (หลัก

แห่งความเชื่อข้อ 4)—โดยวางใจและพึ่งพา “ความดีงาม, และพระเมตตา, และพระคุณของพระเมสสิยาห์ผู้บริสุทธิ์” (2 นีโอฟี 2:8; ดู 2 นีโอฟี 31:19; โมโรไน 6:4 ด้วย) สำหรับเราแล้ว ผลของศรัทธาดังกล่าวได้แก่การกลับใจ การรับพันธสัญญาและศาสนพิธีพระกิตติคุณ (รวมถึงบัพติศมา) และใจตัญญูที่กระตุ้นเราให้ปฏิเสธตนจากความเป็นเหมือนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทุกอย่าง “รับกางเขน [ของเรา] แบกทุกวัน” (ลูคา 9:23) และรักษาพระบัญญัติของพระองค์—พระบัญญัติ ทั้งหมด ของพระองค์ (ดู ยอห์น 14:15) เราชื่นชมยินดีร่วมกับอัครสาวกเปาโล “สาธุการแด่พระเจ้าผู้ทรงประทานชัยชนะแก่เราทั้งหลายโดยพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา” (1 โครินธ์ 15:57) ในวิญญาณนั้น ดังศาสนาดายากรณ์ท่านหนึ่งในพระคัมภีร์มอรมอนเขียนไว้ว่า “เราพูดถึงพระคริสต์, เราชื่นชมยินดีในพระคริสต์, เราสั่งสอนเรื่องพระคริสต์, เราพยากรณ์ถึงพระคริสต์ ... เพื่อลูกหลานของเราจะรู้ว่าพวกเขาจะมองหาแหล่งใดเพื่อการปลดบาปของพวกเขา ... [และ] จะตั้งตารอชีวิตนั้นซึ่งอยู่ในพระคริสต์” (2 นีโอฟี 25:26, 27)

ข้าพเจ้าหวังว่าพยานนี้ที่ข้าพเจ้าแสดงต่อท่านและต่อโลกจะช่วยให้ท่านเข้าใจบางอย่างเกี่ยวกับความรักจนสุดพรรณนาที่เรารู้สึกต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลกในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

การร้องขอมนอธรรมแบบชาวคริสต์

เมื่อพิจารณาการอุทิศตนของเราต่อพระเจ้าพระเยซูคริสต์ และเมื่อพิจารณาการทำหายที่เราพบเจอในสังคมของเรา เราสามารถหาทางให้คนในชาติ—หรือต่างชาติ—พร้อมใจกันร้อง

ขอมโนธรรมแบบชาวคริสต์ได้แน่นอน หลายปีก่อน
ทิม ลาเฮ เขียนว่า

“ถ้าคนอเมริกันที่เคร่งศาสนาช่วยกันแก้ไขข้อ
กังวลทางศีลธรรมที่มีร่วมกัน เราจะประสบความสำเร็จในการจัดวางมาตรฐานศีลธรรมที่บรรพบุรุษ
ของเราคิดว่ารัฐธรรมนูญ [สหรัฐ] รับประกันให้ได้
อีกครั้ง ...

“...พลเมืองที่เคร่งศาสนาทุกคนของประเทศ
เราจำเป็นต้องมีความเคารพผู้นับถือศาสนาอื่น
และความเชื่อของคนเหล่านั้น เราไม่จำเป็นต้อง
ยอมรับความเชื่อของพวกเขา แต่เราสามารถเคารพ
ผู้คนเหล่านั้นและตระหนักว่าเรามีส่วนที่เหมือนกัน
มากกว่าที่เราจะเหมือนกับคนที่ขจัดศาสนาออก
จากประเทศนี้ นี่เป็นเวลาทีพลเมืองผู้ยึดมั่นศาสนา
ทุกคนจะพร้อมใจกันต่อต้านศัตรูของเรา”⁴

แน่นอนว่ามีความเสี่ยงเนื่องด้วยการเรียนรู้สิ่ง
ใหม่ๆ เกี่ยวกับผู้อื่น ความเข้าใจใหม่ๆ มักส่งผล
ต่อทัศนคติเดิมๆ ด้วยเหตุนี้จึงเสี่ยงไม่ได้ที่คิด
ใหม่ จัดใหม่ และสร้างโลกทัศน์ของเราใหม่ เมื่อ
เรามองข้ามสีผิว กลุ่มชาติพันธุ์ แวดวงสังคม โบสถ์
ธรรมศาลา สุเหร่า ข้อบัญญัติทางศาสนา และ
ถ้อยแถลงแห่งความเชื่อ เมื่อเราพยายามสุดความสามารถ
เพื่อมองเห็นตัวเขาและสิ่งที่พวกเขาเป็น
—ลูกของพระเจ้าเป็นเจ้าองค์เดียวกัน—สิ่งดีและคัม
ค่าบางอย่างจะเกิดขึ้นในตัวเรา ด้วยเหตุนี้จึงทำให้
เรามีเอกภาพมากขึ้นกับพระเจ้าพระองค์นั้น
ผู้ทรงเป็นพระบิดาของเราทุกคน

ในโลกที่สับสนและตั้งเครียดไปนี้ต้องการบาง
อย่างมากกว่าความเชื่อมั่นแบบชาวคริสต์ ความ
เห็นใจแบบชาวคริสต์ และความเข้าใจแบบชาว
คริสต์ โจเซฟ สมิธตั้งข้อสังเกตในปี 1843 ก่อน
ท่านถึงแก่กรรมไม่ถึงปีว่า “หากข้าพเจ้ารู้ลึกกว่า
มนุษยชาติทำผิด ข้าพเจ้าจะกอดพวกเขาลงหรือ
เปล่าเลย ข้าพเจ้าจะยกพวกเขาขึ้น และในวิธีของ
เขาเองด้วย หากข้าพเจ้าพูดโน้มน้าวให้เขาเชื่อไม่
ได้ว่าวิธีของข้าพเจ้าดีกว่า ข้าพเจ้าจะไม่พยายาม
บังคับมนุษย์คนใดให้เชื่ออย่างที่ข้าพเจ้าเชื่อ แต่จะ
ใช้หลักเหตุผลเท่านั้น เพราะความจริงจะปรากฏ
ให้เห็นเอง ท่านเชื่อในพระเยซูคริสต์และพระกิตติ-
คุณแห่งความรอดซึ่งพระองค์ทรงเปิดเผยหรือไม่

**“ท่านเชื่อในพระเยซู
คริสต์และพระกิตติ-
คุณแห่งความรอด
ซึ่งพระองค์ทรงเปิด
เผยหรือไม่” ศาสตรา
พยากรณ์โจเซฟ
สมิธถาม “ข้าพเจ้า
เชื่อ คริสต์ศาสนิก-
ชนควรหยุดทะเลาะ
และโต้เถียงกัน
ปลุกฝังหลักธรรม
แห่งเอกภาพและ
มิตรภาพท่ามกลาง
พวกเขา พวกเขา
จะต้องทำเช่นนั้น
ก่อนจะเข้าสู่ मिल-
เนียมได้และพระ
คริสต์จะทรงครอบ
ครองอาณาจักร
ของพระองค์”**

ข้าพเจ้าเชื่อ คริสต์ศาสนิกชนควรหยุดทะเลาะและ
โต้เถียงกัน ปลุกฝังหลักธรรมแห่งเอกภาพและ
มิตรภาพท่ามกลางพวกเขา พวกเขาจะทำเช่นนั้น
ก่อนจะเข้าสู่ मिलเนียมได้และพระคริสต์จะทรง
ครอบครองอาณาจักรของพระองค์”⁵

ข้าพเจ้าทิ้งท้ายโดยใช้คำอามลาสองครั้งในพระ
คัมภีร์กล่าวแสดงความรักต่อท่าน ครั้งแรกจากผู้
เขียนฮีบรูในพันธสัญญาใหม่

“ขอพระเจ้าแห่งสันติสุข ผู้ทรงบันดาลให้พระเยซู
เจ้าของเราเป็นขึ้นมาจากความตาย คือผู้ทรงเป็นผู้
เลี้ยงแกะที่ดีเลิศโดยโลหิตแห่งพันธสัญญานิรันดร์นั้น

“ทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายมีทุกสิ่งที่ดี เพื่อจะ
ได้ปฏิบัติตามพระทัยพระองค์ และทรงทำงานใน
ท่านทั้งหลายให้เกิดผลเป็นที่ชอบในสายพระเนตร
ของพระองค์โดยพระเยซูคริสต์ ขอพระสิริจงมีแด่
พระองค์สืบๆ ไปเป็นนิรันดร์ อาเมน” (ฮีบรู 13:20-21)

และจากพระคัมภีร์มอรมอน บิดาเขียนถึงบุตร
ชายดังนี้

“จงเชื่อสัตย์ในพระคริสต์ ... [และ] ขอให้ [พระ
องค์] ทรงยกลูกขึ้น, และขอให้ความทุกข์เวทนา
และการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ ... และพระ
เมตตาและความอดกลั้นของพระองค์, และความ
หวังในรัศมีภาพของพระองค์และชีวิตนิรันดร์, จง
สถิตอยู่ในจิตใจลูกตลอดกาล.

“และขอให้พระคุณของพระเจ้าเป็นเจ้าพระบิดา,
ซึ่งพระราชบัลลังก์ของพระองค์อยู่สูงในฟ้าสวรรค์,
และพระเจ้าพระเยซูคริสต์ของเรา, ผู้ทรงนั่งอยู่ทาง
พระหัตถ์ขวาแห่งเดซานุภาพของพระองค์, จนกว่า
สิ่งทั้งปวงจะมาขึ้นอยู่กับพระองค์, จะอยู่, และจะ
สถิตอยู่กับลูกตลอดกาล. เอเมน” (โมโรไน 9:25-
26) ■

อ้างอิง

1. คำที่แนะนำไว้ใน ริชาร์ด เจ. มัวร์, *Uncommon Decency: Christian Civility in an Uncivil World* (1992).
2. ดู คัลลิน เอช. โอ๊คส์, “Preserving Religious Freedom” (สุนทรพจน์, Chapman University School of Law, 4 ก.พ. 2011), newsroom.lds.org/article/elder-oaks-religious-freedom-Chapman-University.
3. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), หน้า 52
4. ทิม ลาเฮ, *The Race for the 21st Century* (1986), 109.
5. โจเซฟ สมิธ, ใน *History of the Church*, 5:499.

โดย เอ็ลเดอรั
สแตนลีย์ จี. เอลลิส
แห่งสวากเจ็ดสิบ

ภัย ธรรมชาติ เราไม่ต้องกลัว

ยคสุดท้ายจะบ่งชี้ได้จากภัยพิบัติมากมาย และความชั่วร้ายที่เพิ่มขึ้นในโลก เพื่อป้องกันเหตุร้ายเหล่านี้พระเจ้าและศาสดาพยากรณ์ของพระองค์จึงประทานคำแนะนำแก่เราเกี่ยวกับการเป็นคนชอบธรรม วิธีหลีกเลี่ยงหุลุมพรางและความชั่วร้ายทางวิญญาณ แต่เหตุภัยพิบัติต่างๆ—เช่นทอร์นาโด แผ่นดินไหว และสึนามิ—ดูเหมือนจะจู่โจมอย่างไม่มีจุดหมาย ทำลายล้างทั้งคนที่ยงธรรมและคนไม่เที่ยงธรรม เหตุภัยพิบัติเหล่านี้ทำให้พวกเราหลายคนหวาดกลัว แต่ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าเราไม่ต้องกลัวภัยพิบัติ เมื่อเราตั้งมั่นในพระกิตติคุณและเมื่อเราพร้อม เราจะต้านพายุทุกลูกได้

ก่อนพายุ: ทำให้การเตรียมพร้อมมีความสำคัญอันดับแรกในครอบครัว

ในเดือนกันยายน ค.ศ. 2005 ข้าพเจ้าเป็นสวากเจ็ดสิบภาครับใช้ในภาคตะวันตกเฉียงใต้ฝั่งอเมริกาเหนือ ซึ่งรวมถึงภูมิภาคต่างๆ ของสหรัฐอย่างเช่น ฮิวสตัน เท็กซัสด้วย เราทราบว่ามีเฮอริเคนริต้า—ไซโคลนรุนแรงที่สุดในบันทึกประวัติศาสตร์เท่าที่เคยเห็นในอ่าวเม็กซิโก—พายุน่าหวาดมาหาเรา ศาสนจักรขอให้ข้าพเจ้าควบคุมการรับมือสถานการณ์ฉุกเฉินในภาค เราจัดการ

*เมื่อเราแสวงหา
การนำทางของ
พระบิดาบนสวรรค์
พระวิญญาณบริสุทธิ์
จะทรงช่วยเรา
เตรียมพร้อม อดทน
และฟื้นตัวจากภัย
ธรรมชาติ*

ประชุมทางโทรศัพท์ทุกวันกับผู้นำฐานะปุโรหิต ประธานสแตค ประธานคณะเผยแผ่ ตัวแทนสวัสดิการและความช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรมของศาสนจักร และหัวหน้ารับมือสถานการณ์ฉุกเฉิน เราพูดคุยกันทุกเรื่อง—คลังของอภินิหาร เป็นระเบียบหรือไม่ ผู้คนจะอพยพไปที่ใด และจะประสานงานการฟื้นฟูสภาพหลังเกิดพายุอย่างไร นั่นเป็นการรับมือที่ศาสนจักรประสานงานได้ดี และเป็นประสบการณ์เกี่ยวกับการดูแลใจ

ประธานสแตคคนหนึ่งในเขตนั้นได้รับการกระตุ้นเตือนแปดถึงเก้าเดือนก่อนเกิดพายุให้กระตุ้นสมาชิกในสแตคเตรียมพร้อม เขาบอกว่าเขาไม่ได้อ้างตนเป็นศาสดาพยากรณ์แต่การ

กระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณนั้นชัดเจน สมาชิกในสแตคทำตามยุทธวิธีการเตรียมขั้นพื้นฐานตามที่ศาสนจักรแนะนำ เมื่อเฮอริเคนกระหน่ำ ไม่มีสมาชิกคนใดในสแตคเสียชีวิต นอกจากนี้เพราะสมาชิกได้รวบรวมเสบียงที่จำเป็นไว้แล้วและมีแผนซึ่งเหมาะสม สภากาการณ์ของพวกเขาจึงดียิ่งกว่าที่พวกเขาอาจประสบถ้าพวกเขาไม่เตรียมพร้อม พวกเขาเอาใจใส่การเตือนจากพระวิญญาณ

สถานการณ์คล้ายกันเกิดขึ้นกับข้าพเจ้าและครอบครัว ประมาณ

ท่านต้องการพูดคุยกับ
บุตรีคนเกี่ยวกับการให้
และรับการลอบโยน
ในช่วงเกิดภัยพิบัติหรือไม่ ดูประจักษ์พยานที่
สร้างแรงบันดาลใจของ
ผู้รอดชีวิตสองคนใน
หน้า 60-61 ของฉบับนี้

หน้าก่อน: คนงานแยก
เศษหินเศษปูนของ
อพาร์ทเมนต์ที่พังลงมาใน
ช่วงเกิดแผ่นดินไหวที่เฮติ
เมื่อเดือนมกราคม 2010

ผู้คนอพยพออกจากฮิวส์ตัน
เท็กซัส สหรัฐอเมริกาก่อน
การไหม้กระหน่ำของ
เฮอริเคนริต้า

สามเดือนก่อนเกิดพายุ เราารู้สึกว่าต้องเอาเครื่องปั่นไฟไปตรวจสอบสภาพ หลายคนในบริเวณนั้นมีเครื่องปั่นไฟตัวเล็กเพื่อเกิดพายุและไฟดับพวกเขาจะยังมีไฟใช้เก็บอาหารไว้ในตู้เย็นหรือช่องแช่แข็งกันเน่าเสีย เมื่อเรานำเครื่องปั่นไฟไปตรวจ เราพบว่ามันใช้ไม่ได้ เราสามารถซ่อมเสร็จก่อนพายุมา ในที่สุดครอบครัวเรา สมาชิกบอร์ด และเพื่อนบ้านทุกคนใช้เครื่องปั่นไฟของเราหลังเฮอริเคนกระหน่ำ การซ่อมเครื่องปั่นไฟกลับกลายเป็นพรอย่างยิ่ง

หลักสูตรแห่งการเตรียมพร้อมนี้ประยุกต์ใช้กับแต่ละคนได้เช่นเดียวกับครอบครัว บิดามารดาทั้งหลาย ท่านมีอิทธิพลต่อครอบครัวได้มากโดยให้บุตรมีส่วนในการเตรียมและการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัวเพื่อขอการนำทางจากพระเจ้า อีกนัยหนึ่งคือ เมื่อครอบครัวท่านพิจารณาการเตรียมพร้อม คำถามว่าเราควรทำอะไรควรเป็นส่วนสำคัญของสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว ท่านสามารถพูดคุยเกี่ยวกับหัวข้อเหล่านี้และแบ่งปัน

แนวคิดที่การสังสรรค์ในครอบครัว จากนั้นนำแผนเหล่านี้มาปฏิบัติ

อีกประการหนึ่ง สิ่งดีที่บิดามารดาทำได้คือดำเนินชีวิตตามคำสอนเหล่านี้ มีคนเคยพูดว่าคุณค่าทั้งหลายมีไว้ให้ “ยึดถือ” ไม่ใช่ให้ “สอน” ข้าพเจ้าพบว่าเป็นความจริง เมื่อบุตรีดาเห็นบิดามารดาแสวงหาและทำตามการนำทางจากพระวิญญาณ พวกเขาจะเรียนรู้ว่าขั้นตอนการเปิดเผยทำงานอย่างไร

ระหว่างเกิดพายุ: ทำตามการเปิดเผยที่ได้รับสำหรับครอบครัวท่าน

เมื่อใกล้เกิดพายุ คำถามสำคัญที่เราถามคือผู้คนควรอพยพออกจากพื้นที่หรือไม่ พระวิญญาณทรงนำทางข้าพเจ้าว่าอย่าให้คำแนะนำครอบครัวพื้นที่ทั้งหมดแต่ขอให้ผู้นำสวดแต่ละคน ฝ่ายอธิการแต่ละคน แต่ละครอบครัวพิจารณาสถานการณ์ร่วมกับการสวดอ้อนวอน และรับการตัดสินใจของตนว่าพวกเขาควรทำอะไร เมื่อเหตุการณ์คลี่คลาย จะเห็นชัดว่าพระวิญญาณทรงรู้ว่าอะไรดีที่สุดสำหรับแต่ละครอบครัว

ตัวอย่างเช่น ผู้นำในสเตรตหนึ่งรู้ว่าพวกเขาอยู่ในเส้นทางของเฮอริเคนโดยตรง เขาแนะนำสมาชิกให้อพยพ ประธานสเตรตกับภรรยาอพยพไปบ้านพี่สาว หลังจากนั้นเฮอริเคนเปลี่ยนทิศทาง ปายหน้าไปทางพวกเขาอีกครั้ง พวกเขาอพยพเข้าไปในพายุโดยตรง!

ท่านอาจถามตนเองว่า “นั่นเป็นการตัดสินใจแบบไหน” แต่พึงพิจารณาสิ่งที่เกิดขึ้น ประธานสเตรตคนนี้กับภรรยาผู้วิเศษเตรียมบ้านให้พร้อมรับเฮอริเคน ส่วนพี่สาวของเขาไม่รู้ พวกเขาสามารถช่วยให้ญาติๆ พร้อมรับพายุและเมื่อพายุกระหน่ำความเสียหายน้อยมาก เมื่อเทียบกับสิ่งที่น่าจะเกิดขึ้นหากไม่เตรียมพระเจ้าทรงนำทางพวกเขาให้ทำสิ่งที่ดีที่สุด

ในกรณีของครอบครัวเรา เราารู้สึกว่าเรา

อาสาสมัครมือที่ช่วยเหลือของมอรมอนร้อนเศหินเศษปูน
ในเมืองจอปลิน รัฐมิสซูรี สหรัฐอเมริกา หลังเกิดทอร์นาโด
ในเดือนพฤษภาคม 2011

ไม่ควรอพยพ เราจึงอยู่ เราไม่เพียงด้านพายุอย่างปลอดภัยเท่านั้น แต่เราสามารถช่วยคนอื่น ๆ ในพื้นที่ด้วย ลูกบางคนที่ตั้งงานแล้วรู้สึกว่าคุณต้องอพยพ พวกเขาจึงออกจากบ้าน การเอาใจใส่พระวิญญาณเป็นพรแก่แต่ละครอบครัว วอร์ด และสเตค

หลังเกิดพายุ: ให้พระกิตติคุณนำเอาความเจ็บปวดออกไป

บางครั้งคนดี ๆ ก็ทุกข์ทรมานในช่วงเกิดเหตุภัยพิบัติต่างๆ พระเจ้าไม่ทรงนำเอาความทุกข์ทรมานออกไป—นั่นเป็นส่วนหนึ่งของแผน ตัวอย่างเช่น ศูนย์สเตคแห่งหนึ่งทางภาคกลางของสหรัฐเพิ่งถูกทอร์นาโดทำลายได้ไม่นาน ทอร์นาโดลูกนั้นทำให้บ้านของประธานสเตคเสียหายยับเยิน เขากับครอบครัวสูญเสียทรัพย์สินสมบัติทางโลกทั้งหมด แต่ทั้งหมดที่พวกเขาสูญเสียคือทรัพย์สินสมบัติทางโลก การสูญเสียเป็นเรื่องเศร้า แต่นั่นไม่ใช่ความเสียหายชั่ววินินด์ บางครั้งสิ่งที่เราคิดว่าสำคัญ ความจริงแล้วหาได้สำคัญไม่ การตระหนักเช่นนี้ยอมรับได้ไม่ง่าย แต่เป็นความจริง และการเข้าใจเช่นนี้จะให้ความมั่นใจอีกครั้ง

สภาพเลวร้ายที่สุดที่เกิดขึ้นในภัยพิบัติครั้งหนึ่งคืออาจมีคนเสียชีวิต นั่นเป็นเรื่องเศร้ามาก แต่เพราะเรารู้ความจริง เรารู้ว่าการสูญเสียเช่นนั้นเป็นแผนส่วนหนึ่งของพระบิดาบนสวรรค์ เรารู้ว่าแท้จริงแล้วชีวิตเป็นอย่างไร เรารู้ว่าเหตุใดเราจึงอยู่ที่นี่ และเราจะไปที่ไหน เพราะมองไกลถึงวินินด์ ความเจ็บปวดจึงบรรเทา ความรู้เรื่องแผนแห่งความรอดนำเอาความเจ็บปวดของ

ความตายออกไป (ดู 1 โครินธ์ 15:55)

นานมาแล้ว ชัค คีค และเอเบเนเนโกไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นเมื่อพวกเขาถูกโยนลงไปในเตาไฟลูกโซนเพราะไม่ยอมกราบนมัสการพระปลอม พวกเขาทูลพระราชารว่า “พระเจ้าของพวกข้าพระบาท ... จะช่วยกู้พวกข้าพระบาท ... ถึงแม้ไม่เป็นเช่นนั้น ... พวกข้าพระบาทก็ไม่ปรนนิบัติพระของฝ่าพระบาท” (ดาเนียล 3:17-18)

ทำนองเดียวกัน ผู้บุกเบิกจำนวนมากของศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูเต็มใจหาทางข้ามทุ่งราบของอเมริกาเหนือตอนกลางทศวรรษ 1800 แม้อาจเกิดความตายระหว่างทาง พระคัมภีร์มอรมอนกล่าวถึงคนดี ๆ ที่ถูกฆ่าและสอนว่าพวกเขา “ได้รับพรแล้ว, เพราะพวกเขาไปพำนักอยู่กับพระเจ้าเป็นเจ้าของตน” (แอลมา 24:22)

ในแต่ละกรณี แต่ละบุคคลเผชิญความตายด้วยศรัทธา สำหรับพวกเขา เพราะสันติสุขที่พระกิตติคุณนำมา ความเจ็บปวดของความตายจึงถูกนำออกไป แม้การสูญเสียบุคคลที่ท่านรักทำให้ท่านเจ็บปวด แม้พวกเขาส่วนใหญ่จะเกลียดความตายเพราะเรามีเรื่องสำคัญมากมายให้อยู่ทำ แต่ข้อเท็จจริงของเรื่องนี้คือทุกคนจะต้องตายวันใดวันหนึ่ง เมื่อท่านรู้จักแผนพระกิตติคุณ ท่านรู้ว่าความตายไม่ใช่จุดจบของโลก การดำรงอยู่ของท่านจะดำเนินต่อไป และสัมพันธภาพในครอบครัวจะดำเนินต่อไปแม้หลังจากหลุมศพทวงถามร่างกายมรตัยของเรา ในแผนโดยรวมของสรรพสิ่ง ความตายไม่ได้ก่อความเสียหายชั่ววินินด์ ดังเอ็ดเดอร์ริสเชลล์ เอ็ม. เนลสันแห่งโครัมมิครสาวกสิบสองสอน “เราอยู่เพื่อตาย และเราตายเพื่อมีชีวิตอีกครั้ง ถ้าเรามองให้ถึงวินินด์ ความตายเดียวที่เกิดขึ้นก่อนเวลาอันควรคือความตายของคนที่ไม่พร้อมจะพบพระเจ้าเป็นเจ้า” การมองให้ถึงวินินด์เป็นส่วนหนึ่งของสันติสุขที่พระกิตติคุณจะให้เราได้

พระเจ้าทรงรู้จักเรา พระเจ้าทรงรักเรา และพระเจ้าทรงต้องการช่วยเรา ภัยพิบัติต่างๆ จะเกิดขึ้น แต่เราไม่ต้องกลัว ถ้าเรายินดีรับการนำทางและทูลขอการนำทางจากพระองค์ โดยผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์พระเจ้าจะทรงช่วยเราเตรียมพร้อม อดทน และพ้นจากภัยธรรมชาติอื่นๆ ■

อ้างอิง

1. ริสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน, “เผชิญอนาคตด้วยศรัทธา,” *เสียงโสม* พ.ศ. 2011, 42.

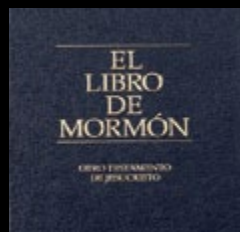
พบศรัทธา

ตรงสุดแดนแผ่นดินโลก

โดย ไมเคิล อาร์. มอร์ริส
นิตยสารศาสนจักร

ประภาคาร Les Éclaireurs โผล่ขึ้นมาจากเกาะเล็กๆ ๑ ประหนึ่งทหารยามในช่องแคบปีเกิด Les Éclaireurs เป็นภาษาฝรั่งเศสของคำว่า “คนสอดแนม” หรือ “ผู้แจ้งข้อมูล” Les Éclaireurs ปลดปล่อยแสงวามจากเสาไฟทุก 10 วินาที ห้าไมล์ทะเล (8 กิโลเมตร) ไปทางเหนือคืออูซัวยาเมืองใต้สุดของอาร์เจนตินา ตั้งอยู่บนยอดสูงสุดของเกาะเตียร์ราเดลฟวยโก แก์สลิปไมล์ (145 กิโลเมตร) ไปทางใต้คือเคปฮอร์นและเลยลงมาคือแอนตาร์กติคที่มีน้ำแข็งปกคลุม

สำหรับคนที่น้อมรับศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ซึ่งคนในท้องถิ่นเรียกว่า “สุดแดนแผ่นดินโลก” Les Éclaireurs ถือเป็นอุปถัมภ์แทนพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู เจกเช่นประภาคาร พระกิตติคุณเป็นไฟสัญญาณที่นำพวกเขาออกจากความมืดทางวิญญาณของโลก พาพวกเขาขึ้นฝั่งแห่งศรัทธาและฝั่งแห่งมิตรภาพอย่างปลอดภัย

โดยผ่านพระคัมภีร์มอรมอน พระผู้เป็นเจ้า “ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนครั้งสำคัญที่สุดเท่าที่ผมเคยกล่าว” กูอิลเลอร์โม เลอิวากล่าว (บนกลาง) เขารับใช้เป็นประจำในอูซัวยา บนขวา: ประภาคาร Les Éclaireurs และภาพอูซัวยา

ผมพบคำตอบ

กูอิลเลอร์โม จาเวียร์ เลอิวานึกถึงความเจ็บปวดของการหย่าร้างในปี 2007 เขาต้องหาพาร์ทเมนท์ของตัวเองและไม่สามารถกลับบ้านไปหาจูเลียนลูกชายคนเล็กได้ทุกเย็นเหมือนเดิม เขารู้สึกว่าเหว่เจียบเหงา

“ผมไม่มีความสุขเลย” เขากล่าว “และในช่วงเวลาของความปวดร้าว ผมมองหาพระผู้เป็นเจ้า”

กูอิลเลอร์โมเริ่มสวดอ้อนวอนขอคำตอบและความช่วยเหลือ “ผมทูลว่า ‘ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์ไม่มีค่าควรในการที่พระองค์จะเข้ามาในบ้านของข้าพระองค์ แต่พระองค์จะจากพระองค์เพียงพอจะเยียวยาข้าพระองค์ได้’”

คำตอบการสวดอ้อนวอนครั้งนั้นเกิดขึ้นหลังจากนั้นไม่นานเมื่อชายหนุ่มสองคนสวมเสื้อยืดสีขาวและผูกเน็กไทแวะคุยกับเขาขณะที่เขากำลังเล่นกับลูกชายอยู่นอกพาร์ทเมนท์แห่งใหม่

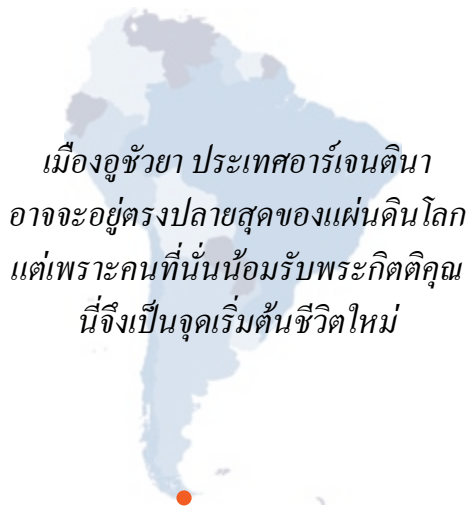

“หนึ่งในนั้นทักทายผมและถามว่าผมมีศรัทธาหรือไม่” เขานึก
 “ผมบอกเขาว่ามี แต่ผมไม่ใช่ชาวคริสต์ที่ดี เขาถามหลังจากนั้น
 ว่าผมอยากอ่านหนังสือเล่มหนึ่งหรือไม่ถ้าเขาฝากไว้กับผม ผม
 บอกเขาว่าอยากอ่าน”

เมื่อกูอิลเลอร์โมเริ่มอ่านข้อต่างๆ ใน แอลมา 32 ที่ผู้สอน
 ศาสนาทำเครื่องหมายไว้ให้อ่าน เขาบอกว่า “ทันทีที่อ่านผม
 รู้สึกถึงปีติอย่างยิ่งในจิตวิญญาณอย่างที่ผมไม่รู้สึกลมานานแล้ว
 หนังสือเล่มนี้สัมผัสใจผม ผมไม่สามารถหยุดอ่านได้”

กูอิลเลอร์โมไม่ไปโบสถ์เดิมอีกเลย แต่เขาบอกผู้สอนศาสนา
 ว่าเขาไม่มีเจตนาจะรับบัพติศมาอีก แต่เขาก็ยังต้อนรับการมา
 เยี่ยมเยียนและอ่านพระคัมภีร์มอรมอนตามที่มอบหมาย

ขณะที่อ่าน จิตวิญญาณของเขาเศร้าโศกไปกับไฟเมื่อทราบ
 ว่าศาสดาพยากรณ์ท่านนั้นเศร้าใจเพียงใด “เนื่องจากการล่อลวง
 และบาปซึ่งได้รุกราน [ผม] โดยง่าย” (2 เนไฟ 4:18) “ผมรู้ว่าผม
 ทำบาปไว้มาก” กูอิลเลอร์โมกล่าว “และผมรู้สึกไม่ดี”

เมืองอุซัวยา ประเทศอาร์เจนตินา
 อาจจะอยู่ตรงปลายสุดของแผ่นดินโลก
 แต่เพราะคนที่นี่น้อมรับพระกิตติคุณ
 นี่จึงเป็นจุดเริ่มต้นชีวิตใหม่

ภาพถ่าย โดย ไมเคิล ฮาร์. มอริริส. แอนท์ © iStockphoto.com

ขณะที่อ่าน เขารู้สึกว่ากำลังมีคนช่วยเขาออกจากความมืด ความสิ้นหวัง และนำเขาเข้าสู่ “แสงสว่างแห่งรัศมีภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า” (แอลมา 19:6)

ขณะที่อ่านเกี่ยวกับพันธสัญญาบัญญัติมาที่อธิบายไว้ ณ ผืนน้ำแห่งมอรมอน เขาตระหนักถึงความสำคัญของบัญญัติมาโดยสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตที่ถูกต้อง “ถ้าผมยอมรับว่าเมล็ดดี ‘มีอะไรที่ผม ‘ขัดข้อง’ ในการรับบัญญัติมาในพระนามของพระเจ้า?’” (โมไซยาห์ 18:10) เขาถามตนเอง

“ทุกครั้งที่อ่าน ผมรู้สึกสงบและผมพบคำตอบ” กูอิลเลอร์โมกล่าว “ผมตระหนักว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่ผมทูลขอในการสวดอ้อนวอนของผม”

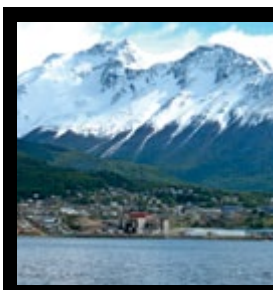
เมื่อเขาได้รับบัญญัติมาในเดือนมีนาคม ปี 2009 เขาได้รับ

ที่ไม่เพียงสอดคล้องกับคำสอนของพระคริสต์เท่านั้นแต่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวของพวกเขาด้วย

“นี่เป็นเวลาที่ยากสำหรับครอบครัวเรา” อแมนดาหวนคิด “เรารู้ว่าเราต้องการให้ศาสนจักรสักแห่งช่วยเรา”

ตอนต้นทศวรรษ 1990 ครอบครัวโรเบิลโดกับลูกๆ สี่คนย้ายจากเมนโดซาทางภาคตะวันตกเฉียงเหนือของอาร์เจนตินาไปอยู่อุซัวยา เมื่อมีคนแนะนำพวกเขาให้รู้จักศาสนจักรในอีกสองปีต่อมา พวกเขายอมรับทันทีว่ามีบางอย่างแตกต่างเกี่ยวกับเจตนารมณ์และคำสอนของผู้สอนศาสนาเต็มเวลา

อแมนดารู้จักวิถีชีวิตขงยุคสุดท้ายเล็กน้อย “สิ่งที่ดิฉันได้ยินมาไม่ดีเลย” เธอกล่าว แต่เธอ ริคาร์โด กับลูกๆ เห็นด้วยกับสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้

ขวา: สำหรับอแมนดากับริคาร์โด โรเบิลโด (กับบาร์บาราและไอรินบุตรสาว) การรู้ว่าครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันชั่วชีวิตเป็นหลักคำสอนสูงสุดที่ช่วยให้พวกเขายอมรับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู

ประสบการณ์ของการเกิดใหม่ทางวิญญาณและมีความหวังใหม่สำหรับอนาคต “บัญญัติมาเป็นโอกาสให้เริ่มต้นใหม่” กูอิลเลอร์โมกล่าว “ผมเปลี่ยนชีวิตแล้ว ผมมีความสุขมากตอนนี้ ผมรู้ว่านี่คือศาสนจักรที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์และพระเจ้าผู้ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนเพราะพระองค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนครั้งสำคัญที่สุดเท่าที่ผมเคยกล่าว”

เราต้องการศาสนจักร

สมัยที่อแมนดา โรเบิลโดยังเด็ก เธอไม่มีการเยียวยาทางวิญญาณสำหรับความเจ็บปวดทางกายที่เธอทนทุกข์หลังจากมารดาสิ้นชีวิต และริคาร์โดสามีเธอไม่พบคำตอบของคำถามด้านศาสนาจากส่วนลึกในใจเขาหลังจากน้องชายสิ้นชีวิต

คำถามข้อหนึ่งคือ มีศาสนจักรบนแผ่นดินโลกที่ทำตามคำสอนของพระเยซูคริสต์หรือไม่ การค้นหาศาสนจักรนั้นและหาคำตอบให้แก่คำถามเตรียมพวกเขาให้พร้อมยอมรับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู

ขณะค้นหา พวกเขาเข้าร่วมการประชุมของนิกายต่างๆ และสนใจศึกษาความเชื่อของศาสนาต่างๆ พวกเขามองหาศาสนจักร

“ดิฉันรู้สึกถึงพระวิญญาณเมื่อผู้สอนศาสนาสอนเรา” บาร์บาราบุตรสาวของพวกเขากล่าว ตอนนั้นเธออายุ 11 ปี “ดิฉันชอบเมื่อพวกเขาสอนเราว่าเราสามารถสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัวได้”

ริคาร์โดกล่าวว่า การเรียนบทสนทนากับผู้สอนศาสนา อ่านพระคัมภีร์ และไปโบสถ์ “ให้คำตอบทั้งหมดที่เราแสวงหา—คำตอบเกี่ยวกับบัญญัติมา ชีวิตก่อนเกิด ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ ความเป็นอมตะของมนุษย์ ศาสนพิธีพระกิตติคุณ การแต่งงาน และธรรมชาตินิรันดร์ของครอบครัว”

สำหรับครอบครัวโรเบิลโด การได้รู้ว่าครอบครัวของพวกเขาสามารถอยู่ด้วยกันชั่วชีวิตเป็นหลักคำสอนสูงสุดของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู

“การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของผมเกิดขึ้นทันที” ริคาร์โดกล่าว เขาได้รับบัญญัติมาหลังจากเรียนบทสนทนาบทแรกได้ไม่ถึงสามสัปดาห์และเวลานี้รับใช้เป็นที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานท้องถิ่น “ผมทุกข์ใจเมื่อเสียน้องชายวัย 49 ปี แต่ผมเข้าใจว่าผมจะได้เขาคืนมาโดยทำงานพระวิหารให้เขา ความมั่นใจเช่นนี้ทำให้ผมรู้สึกสงบและมีความสุข”

อูซัวยาอาจตั้งอยู่สุดแดนแผ่นดินโลก แต่สำหรับคนอย่าง มาร์เซลีโน ทอสเซ็นผู้พบพระกิตติคุณที่นี่ “นั่นคือจุดเริ่มต้นของทุกสิ่งทุกอย่าง”

อแมนดาร์บัพติศมาต่อจากนั้นไม่นานพร้อมบุตรชายคนหนึ่งของพวกเขา เธอกล่าวว่า “ดิฉันไม่เคยมีแม่ตั้งแต่เด็ก ดิฉันคิดเสมอว่าดิฉันสูญเสียท่านไปแล้ว ซึ่งทำให้ดิฉันเจ็บปวดมาก แต่เมื่อผู้สอนศาสนาบอกเราว่าครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันชั่ววันรันดร์ ดิฉันซาบซึ้งใจมาก วิเศษเลยที่คิดว่าดิฉันจะได้พบท่านอีก”

หลังจากวิคาร์โดกับอแมนดาแต่งงานเพื่อวันรันดร์ในพระวิหารบิวโนสไอเรส อาร์เจนตินา ลูกๆ ได้รับการฝึกกับพวกเขา การฝึกเป็นครอบครัว การทำงานศาสนพิธีให้สมาชิกครอบครัวหลายคนทีล่วงลับแล้ว และการส่งลูกสามคนไปเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาทำให้วิคาร์โดกับอแมนดาเกิดปีติอย่างยิ่ง

“พรประเสริฐสุดประการหนึ่งที่เราได้รับในฐานะสมาชิกศาสนจักร” อแมนดากล่าว “คือลูกๆ ของเราเชื่อฟังพระเจ้า”

จุดเริ่มต้นของทุกสิ่งทุกอย่าง

มาร์เซลีโน ทอสเซ็นเชื่อในพระเจ้า อ่านพระคัมภีร์ไบเบิล และชอบคุยเรื่องศาสนา ดังนั้นเมื่อผู้สอนศาสนาเต็มเวลามาเคาะประตูอพาร์ทเมนต์ของเขาในเดือนมกราคมปี 1992 เขาจึงเชิญเข้าข้างใน การตัดสินใจครั้งนั้นเปลี่ยนชีวิตเขา

“เอดเดอร์แซนนี่กับเอดเดอร์ฮอลส์ทำงานภายใต้การกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ” มาร์เซลีโนจำได้ ก่อนการสนทนาครั้งแรกสิ้นสุดลง เอดเดอร์บอกเขาว่าเขาจะได้รับบัพติศมาเข้ามาในศาสนจักร บอกแม้กระทั่งวันที่เขาจะได้รับบัพติศมา

“ผมจะไม่รับบัพติศมาครับ” มาร์เซลีโนค้าน “ผมแค่อยากคุยกับพวกคุณ”

ผู้สอนศาสนาให้พระคัมภีร์มอรมอนเขาเล่มหนึ่งโดยขอให้เขาอ่านหลายๆ ข้อและสวดอ้อนวอนคืนนั้นเกี่ยวกับข่าวสารของพวกเขา เขาทำตามแต่ไม่รู้รู้สึกอะไรเลย

แต่ในระหว่างการสนทนาต่อจากนั้น เอลเดอร์แซนนี่ถามเขาว่า “จะเป็นอะไรไหมครับถ้าเราสวดอ้อนวอนเพื่อคุณจะถูกถามพระบิดาบนสวรรค์ได้ว่าสิ่งที่เราสอนคุณมาตลอดนั้นเป็นความจริงหรือไม่”

ขณะที่มาร์เซลีโนสวดอ้อนวอน เขากล่าวว่า “ใจผมเริ่มเผาไหม้อย่างแรง ไม่มีอะไรที่เคยเกิดขึ้นกับผมเหมือนความรู้สึกนั้น ผมแทบจบการสวดอ้อนวอนไม่ได้ และผมลุกขึ้น”

เอลเดอร์แซนนี่ถามมาร์เซลีโนว่าเขารู้สึกอะไรบ้างหรือไม่ ระหว่างสวดอ้อนวอน เมื่อมาร์เซลีโนบอกว่าไม่ ผู้สอนศาสนาพูดว่า “ผมรู้สึกถึงพระวิญญาณแรงกล้ามาก แปลกที่คุณไม่รู้รู้สึกอะไรเลย”

เมื่อเขายอมรับว่ารู้สึกอย่างไร มาร์เซลีโนกล่าวว่า “เอลเดอร์อ่านจากพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา โดยบอกผมว่าเมื่อพระเจ้าทรงต้องการให้เรารู้ว่าบางอย่างถูกต้องหรือไม่ พระองค์จะทรงส่งความสงบของพระองค์หรือทำให้ใจเราเผาไหม้อยู่ภายใน [ดู คพ. 6:23; 9:8] วันนั้นเป็นจุดพลิกผันสำหรับผม”

นับจากนั้นเป็นต้นมา พระวิญญาณทรงทำงานกับผมและเป็นพยานถึงความจริงผ่านประสบการณ์ทางวิญญาณมากมาย “ผมอยากรู้สึกถึงการเผาไหม้อีกครั้งขณะที่ผมอยู่คนเดียวในอพาร์ทเมนต์” มาร์เซลีโนกล่าว “เมื่อผมเปิดหน้าต่าง ผมจะเห็นเอลเดอร์สอนผู้คนเกี่ยวกับศาสนจักรอยู่ใกล้ๆ ตรงมุมหนึ่ง ผมรู้สึกได้เมื่อพวกเขาอยู่ใกล้ๆ และผมเริ่มจริงจังกับสิ่งที่พวกเขาสอนผม”

มาร์เซลีโนได้รับการต้อนรับที่อบอุ่นเมื่อเขาเริ่มไปโบสถ์ เขาได้รับบัพติศมาอีกไม่นานหลังจากนั้นเมื่อวันที่ 22 เมษายน—วันเดียวกับที่ผู้สอนศาสนาที่กำหนดไว้เมื่อสามเดือนก่อน ปัจจุบันหลังจากรับใช้ประธานท้องถิ่นอูซัวยาได้เก้าปี เขาได้รับใช้เป็นที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานคณะเผยแผ่บิวโนสไอเรสเหนือ

“เมื่อเราอ่านว่าพระเจ้าจะทรง ‘ส่งคำ [ของพระองค์] ออกไปถึงสุดแดนแผ่นดินโลก’ [คพ. 112:4] นั่นคืออูซัวยา” ประธานทอสเซ็นกล่าว “อูซัวยา คือ สุดแดนแผ่นดินโลก แต่สำหรับคนอย่างผมผู้พบพระกิตติคุณที่นี่ นั่นคือจุดเริ่มต้นของทุกสิ่งทุกอย่าง ที่นี้คุณจะถูกประกาศตรงสุดเขตแดนของโลก แต่ที่นี้คือที่ซึ่งผมพบศรัทธาและประกาศของพระเจ้า” ■

ดูหน้าสุดท้าย

เมื่อดิฉันเข้าร่วมศาสนจักร ดิฉันอยากมีส่วนในงานประวัติกอบครัวมาก ดิฉันเริ่มไปเยี่ยมชมหอจดหมายเหตุในท้องถิ่นเพื่อค้นหาข้อมูลบรรพชนของดิฉันในบันทึกของทางราชการ

ดิฉันพบงานที่ต้องทำ แต่นั่นไม่ง่ายเสมอไป ลายมือสมัยก่อนมักอ่านยาก และหนังสือบางเล่มเก่าจนขึ้นรา ซึ่งทำให้โรคหืดของดิฉันกำเริบ แต่ดิฉันยังคงหาข้อมูลจนสุดความสามารถ

วันหนึ่งดิฉันกำลังสืบหาข้อมูลวันเกิดของคุณตา ดิฉันพบหนังสือ 1,500 หน้าที่น่าจะเป็นประโยชน์ แต่จะเป็นอย่างไรถ้าไม่มีคำตอบที่ดิฉันต้องการ ดิฉันกลัวว่าจะต้องเปิดหาจากหนังสือที่มีฝุ่นจับเล่มใหญ่กว่านี้อีก

ดิฉันเริ่มอ่านเนื้อหาในหนังสืออย่างคร่าวๆ โดยหวังว่าชื่อที่คุ้นหูจะผ่านตา ทันใดนั้นดิฉันคิดว่าได้ยินคนพูดว่า “หน้าสุดท้าย” ดิฉันเหลียวมองไปรอบๆ แต่ไม่ปรากฏว่ามีใครพูดกับดิฉัน ดิฉันยังคงอ่านต่ออีกหลายหน้า จากนั้นก็ได้ยินคำพูดเดิมอีกครั้ง “หน้าสุดท้าย” ดิฉันลงเลครูหนึ่งก่อนตัดสินใจตรวจดูหน้าสุดท้าย ดิฉันพบข้อความที่มักเขียนไว้ในหน้าสุดท้าย นั่นคือ สรุปยอดเด็กเกิดและจำนวนหน้าทั้งหมด กรณีนี้ก็เช่นกัน ดิฉันตรวจดูหน้าก่อนหน้าสุดท้ายแต่ไม่พบข้อมูลที่เป็ประโยชน์เลย ด้วยเหตุนี้จึงพลิกกลับไปหน้าที่ย่านค้างไว้

ไม่นานความคิดของดิฉันก็ถูกแทรกอีกครั้งด้วยเสียงนุ่มนวลแต่ยืนยันหนักแน่นว่า “หน้าสุดท้าย!” ดิฉันตัดสินใจเปิดหน้าสุดท้ายอีกครั้งและอ่านข้อความ

ที่อ่านอย่างถี่ถ้วนแล้วหลายครั้ง

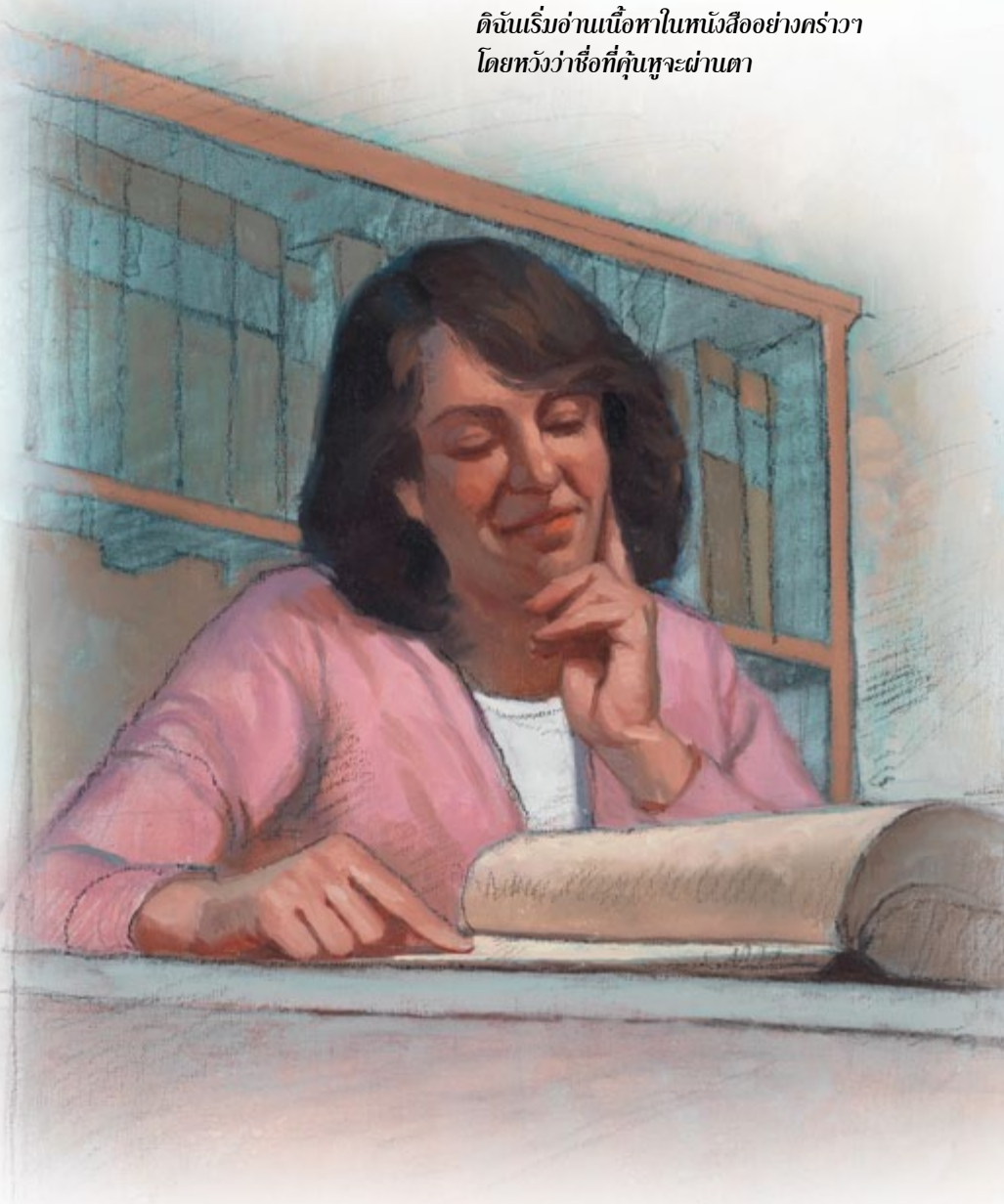
จากนั้นก็สังเกตเห็นบางอย่างที่ไม่เห็นก่อนหน้านี้ นั่นคือ หน้าพิเศษที่ปะอยู่ด้านในปกหลัง ขณะอ่านลายมือเขียนหวัดๆ ทั่วหน้า ดิฉันเห็นชื่อเด็กหลายคนที่เกิดราวปลายเดือนธันวาคม ดิฉันจำชื่อคุณตาได้และเห็นในนั้นระบุสถานที่และวันเดือนปีที่ท่านเกิดและรับบัพติศมา

ดิฉันแปลกใจแต่เปี่ยมด้วยความชอบพระทัยที่ทรงนำดิฉันให้พบข้อมูลที่ต้องการ

บางครั้งประวัติกอบครัวเป็นงานที่ทำทนาย แต่ดิฉันรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงนำทางและทรงช่วยเหลือเราเมื่อเรามีความพยายาม ■

นาตาเลีย ชเคอร์บาโควา, ยูเครน ตามที่บอกเล่าแก่ฟาฟลีนา อุบายอิโค

ดิฉันเริ่มอ่านเนื้อหาในหนังสืออย่างคร่าวๆ โดยหวังว่าชื่อที่คุ้นหูจะผ่านตา

ดิฉันเลือกส่วนดีนั้น

ขณะเตรียมงานแต่งของลูกสาว ความคิดดิฉันหมกมุ่นกับแผนงานแต่งงาน ดิฉันนึกอะไรไม่ออกนอกจากรายการที่ต้องทำ เข้าวันหนึ่งดิฉันมองดูรายการยาวเหยียดที่ต้องทำ ดิฉันทำเสร็จไปแล้วหลายอย่าง แต่ยังมีบางอย่างต้องทำความสะอาดอย่างละเอียด ดิฉันเลื่อนวันทำความสะอาดมานับตาในครีวมาตลอด จึงตัดสินใจลงมือทำงานนั้น

ขณะป็นขึ้นเคาน์เตอร์พร้อมผ้าเช็ดตัว ถังน้ำ และน้ำยาทำความสะอาด ดิฉันมองว่านี่เป็นงานสกปรก ขณะทำงาน ดิฉันใจลอยไปถึงเรื่องราวของมารธากับมารีย์ สองพี่น้องที่ต้อนรับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเข้ามาในบ้าน ขณะมารธา “ยุ่งในการปรนนิบัติมาก” มารีย์ “นั่งใกล้พระบาทพระเยซูฟังถ้อยคำของพระองค์” มารธาขอให้พระเยซูบอกน้องสาวให้มาช่วยงานเธอ แต่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดรับสั่งกับเธอว่า “มารีย์ได้เลือกเอาส่วนดีนั้น” (ดู ลูกา 10:38-42)

“วันนี้ดิฉันจะต้องเป็นมารธา” ดิฉันคิดความจริงคือดิฉันเป็นมารธามาหลายสัปดาห์แล้ว “ยุ่ง” กับงานทางโลกและการเตรียมงานแต่ง

ดิฉันใจลอยอีกครั้ง และพยายามนึกว่าดิฉันทำความสะอาดมานับตาจนสะอาดหมดจดครั้งสุดท้ายเมื่อใด ดิฉันนึกถึงเด็กผู้หญิงสองคนที่มาช่วยเตรียมงานซุมนุ่มที่บ้านดิฉันเมื่อสองปีก่อน พวกเขาช่วยขัดห้องครัวตั้งแต่พื้นจรดเพดาน รวมถึงมานับตาด้วย ความทรงจำครั้งนั้นเตือนใจดิฉันให้นึกถึงคุณแม่ของพวกเขา เพื่อนเก่าที่ไม่ได้คุยกันมาหลายปี

ดิฉันยกหูโทรศัพท์ขึ้นทันทีและหมุน

ดิฉันยกหูโทรศัพท์ขึ้นทันทีและหมุนหมายเลขของเพื่อนเก่าที่ไม่ได้คุยกันมาหลายปี โดยตั้งใจจะบอกเธอเรื่องงานแต่งของลูกสาว

หมายเลขเพื่อบอกเธอเรื่องงานแต่งของลูกสาว ดิฉันไม่คิดว่าเธอจะรับสายเพราะเธอสอนหนังสือที่โรงเรียน แต่ดิฉันบังเอิญโทรไปหาเธอในชั่วโมงว่างแผนพอดี เราใช้เวลาหนึ่งชั่วโมงต่อนั้นหัวเราะ ร้องไห้ และเล่าสู่กันฟัง เธอฟังผ่านการหย่าร้างที่ยุ่งยาก รู้สึกเหงาและถูกทอดทิ้ง ขณะที่เราคุยกัน วิญญาณเรากระปี่กระเป่า และใจเราได้รับการปลอบโยน

ดิฉันอัศจรรย์ใจในวิธีที่พระเจ้าทรงสามารถทำงานผ่านดิฉันแม้ในขณะที่ดิฉันกำลังทำงานทางโลกอย่างเช่นทำความสะอาดมานับตา ดิฉันอัศจรรย์ยิ่งกว่านั้นกับความจริงที่ว่าพระองค์ทรงรู้จัก

และรักเราแต่ละคนมากพอจะส่งความช่วยเหลือในโมงยามและชั่วขณะนั้นที่เราต้องการพอดี

คืนนั้นดิฉันยิ้มขณะทำเครื่องหมายถูกข้างรายการ “ทำความสะอาดมานับตาในห้องครัว” แม้จะรู้สึกพอใจจากการทำงานสำเร็จ แต่ดิฉันรู้สึกขอบพระทัยมากขึ้นที่รู้ว่าดิฉันเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้า พระองค์ทรงแสดงให้ดิฉันเห็นว่าจะเป็นมารีย์ที่เลือก “ส่วนดี” นั้น แม้ในขณะที่ดิฉันเป็นมารธาผู้ “ยุ่ง” กับงานบ้านได้อย่างไร ■

จินเนตต์ มาย์ฟีฟี่, มิสซูรี สหรัฐอเมริกา

พระคัมภีร์ ถูกข่มขู่

บ ณะรับใช้เป็นผู้ช่วยอนุศาสนาจารย์ในระบบเรือนจำเทศมณฑลมาริโกปา ในแอริโซนา สหรัฐอเมริกา ผมจะไปเยี่ยมและแบ่งปันพระคัมภีร์พร้อมทั้งสวดอ้อนวอนกับผู้ต้องขังที่ร้องขออนุศาสนาจารย์วิสุทธิชนยุคสุดท้าย ครั้งหนึ่งหญิงสาวคนหนึ่งร้องขอเช่นนั้น

ผมไปยังแดนของเธอในเรือนจำซึ่งอยู่หลังประตูที่ล็อกกุญแจหลายชั้น บริเวณต้อนรับมีโต๊ะแบบโรงอาหารอยู่สองตัวพร้อมม้านั่งแต่ละด้านและโต๊ะตัวหนึ่งที่มีผู้คุมนั่งอยู่ ผมยื่นใบคำขอให้ผู้คุม เลื่อนตัวไปบนม้านั่งตัวหนึ่ง และรอหญิงสาวคนนั้น

ผมลุกขึ้นเมื่อเธอเข้ามาในบริเวณต้อนรับ ทักทายเธอ และเสนอให้เธอนั่งที่โต๊ะ เธอดูเศร้าๆ สกปรก และเกือบจะร้องไห้ ขณะที่เธอเล่าสถานการณ์ให้ฟัง ผมคิดว่า จะแบ่งปันพระคัมภีร์ข้อใด ผมตั้งใจฟังข้อกังวลของเธอ ขณะที่เธอเผยความยุ่งยากเกี่ยวกับพฤติกรรมตามแรงกดดันและการเลือกไม่ดีต่างๆ ผมนึกถึงพระคัมภีร์ข้อหนึ่งที่จะช่วยเธอ นั่นคือ โมไซยาห์ 3:19

ผมเปิดพระคัมภีร์มอรมอนไปที่ โมไซยาห์ 3:19 ยื่นพระคัมภีร์ให้เธอ และขอให้เธออ่าน ที่แรกดูเหมือนเธอไม่ค่อยพอใจ และเริ่มอ่านเร็วๆ ด้วยเสียงเบื่อน่ายคาลัยกับรำคาญที่ขอให้เธออ่านพระคัมภีร์ เมื่อเธออ่านวลีแรกจบ “เพราะมนุษย์ปุถุชนเป็นศัตรูต่อพระเจ้า” ผมขจัดจิ้งหหวะเพื่ออธิบายความหมายของ “มนุษย์ปุถุชน” เมื่อเธอเข้าใจแล้ว เธอจึงอ่านต่อ ค่อยๆ เปลี่ยนน้ำเสียง และอ่านช้าลงขณะถ้อยคำ

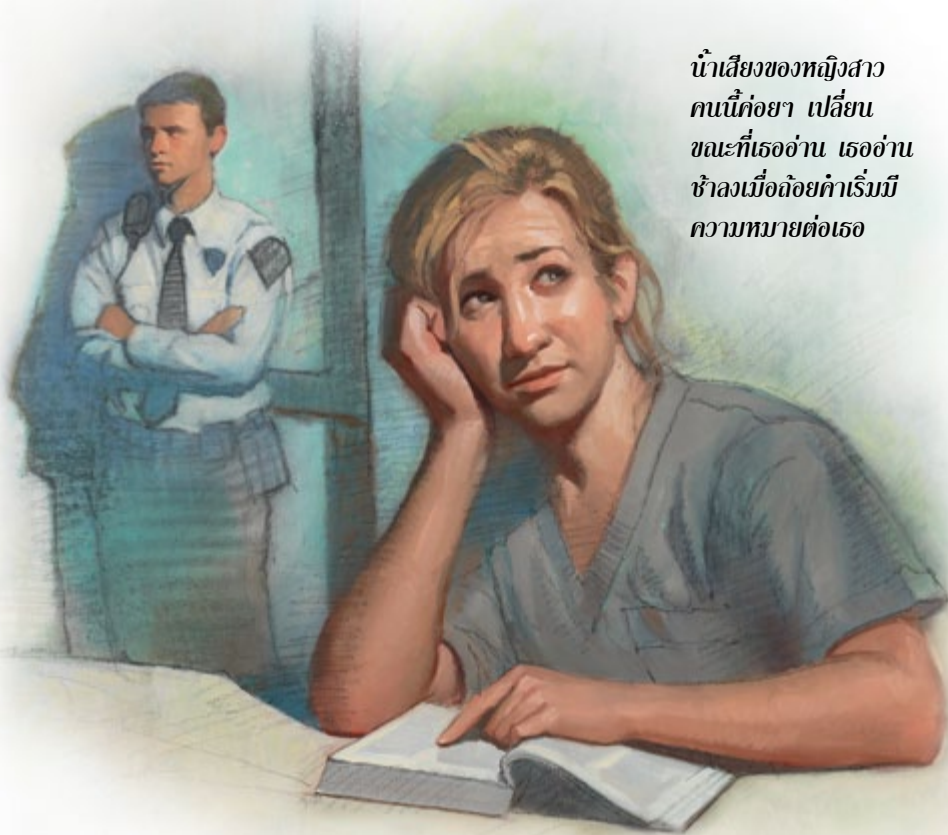
เริ่มมีความหมายต่อเธอ

เมื่อเธอเริ่มอ่านรายการคุณลักษณะของเด็กของ “วิสุทธิชน” เธอยิ่งอ่านช้าลงไปอีก ผมบอกได้ว่าเธอกำลังซึมซับความหมายของคุณลักษณะแต่ละอย่างที่เขียนไว้ในข้อนั้น เมื่อเธออ่าน “ว่าง่าย, อ่อนโยน, ถ่อมตน, อดทน” ผมเริ่มรู้สึกถึงพระวิญญาณรอบตัวเรา ขณะที่เธออ่านคำว่า “เปี่ยมด้วยความรัก, เต็มใจยอม” ผมเห็นการเปลี่ยนแปลงในเธอ สีหน้าเธอสดชื่นขึ้นทันที น้ำเสียง และอากัปกริยาทั่วไปดูเหมือนได้รับผลจากพระวิญญาณ ผมเห็นความหวังขณะที่เธอได้รับการสอนจาก

พระวิญญาณว่าถ้อยคำเหล่านี้มีความหมายต่อเธออย่างไร เธอควรเปลี่ยนแปลงอย่างไรดังที่อธิบายไว้ในพระคัมภีร์ข้อนี้

ผมกล่าวคำสวดอ้อนวอน จากนั้นจับมือลาหญิงสาวอย่างเป็นกันเอง ผมออกจากเรือนจำด้วยวิญญาณที่เบิกบาน ผมไม่เคยเห็นพระคัมภีร์ส่งผลอันทรงพลังล้ำเลิศทันทีเช่นนี้มาก่อน ผมรู้จักโมไซยาห์ 3:19 เพราะผมเจอบ่อยๆ ขณะอ่านพระคัมภีร์ แต่ไม่เคยเข้าใจว่าพระคัมภีร์ข้อนี้จะส่งผลอันลึกซึ้งต่อคนบางคนได้มากขนาดนี้ ■

อัลเลน ฮันเชเคอร์, แอริโซนา สหรัฐอเมริกา

น้ำเสียงของหญิงสาว
คนนี้ค่อยๆ เปลี่ยน
ขณะที่เธออ่าน เธออ่าน
ช้าลงเมื่อถ้อยคำเริ่มมี
ความหมายต่อเธอ

ข่าวสารผู้นำภาคเอเชีย

การถือใบรับรอง พระวิหารที่เป็นปัจจุบัน คือหน้าที่ของเรา

เอ็ดเดอร์วิคเตอร์ เซน

แห่งสาวกเจ็ดสิบ

เอ็ดเดอร์วิคเตอร์ เซน

ระหว่างการประชุมฐานะปุโรหิตครั้งหนึ่งในวันอาทิตย์ไม่นานมานี้ อธิการเชื้อเชิญให้ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตทุกคนเรียนรู้หน้าที่ของเรา ข้าพเจ้าเชื่อว่าคำแนะนำอันชาญฉลาดของอธิการรวมถึงความเข้าใจหน้าที่รับผิดชอบฐานะปุโรหิตของเรา การแสวงหาการเปิดเผยส่วนตัวโดยศึกษาพระคัมภีร์และคำสอนของศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้าย และการศึกษาคำแนะนำจากหนังสือคู่มือ

ขณะที่ข้าพเจ้านึกถึงคำเชื้อเชิญจากอธิการที่ให้เรียนรู้หน้าที่ของเรา ข้าพเจ้าได้รับการเตือนถึงการเปิดเผยที่ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทให้ไว้ในพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาภาคที่ 107 เมื่อปี 1835 เราอ่านเรื่องความสำคัญของการเรียนรู้หน้าที่ฐานะปุโรหิตในคำเปิดเผยนี้ การเปิดเผยระบุว่าผู้ดำรงฐานะปุโรหิตได้รับบัญชาให้ขยายการเรียกของเขาโดยการรับใช้อย่างขยันหมั่นเพียร พวกเขาต้องหนุนใจ เสริมสร้างความเข้มแข็งและบำรุงเลี้ยงความเชื่อมั่นด้านความชอบธรรมในชีวิตของบรรดาผู้ที่พวกเขารับผิดชอบ พระเจ้าทรงบัญชาว่า “ให้ทุกคนพึงเรียนรู้หน้าที่ของตน, และกระทำในตำแหน่งซึ่งตนได้รับการกำหนดไว้, ด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ”¹ แม้พระบัญชานี้จะประทานแก่ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตโดยเฉพาะ แต่ข้าพเจ้าเชื่ออย่าง

แท้จริงว่าพระบัญชาดังกล่าวที่ให้เรียนรู้หน้าที่ของเราและกระทำตามนั้นสามารถประยุกต์ใช้กับสมาชิกทุกคนของศาสนจักร

หน้าที่ของสมาชิกศาสนจักร

ในฐานะสมาชิกศาสนจักร เรามีหน้าที่หลายอย่างต้องทำ—บางอย่างเป็นกิจวัตร บางอย่างสำคัญกว่าและมีความหมายมากกว่า เอ็ดเดอร์คลอดดีโอ อาร์. เอ็ม. คอสตา แห่งสาวกเจ็ดสิบอ้างอิงคำสอนของประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ที่กล่าวแก่ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน ค.ศ. 2003 ในการประชุมอบรมผู้นำทั่วโลก เกี่ยวกับความรับผิดชอบที่ประการของเรา “เราแต่ละคนมีความรับผิดชอบที่ประการ ประการแรกเรามีความรับผิดชอบต่อครอบครัวของเรา ประการที่สองเรามีความรับผิดชอบต่อนายจ้างของเรา ประการที่สามเรามีความรับผิดชอบต่องานของพระเจ้า ประการที่สี่เรามีความรับผิดชอบต่อตนเอง”²

เรามีหน้าที่สำคัญอื่นๆ เช่นกัน อาทิ ความมุ่งมั่นในแต่ละวันที่จะเป็นเหมือนพระคริสต์ โดยการเป็นแบบอย่างที่ดี และแสวงหาโอกาสที่จะช่วยเหลือผู้อื่นในแต่ละวัน เราสามารถทำสิ่งนี้ด้วยการกล่าวถ้อยคำที่ให้กำลังใจ ชมเชยหรือทำสิ่งเรียบง่ายที่มาจากความเมตตา เราได้รับการเตือนให้ระลึกว่าการทำหน้าที่ของเราต่อพระผู้เป็นเจ้าไม่เพียงเป็นความรับผิดชอบที่จริงจังเท่านั้น

แต่เป็นสิทธิพิเศษที่ล้ำเลิศด้วย หน้าที่สำคัญมากอย่างหนึ่งของเราในฐานะผู้ใหญ่คือการถือใบรับรองพระวิหารที่เป็นปัจจุบัน ไปเยือนพระวิหารบ่อยๆ เมื่อเวลาและสภาพการณ์เอื้ออำนวย

ประธานมอนสันเตือนเราถึงความสำคัญของการถือใบรับรองพระวิหารที่เป็นปัจจุบันและการไปพระวิหารบ่อยๆ ในช่วงการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนที่ผ่านมาท่านกล่าวว่า “ถ้าท่านยังไม่เคยไปพระวิหาร หรือถ้าท่านเคยไปแล้ว แต่ปัจจุบันไม่มีคุณสมบัติในการถือใบรับรอง ไม่มีเป้าหมายใดสำคัญต่อท่านมากเท่าการมีค่าควรไปพระวิหาร การเสียสละของท่านอาจทำให้ท่านดำเนินชีวิตตามข้อกำหนดของการได้ใบรับรอง หรืออาจต้องละทิ้งนิสัยที่ติดตัวมานานซึ่งทำให้ท่านไม่คู่ควร ท่านอาจต้องมีศรัทธาและวินัยในการจ่ายส่วนสิบ ไม่ว่าจะอะไรก็ตามจงดำรงตนให้มีคุณสมบัติคู่ควรเข้าพระวิหารของพระเจ้า มีใบรับรองพระวิหารและถือว่ามันเป็นสมบัติล้ำค่า เพราะเป็นเช่นนั้น”³

มีเหตุผลหลายอย่างที่ว่าเหตุใดสมาชิกจึงไม่ถือใบรับรองพระวิหาร ในหลายกรณีสมาชิกบางคนลืมต่ออายุใบรับรองพระวิหาร บางคนไม่ต่ออายุใบรับรองพระวิหารเนื่องจากขาดความเข้าใจหลักคำสอน พร และความสำคัญของศาสนพิธีพระวิหาร และการมีใบรับรองพระวิหาร อาจมีบางคนที่กำลังพยายามอย่างยากลำบากในการรักษาพระบัญญัติ เช่น ส่วนสิบ พระคำแห่งปัญญา การไม่เข้าร่วมประชุมฐานะบรูहितและพิธีศีลระลึก เป็นต้น อาจมีบางคนที่รู้สึกว่าเขาอยู่ห่างไกลพระวิหารและไม่มีโอกาส

ไป ดังนั้นพวกเขาจึงไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องต่ออายุใบรับรองพระวิหาร

ข้าพเจ้ายังจำได้ถึงเรื่องเล่าของซิสเตอร์แอนน์ เจ. ฟิงกรีเกี่ยวกับวิสุทธิชนชาวแอฟริกันที่ซื่อสัตย์ผู้เข้าใจว่าการถือใบรับรองพระวิหารที่เป็นปัจจุบันทำให้พระเจ้าพอพระทัย เธอเล่าว่าเธอกับสามีต้องเดินทางไปพื้นที่ห่างไกลเพื่อดำเนินการสัมภาษณ์ใบรับรองพระวิหารกับสมาชิกในภาคตะวันออกเฉียงใต้ของไนจีเรียระหว่างงานเผยแผ่

สมาชิกบางคนอาศัยอยู่ห่างออกไปประมาณ 5,000 กิโลเมตรจากพระวิหารใกล้ที่สุดที่ใจฮันเนสเบิร์ก แอฟริกาใต้ พวกเขาหลายคนเป็นสมาชิกศาสนจักรไม่ถึงสองปี แม้ว่าสมาชิกเหล่านี้จะกำหนดนัดหมายแต่ละเดือนที่ประธานและซิสเตอร์ฟิงกรีจะมาสัมภาษณ์ที่ท้องถิ่นของตน แต่ไม่มีใครรู้กำหนดเวลาแน่นอนที่พวกเขาจะมาถึง การโทรศัพท์เป็นเรื่องสุดวิสัยเพราะสมัยนั้นในแอฟริกาฝั่งตะวันตกแทบจะไม่มีโทรศัพท์ วิสุทธิชนชาวแอฟริกาผู้มีปณิธานแน่วแน่จะมาแต่เช้าตรู่และอาจต้องรอดตลอดวันเพื่อสัมภาษณ์ใบรับรองพระวิหารทั้งที่รู้ว่าพวกเขาอาจจะไม่มีสิทธิพิเศษในการใช้ใบรับรองนั้นเลย ซิสเตอร์ฟิงกรีกล่าวว่าวิสุทธิชนชาวไนจีเรียผู้ซื่อสัตย์เหล่านี้เชื่อคำแนะนำของประธานฮาเวิร์ดดับเบิลยู. ฮันเตอร์ที่ว่า “พระเจ้าพอพระทัยสมาชิกผู้ใหญ่ทุกคนที่มีค่าควรและถือใบรับรองพระวิหารที่เป็นปัจจุบัน แม้พระวิหารจะอยู่ห่างไกลและไม่เอื้ออำนวยให้ไปได้ทันทีหรือบ่อยๆ”⁴

หน้าที่ของผู้นำฐานะปุโรหิตและสมาชิกสภาออร์ต

ผู้นำฐานะปุโรหิตและสมาชิกคนอื่นๆ ทั้งหมดของสภาออร์ตมีหน้าที่ให้กำลังใจด้วยความรักแก่ชายหญิงซึ่งได้รับเอ็นดาวเมนท์แล้วแต่ไม่มีใบรับรองพระวิหารที่เป็นปัจจุบันให้มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะต่อไปรับรองพระวิหารและใช้ใบรับรองอย่างสม่ำเสมอถ้าพวกเขาอยู่ใกล้พระวิหาร พวกเขาต้องสอน ให้คำปรึกษา และอบรมสมาชิกตลอดจนครอบครัวของสมาชิก เพื่อที่พวกเขาจะดำเนินชีวิตอย่างมีค่าควรแก่การถือใบรับรองพระวิหารที่เป็นปัจจุบัน และเข้าสู่พระนิเวศน์ของพระเจ้าเพื่อรับศาสนพิธีและพรเหล่านี้ซึ่งนำไปสู่ความสูงส่งของครอบครัว นอกเหนือจากนี้ พวกเขาควรได้รับคำแนะนำและการสนับสนุนให้กลับไปพระวิหารบ่อยๆ เพื่อยกระดับทางวิญญาณอันเป็นสิ่งที่ผู้เข้าพระวิหารจะได้รับ เมื่อเรากลับไปพระวิหารเพื่อประกอบศาสนพิธีแทนผู้อื่น เราฟื้นฟูความเข้มแข็งทางวิญญาณซึ่งนำเราให้เข้าไปใกล้พระเจ้า และพระเจ้าช่วยให้รอดของเราพระเยซูคริสต์มากขึ้น

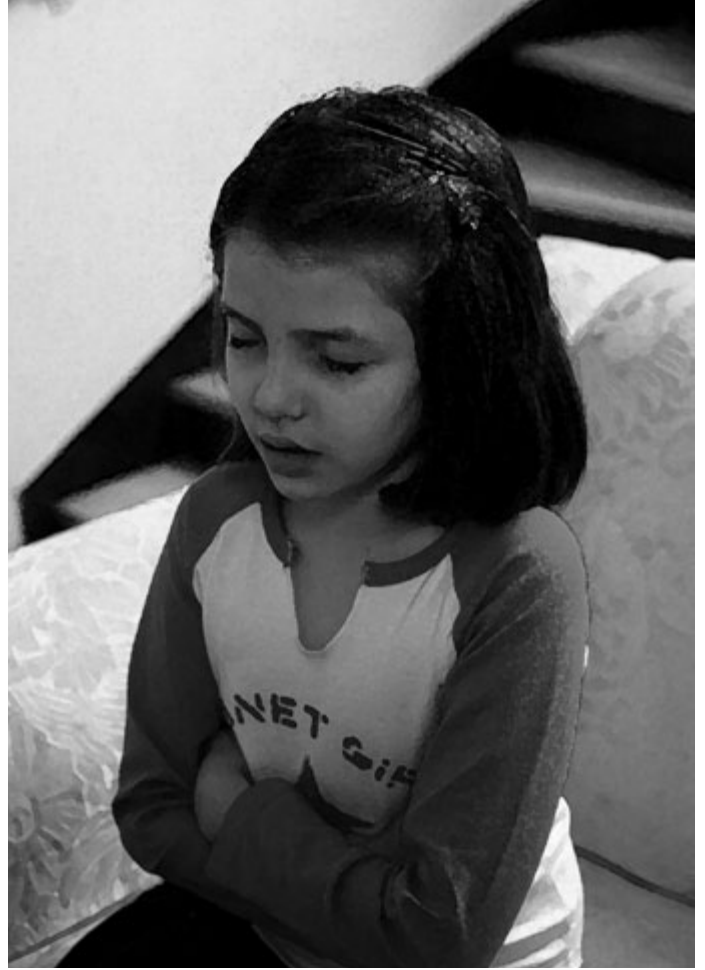
ข้าพเจ้าทราบว่าคุณในฐานะผู้นำ เรามีหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ต่อพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของที่จะช่วยหนุนใจ เสริมสร้างความเข้มแข็ง และเป็นพรแก่ชีวิตสมาชิก ข้าพเจ้านึกถึงสิ่งที่ประธานจอห์น เทย์เลอร์สอนไว้เกี่ยวกับความสำคัญของการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้นำ ท่านกล่าวว่า “ถ้าท่านไม่ขยายการเรียกของท่าน พระเจ้าเป็นเจ้าของจะถือว่าท่านต้องรับผิดชอบต่อผู้ที่ท่านอาจช่วยพวกเขาให้รอด หากท่านทำหน้าที่ของท่าน” ข้าพเจ้ารู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ของเราจะทรงช่วยเราหากเราแสวงหาการตัดสินใจและการนำทางจากพระองค์โดยการสวดอ้อนวอน เมื่อเราขยายการเรียกของเราให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์

ข้าพเจ้าขอบพระทัยสำหรับพระวิหารศักดิ์สิทธิ์และความรู้ที่ครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันชั่ววันจันทร์ ข้าพเจ้าขอบพระทัยสำหรับการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงทำให้พระวิหารมีไว้สำหรับเราทุกคน ขอให้เราดำเนินชีวิตอย่างมีค่าควรเพื่อจะมีใบรับรองพระวิหารที่เป็นปัจจุบันและกลับไปพระวิหารบ่อยครั้งเท่าที่สภาพการณ์ของเราจะเอื้ออำนวย ขอให้เรามอบโอกาสให้ญาติพี่น้องผู้วายชนม์ของเราที่จะได้รับศาสนพิธีแห่งความสูงส่ง ขอให้เราร่วมยินดีความเข้มแข็งทางวิญญาณและการเปิดเผยที่เราได้รับเมื่อเราเข้าพระวิหารเป็นประจำ ขอให้เราดำรงความซื่อสัตย์ในการทำและรักษาพันธสัญญาพระวิหารเพื่อจะได้รับพรโดยสมบูรณ์ของการชดใช้ ขอให้เราทำตามคำแนะนำอันชาญฉลาดของอัครทูตข้าพเจ้าและผู้นำทุกคนของเราที่จะพยายามเรียนรู้และทำหน้าที่ของเราอย่างดี ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. คพ. 107:99
2. ดู เอ็ดเดอร์คลอดิโอ อาร์. เอ็ม. คอสตา, “ความรับผิดชอบของฐานะปุโรหิต,” เลียโฮนา พ.ค. 2009, 69-72.
3. ดู ประธานโรมัส เอส. มอนสัน, “พระวิหารศักดิ์สิทธิ์---ประกาศาสองโลก,” เลียโฮนา พ.ค. 2011, 113-117.
4. ดู ชิสเตอร์แอน ซี. ฟิงกรี, “ได้เห็นสิ่งที่ทรงสัญญาไว้ตั้งแต่ไกล,” เลียโฮนา พ.ย. 2003, 15-18.

พลังการสวดอ้อนวอน ของเด็กปฐมวัย

โดย จิราภรณ์ เพ็ชรพันธุ์
กรุงเทพฯ

เมื่อเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา ดิฉันพาเด็กปฐมวัย 9 คนไปทำกิจกรรมที่สวนสัตว์ดุสิต เด็กๆ ดูมีความสุขและตื่นเต้นมากที่ได้ไปสวนสัตว์ เรามารวมตัวกันที่อาคารประชุมสาขาบางเขนในตอนเช้าเพื่อสวดอ้อนวอนก่อนออกเดินทาง

การเดินทางครั้งนี้มีเพียงดิฉันกับอาสาสมัครหนุ่มสาวโสดอีก 3 คน ในกิจกรรมดิฉันต้องการฝึกให้เด็กปฐมวัยเรียนรู้การเชื่อฟังผู้นำ ฝึกให้พวกเขารู้จักดูแลกันมากขึ้น และให้พี่ที่มีน้องไปด้วยดูแลน้องของตนเอง และที่สำคัญคือให้พวกเขาได้เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับการสร้างโลกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสัตว์ชนิดต่างๆ ที่สวนสัตว์แห่งนี้

หลังจากเดินทางออกจากอาคารประชุมได้เพียง 10 นาทีฝนก็ตกลงมา เด็กๆ รวมทั้งดิฉันเองรู้สึกกังวลมาก เพราะหากฝนตกเช่นนี้จะเดินเที่ยวสวนสัตว์ได้อย่างไร เด็กๆ หลายคนแสดงความกังวลออกมาอย่างเห็นได้ชัดจนดิฉันต้องปลอบใจพวกเขาว่า “ไม่เป็นไรหรอกจ้ะ ครุคิดว่าฝนตกแค่ตรงนี้ พอรถขับไปเรื่อยๆ เดี่ยวฝนก็หยุด” แต่ดูเหมือนสภาวารณจะไม่เป็นเช่นนั้น

เมื่อเราเดินทางมาได้ประมาณ 20 นาทีฝนกลับตกหนักขึ้นเรื่อยๆ คนขับรถถามดิฉันว่า ถ้าถึงแล้วฝนยังตกอยู่จะทำอย่างไร ไม่มีคำตอบจากดิฉัน เพราะดิฉันไม่ได้วางแผนเพื่อเหตุการณ์นี้เลย บรรยากาศในรถเงียบมาก ไม่มีเสียงเด็กพูดคุยกัน มีเพียงเสียงสายฝนจากภายนอก จนดิฉันเองยอมรับว่าเริ่ม

ใจเสียจึงหันไปดูเด็กๆ ซึ่งนั่งมองออกไปด้านนอก ทันใดนั้นดิฉันสังเกตเห็นเด็กคนหนึ่งกำลังก้มหน้าหลับตา เด็กผู้หญิงตัวเล็กๆ คนนั้น ลืมตาขึ้นและบอกดิฉันว่าเธอสวดอ้อนวอนขอพระบิดาบนสวรรค์ให้ฝนหยุดตก

ดิฉันไม่แน่ใจว่าเด็กตัวเท่านี้จะนึกถึงการสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือจากพระบิดาบนสวรรค์ขณะที่ดิฉันมัวแต่กังวลจนนึกไม่ถึงเรื่องนี้

ฝนด้านนอกยังคงตกหนัก ดิฉันพยายามตั้งสติคิดว่าจะทำอย่างไรถ้าไปถึงสวนสัตว์แล้วฝนยังตกหนักเช่นนี้ ดิฉันตัดสินใจหลับตาสวดอ้อนวอนขอการนำทาง ขณะหลับตาลงเหมือนมีบางเสียงบอกดิฉันให้ลืมตา เสียงนั้นชัดเจนมากจนดิฉันต้องลืมตาขึ้น สิ่งที่ดิฉันเห็นคือฝนค่อยๆ ซาลงขณะรถวิ่งไปเรื่อยๆ พร้อมกับเสียงเด็กแย่งกันพูด “ฝนหยุดแล้ว เย้ ฝนหยุดแล้ว” ดิฉันอดยิ้มออกมาด้วยความปลื้มปีติไม่ได้ สิ่งอัศจรรย์เกิดขึ้นภายในไม่กี่นาทีหลังจากการสวดอ้อนวอนของเด็กผู้หญิงคนนั้น

ดิฉันได้เห็นและสัมผัสถึงพลังของการสวดอ้อนวอน นี่คือการปลุกจิตวิญญาณที่บริสุทธิ์ของเด็กปฐมวัย แม้จะเป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ แต่หากเราสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาที่แท้จริง สิ่งอัศจรรย์จะเกิดขึ้น ■

ภาพถ่ายจาก Lds.org

หน้า Facebook อย่างเป็นทางการของ ศาสนจักรในประเทศไทย

หลายปีที่ผ่านมาสมาชิกศาสนจักรในประเทศไทยสร้างหน้าเฟซบุ๊กอย่างไม่เป็นทางการมากมายสำหรับกลุ่มวิสุทธิชนในพื้นที่ต่างๆ หรือเพื่อพูดคุยหัวข้อเกี่ยวกับศาสนจักร เวลานี้ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในประเทศไทยมีหน้าเฟซบุ๊กอย่างเป็นทางการแล้วที่ [Facebook.com/mormonthai](https://www.facebook.com/mormonthai) เพื่อแบ่งปันข่าวสารการฟื้นฟูและเนื้อหาต่างๆ ของศาสนจักรเป็นภาษาไทย:

- วิดีทัศน์ จาก YouTube Mormon Channel (Mormon Messages, วิดีทัศน์ Mormon.org, การประชุมใหญ่สามัญ)
- ข้อพระคัมภีร์และข้อความอ้างอิงจากการประชุมใหญ่สามัญ
- ข่าวสารเกี่ยวกับศาสนจักร
- เตือนเกี่ยวกับการถ่ายทอดการประชุมต่างๆ
- แนะนำแหล่งช่วยต่างๆ ในเว็บไซต์ของศาสนจักร
- อัปเดตจาก LDS.or.th

หน้าเฟซบุ๊กหลักอย่างเป็นทางการขององค์กรศาสนจักรแอลดีเอสโดยรวมคือ [Facebook.com/LDS](https://www.facebook.com/LDS) ซึ่งมีสมาชิกเกือบหกแสนคนในปัจจุบัน นอกจากนี้ศาสนจักรยังมีหน้าเฟซบุ๊กอย่างเป็นทางการเพื่อจุดประสงค์ต่างๆ เช่น

- ศาสนจักรแอลดีเอส—<http://www.facebook.com/LDS>
- Mormon.org—<http://www.facebook.com/Mormon>
- LDS Newsroom—<http://www.facebook.com/LDSNewsroom>
- Mormon Messages—<http://www.facebook.com/LDS>
- Mormon Channel—<http://www.facebook.com/mormonchannel>
- นิตยสาร Ensign—<http://www.facebook.com/ensign.magazine>
- นิตยสาร New Era—<http://www.facebook.com/newera.magazine>
- นิตยสาร Friend—<http://www.facebook.com/friend.magazine>
- นิตยสาร Liahona—<http://www.facebook.com/liahona.magazine>
- พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ศาสนจักร—<http://www.facebook.com/churchhistorymuseum>
- หอสมุดประวัติศาสตร์ศาสนจักร—<http://www.facebook.com/pages/Family-History-Library/169173515997?v=wall>
- การทำดัชนี FamilySearch—<http://www.facebook.com/familysearchindexing>
- เซมินารีแอลดีเอส—<http://www.facebook.com/lDsseminary>
- สถาบันศาสนาแอลดีเอส—<http://www.facebook.com/lDsinstitute>

สมาชิกและผู้สนใจ
สามารถเข้าไปกด Like
เพื่อรับข่าวสารที่
[Facebook.com/mormonthai](https://www.facebook.com/mormonthai)

การประชุมใหญ่เยาวชน ท้องถิ่นกรุงเทพเหนือ ประเทศไทย

ท้องถิ่นกรุงเทพเหนือ ประเทศไทยจัดการประชุมใหญ่เยาวชนชายหญิงระหว่างวันที่ 3-5 พฤษภาคม 2012 ที่สวนไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี ในหัวข้อ “จงลุกขึ้นและฉายส่องออกไป” (ค.พ. 115:5) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เยาวชนได้ผูกมิตรกับเพื่อนต่างสาขา เสริมสร้างศรัทธา และเสริมสร้างประจักษ์พยานในพระกิตติคุณ มีเยาวชนเข้าร่วมการประชุมทั้งสิ้น 37 คน

การประชุมครั้งนี้มีการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น วิธีใช้เทคโนโลยี Facebook ช่วยเพื่อนที่แข่งขันน้อยให้กลับมาแข่งขันในพระกิตติคุณ เรียนรู้วิธีทำประวัติครอบครัวบนอินเทอร์เน็ต บทเรียนการยึดราวเหล็กจากเจ้าหน้าที่เอสแอนดีโอ ตลอดจนได้รับความสนุกสนานจากกิจกรรมเดินไลน์แดนซ์และการล่องแพ ซึ่งในกิจกรรมหลังนี้เยาวชนได้ประยุกต์ใช้หลักธรรมพระกิตติคุณหลายอย่างกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นขณะร่วมกิจกรรม

นอกจากนี้ยังมีโอกาสฉายส่องแสงสว่างด้วยการทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์โดยทำความสะอาดรอบสถานีตำรวจภูธรไทรโยค ร่วมฝึกซ้อมร้องเพลง ‘Arise & Shine Forth’ ซึ่งเป็นหัวข้อการประชุม และนำเสนอความคิดสร้างสรรค์ในการทำธงประจำกลุ่ม

หลังกลับจากกิจกรรม เยาวชนมีโอกาสแบ่งปันประจักษ์พยานในสาขาของตนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ในการประชุมใหญ่เยาวชนครั้งนี้ ซึ่งจะเสริมสร้างศรัทธาของพวกเขาในพระกิตติคุณต่อไป

(จากซ้ายบน) รวมตัวพร้อมธงประจำกลุ่ม, กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ที่สถานีตำรวจภูธรไทรโยค; (จากซ้ายแถวกลาง) ฝึกเดินไลน์แดนซ์, กิจกรรมล่องแพที่แม่น้ำแควน้อย; (ล่าง) : เยาวชน 37 คนที่เข้าร่วมกิจกรรม

ภาพถ่ายโดย วิชาล วิชาลบรรณวิทย์

อดิ

9 สนับสนุนฝ่ายประธานท้องถิ่นชุดใหม่

(กลาง) วงศกร จรัสอรุณฉาย ประธานท้องถิ่น (ซ้าย) คัมภีร์ แก้วสุพรม ที่ปรึกษาที่หนึ่ง (ขวา) และจอร์น เอ็น. ฮาร์ทที่ 3 ที่ปรึกษาที่สอง

ฝ่ายประธานท้องถิ่นอุดรชุดใหม่ได้รับการยกมือสนับสนุนจากสมาชิก 6 สาขาในการประชุมใหญ่ท้องถิ่นอุดรธานีภาคทั่วไปครั้งที่ผ่านมา

การประชุมใหญ่ท้องถิ่นอุดรธานีจัดขึ้นเมื่อวันที่ 5-6 พฤษภาคม ค.ศ. 2012 ที่อาคารประชุมสาขาอุดรภายใต้การควบคุมของประธานไมเคิล เอส. สมิท ประธานคณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพฯ โดยมีสมาชิกกว่า 360 คนเข้าร่วมการประชุม

ในวันอาทิตย์ภาคทั่วไปภายใต้หัวข้อการประชุม “การเต็มใจขยายการเรียกและการรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้า” ฝ่ายประธานท้องถิ่นชุดใหม่ได้รับการยกมือสนับสนุนเพื่อทำหน้าที่ ได้แก่ วงศกร จรัสอรุณฉาย ประธานท้องถิ่น, คัมภีร์ แก้วสุพรม ที่ปรึกษาที่หนึ่ง และจอร์น เอ็น. ฮาร์ทที่ 3 ที่ปรึกษาที่สอง แทนฝ่ายประธานท้องถิ่น

ชุดเดิม ประธานอานันต์ มาตรวังแสง, วงศกร จรัสอรุณฉาย ที่ปรึกษาที่หนึ่ง และประดิษฐ์ อินทรสิริ ที่ปรึกษาที่สอง ซึ่งได้รับการปลดพร้อมด้วยคำขอบคุณสำหรับการรับใช้ที่ผ่านมา

ประธานวงศกรให้วิสัยทัศน์ของฝ่ายประธานท้องถิ่นว่า ต้องการช่วยสมาชิกท้องถิ่นอุดรเตรียมพร้อมในด้านต่างๆ โดยแบ่งออกเป็น “4 ต. (4 be)” ได้แก่ เตรียมพร้อมรับใช้พระเจ้า และบุตรธิดาของพระองค์ เตรียมพร้อมต่อพันธสัญญาของเรา (ศีลระลึก) เตรียมพร้อมเข้าสู่พระวิหาร และเตรียมพร้อมเป็นผู้ติดตามที่แท้จริงของพระคริสต์”

ปัจจุบันท้องถิ่นอุดรมีทั้งหมด 6 สาขาทางภาคอีสานตอนบนของประเทศไทย คือ สาขาอุดร 1 อุดร 2 หนองคาย กุมภวาปี เวียงจันทน์ และสกลนคร ■

ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในเสียดิโอ และเว็บไซต์

ขอเชิญชวนให้สมาชิกบอกเล่าเรื่องราวหรือประสบการณ์ส่วนตัวหรือข่าวกิจกรรมในหน่วยของท่านเพื่อเป็นเนื้อหา **นิตยสารเสียดิโอ** หรือ **เว็บไซต์ศาสนจักรในประเทศไทย** เรื่องราวที่เรากำลังมองหาคือ

1. การประยุกต์ใช้พระกิตติคุณ แบ่งปันประจักษ์พยานและบรรยายถึงพรที่ได้รับจากการเชื่อฟังหลักธรรมพระกิตติคุณ ไม่ว่าจะเป็นการเอาชนะการทำหายทั้งด้านร่างกายและจิตใจ การเปลี่ยนใจเลื่อมใส การกลับมาแข็งขัน การปรับเปลี่ยนวิถีชีวิต—โดยแสดงให้เห็นถึงอำนาจพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ในการเป็นพรและเปลี่ยนแปลงชีวิตท่าน (ความยาว 1,000–1,600 คำ)

2. ชีวิตแต่งงาน ท่านอาจเป็นสามีและ/หรือภรรยา หรือผู้ให้คำปรึกษามีอาชีพ หรือครู โดยเขียนเรื่องราวประสบการณ์ชีวิตจริง เรื่องเล่า หรือนำเสนอตัวอย่าง วิธีปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ (How-to) ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านนำหลักธรรมต่างๆ ไปใช้ (ความยาวไม่เกิน 2,000 คำ)

3. การเป็นบิดามารดา อาจเขียนโดยบิดามารดา

หรือผู้ที่มีเด็กอยู่ในความดูแล เป็นบทความจากประสบการณ์จริง เรื่องเล่า หรือตัวอย่างที่จะช่วยให้ผู้อ่านเชื่อมโยงได้กับสถานการณ์ของตนเอง การเสนอแนะวิธีปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ (How-to) ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านนำหลักธรรมต่างๆ ไปใช้ (ความยาวไม่เกิน 2,000 คำ)

4. คนโสด บทความที่น่าสนใจสำหรับผู้ที่ไม่ได้แต่งงาน (ยังไม่แต่งงาน หย่าร้าง หรือเป็นม่าย) โดยเฉพาะบทความจากสมาชิกโสด ควรบอกเล่าข้อคิดที่เป็นประโยชน์และวิธีที่สร้างสรรค์ในการเผชิญการทำหายของการเป็นสมาชิกโสดแอลดีเอส (ความยาวไม่เกิน 2,000 คำ)

5. ข่าว ข่าวกิจกรรมที่น่าสนใจของศาสนจักรในท้องถิ่นของท่าน แจ้งกิจกรรมที่กำลังจะเกิดขึ้นล่วงหน้าเพื่อให้เจ้าหน้าที่เตรียมทำข่าว หรือส่งรายงานข่าวกิจกรรมล่าสุดโดยเร็วที่สุด โดยระบุว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อใด ตลอดจนถึงข้อมูลอื่นๆ ที่น่าสนใจ ทั้งนี้ควรเป็นกิจกรรมที่ศาสนจักรให้การสนับสนุน

(สมาชิกไม่ได้จัดขึ้นเอง)

6. พิเศษสำหรับเยาวชน บทความที่เขียนขึ้นโดยเยาวชนหรือเพื่อเยาวชน โดยเฉพาะเรื่องราวเกี่ยวกับเยาวชนที่สร้างความแตกต่างที่โรงเรียน ครอบครัว หรือชุมชนด้วยการดำเนินชีวิตตามมาตรฐานพระกิตติคุณ อาจเป็นเรื่องราวสั้นๆ จากเยาวชนซึ่งบอกเล่าว่าค้นพบประโยชน์จากการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่างไร หรือเอาชนะการทดลองโดยการประยุกต์ใช้พระคัมภีร์ข้อใดข้อหนึ่งอย่างไร

7. เด็ก เรื่องราวของเด็กๆ ที่บอกเล่าว่าพยายามทำตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์อย่างไร อาจเป็นภาพวาดของเด็กเกี่ยวกับหัวข้อพระกิตติคุณ โดยเฉพาะเด็กวัย 9-12 ขวบ ■

หากอยู่ในวิสัยที่ทำได้ โปรดส่งบทความหรือข่าวมาพร้อมรูปภาพ หรือบันทึกวิดีโอ และงานศิลปะประกอบ

หมายเหตุ

- หากมีรูปภาพโปรดระบุค่าบรรยายภาพ ใช้ภาพที่มีความละเอียดสูง บุคคลในภาพควรรักษามาตรฐานศาสนจักร เช่น การแต่งกาย ลักษณะท่าทาง พฤติกรรม ความเคารพสถานที่ เป็นต้น
- หากใช้ข้อความอ้างอิง โปรดระบุแหล่งอ้างอิงให้ครบถ้วนและอ้างอิงอย่างถูกต้อง
- การส่งบทความหรือภาพถ่ายถือเป็นการบริจาคงานให้ศาสนจักรและให้สิทธิ์ศาสนจักรดำเนินการกับผลงานของท่านตามที่เห็นสมควร โดยผู้ส่งไม่ได้รับค่าจ้างตอบแทน
- ไม่ควรส่งผลงานที่ท่านไม่ใช่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือไม่มีสิทธิ์ดำเนินการในผลงานนั้น เช่น ภาพถ่ายหรือบทความของผู้อื่น หรือภาพบุคคลหรือสถานที่ซึ่งท่านไม่ได้รับอนุญาตให้นำมาเผยแพร่ เป็นต้น
- โปรดระบุชื่อ-สกุล อีเมล และวันเดือนปีเกิด สาขา/ท้องถิ่น วอร์ด/สแตค พร้อมระบุข้อความอนุญาตให้ศาสนจักรจัดพิมพ์ หรือเผยแพร่
- อาจมีการแก้ไขความชัดเจนและความยาวของเนื้อหาให้เหมาะสม

หากท่านต้องการความช่วยเหลือในการเขียนบทความ พิมพ์และส่งบทความในรูปแบบไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ แจ้งข่าวสาร หรืออื่นๆ โปรดติดต่อบุคคลต่อไปนี้ในท้องถิ่นของท่าน

ท้องถิ่นขอนแก่น:

เดชติพงษ์ คำเขียน dechtipong@hotmail.com (081-1331686)

ท้องถิ่นเชียงใหม่:

วิธรา อินทวิชัย iwatarafar@gmail.com (089-5558137)

ท้องถิ่นอุดร:

กฤษฎา พูนศรี kitsada_poonsri1988@hotmail.com (081-872 8067)

ท้องถิ่นอุบล:

จวีรัตน์ สร้อยสน janjiratangmo@hotmail.com (086-648 0339)

ท้องถิ่นกรุงเทพเหนือ:

วิภารัตน์ รัตนพรหมมา viparats@gmail.com (081-926 0785)

สแตคกรุงเทพ: (อยู่ในระหว่างพิจารณาการเรียก)

ส่งบทความของท่าน คำแนะนำติชม และข้อซักถามมาที่

บรรณาธิการเนื้อหา: สุพันธ์นิดา แก่นจักร

อีเมล: KaenjakSu@ldschurch.org

โทรศัพท์: 086-556-4269

คุณยังไม่ได้ อดอาหาร

ในปี 1998 ดิฉันกำลังมีความสุขกับการเป็นคุณแม่วัยสาว แต่มีอยู่วันหนึ่งดิฉันตกใจมากเมื่อทราบว่าลูกชายวัยหกเดือนมีเสียงวี๊ดเมื่อเขาหายใจและไม่สามารถกลืนอะไรได้ แพทย์วินิจฉัยทันทีว่าเป็นโรคหลอดลมฝอยอักเสบ อาการรวมของทางเดินหายใจเล็กที่สุดในปอดที่มักเกิดจากการติดเชื้อไวรัส แพทย์สั่งยาและให้ทำกายภาพบำบัด

การไปพบนักกายภาพบำบัดเป็นการทดลองสำหรับดิฉันและลูกชาย ลูกชายของดิฉันอึดอัดไม่สบายเมื่อถูกขยับท่า ดิฉันเป็นห่วงว่าการบำบัดจะทำให้เขาเจ็บ แต่ดิฉันเกิดกำลังใจเมื่อนักบำบัดอธิบายประโยชน์ของการบำบัด

ถึงแม้จะมีการรักษาด้วยยาและการบำบัด แต่อาการของลูกชายดิฉันไม่ดีขึ้น เขากินน้อย และเสียงวี๊ดยังมีอยู่ แพทย์สั่งให้ทำกายภาพบำบัดอีก 5 ครั้งเพิ่มจากที่ทำไปแล้ว 10 ครั้ง

ขณะรอระหว่างทำกายภาพบำบัดครั้งที่ 13 ดิฉันอ่านบทความที่ตีพิมพ์ในนิตยสารของแพทย์ชื่อว่า “หลอดลมฝอยอักเสบคร่าชีวิต” ขณะอ่านดิฉันทราบดีว่าลูกชายอาจตายได้ ดิฉันรู้สึกประหนึ่งใจจะขาด เมื่อทำเสร็จ นักกายภาพบำบัดบอกดิฉันว่าอาการของลูกชายดิฉันไม่ดีขึ้นเลย ดิฉันไม่แน่ใจว่าจะกลับบ้านอย่างไรปลอดภัยได้อย่างไรเพราะน้ำตาคลอจนมองไม่เห็น

ดิฉันโทรบอกสามีแล้วจึงเริ่มสวดอ้อนวอน ดิฉันทูลพระบิดาบนสวรรค์ว่าถ้าพระองค์ทรงประสงค์จะนำลูกชายดิฉันไป

ถึงแม้จะมีการรักษาด้วยยาและการบำบัด แต่อาการของลูกชายดิฉันไม่ดีขึ้น

พระองค์ต้องประทานพลังให้ดิฉันทนได้

หลังจากสวดอ้อนวอนดิฉันถามตนเองว่าเราจะทำอะไรได้บ้างนอกจากคำสวดอ้อนวอนที่เรากล่าวไปแล้วและพรฐานะปุโรหิตที่ลูกชายเราได้รับ ดิฉันเหลือบมองเห็นหนังสือและเห็น *เลียวโยนา* (สมัยนั้นคือ *L'Étoile*) ดิฉันเปิดแบบไม่ตั้งใจ พลางค้นหาความช่วยเหลือ และพบบทความชื่อว่า “ดิฉันอดอาหารให้ลูกน้อยของดิฉัน” จากนั้นก็ได้ยินเสียงชัดเจนนว่า “คุณยังไม่ได้อดอาหารให้ลูกคุณเลย”

ดิฉันยังไม่ได้ทำ ด้วยเหตุนี้จึงเริ่มอดอาหารให้เขาทันที ที่การบำบัดวันรุ่งขึ้น ดิฉันยังอดอาหารอยู่ หลังจากตรวจลูกชายของดิฉัน นักบำบัดมีสีหน้าประหลาดใจ

“คุณครับ” เขาบอกดิฉัน “ลูกชายคุณสบายดี ผมไม่เข้าใจ แต่เขาไม่ต้องมาทำ

กายภาพบำบัดอีกแล้ว”

ดิฉันไม่อาจกลั้นน้ำตาแห่งปีติไว้ได้ เมื่อกลับถึงบ้าน ดิฉันคุกเข่าขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสำหรับพระเมตตาและความรักของพระองค์ ดิฉันโทรบอกข่าวดีกับสามี จากนั้นจึงสิ้นสุดการอดอาหารด้วยความสงบ โดยไม่สงสัยในการแทรกแซงของพระเจ้า

ลูกชายของดิฉันหายป่วยเพราะศรัทธา การสวดอ้อนวอน พรฐานะปุโรหิต และการอดอาหาร ดิฉันไม่สงสัยเลยว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักดิฉันและพระองค์ทรงรักลูกชายดิฉันเช่นกัน ดิฉันมั่นใจว่าพระองค์จะยังคงช่วยเราให้เอาชนะความยากลำบากของเรา ■

เคทที คอนสแตนท์, กวาเตอูลู

โดย อธิการ
เจราลด์ คอสเซ
ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายอธิการควบคุม

จรรยา ศรัทธา

ในโลกแห่งความ สับสนวุ่นวาย

ข่าพเจ้าเกิดทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของฝรั่งเศส “จากบิดามารดาผู้ประเสริฐ” (1 โนไฟ 1:1) พวกเขาช่วยข้าพเจ้าแต่เยาว์วัยให้พัฒนาศรัทธาในพระเยซูคริสต์และประจักษ์พยานในพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู แต่ที่โรงเรียนอาจารย์หลายคนกลับแสดงความสงสัยแม้ถึงกับเป็นปฏิปักษ์ต่อความเชื่อทุกศาสนา หลายครั้งข้าพเจ้าได้ยินคำสอนของคอรินธ์จากคนที่ดูหมิ่นความเชื่อของข้าพเจ้า

“ดูเถิด, สิ่งเหล่านี้เป็นประเพณีอันโง่เขลาของบรรพบุรุษท่าน. ท่านรู้ถึงความแน่นอนของสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร?”

“... ดูเถิด, ท่านไม่อาจรู้ได้ถึงสิ่งที่ท่านไม่เห็น” (แอลมา 30:14-15)

เมื่อข้าพเจ้าอายุ 17 ปี ข้าพเจ้าเริ่มเรียนวิชาปรัชญาในโรงเรียนมัธยมปลายวันหนึ่งครูบอกชั้นเรียนว่า “ไม่มีสักคนที่นี่เชื่อว่าอาดัมมีอยู่จริง!” จากนั้นเขาก็กวาดตาไปรอบห้องด้วยสายตาของพนักงานสอบสวน พร้อมจะโอบเข้าตีคนที่กล้ายอมรับความเชื่อนั้น ข้าพเจ้าตัวแข็งทื่อ! แต่ความ

*เพื่อเพิ่มพลังประจักษ์พยานและป้องกันไม่ให้
ตัวเราทำผิด เราต้องบำรุงเลี้ยงและเสริมสร้าง
ศรัทธาของเราอยู่เสมอ*

ปรารถนาจะภักดีต่อความเชื่อแรงกล้ายิ่งกว่าเดิม ข้าพเจ้าเหลือบมองไปรอบๆ เห็นว่าข้าพเจ้าเป็นนักเรียนคนเดียวจาก 40 คนที่ยกมือ ครูรับรู้ด้วยความแปลกใจ จึงเปลี่ยนเรื่องพูด

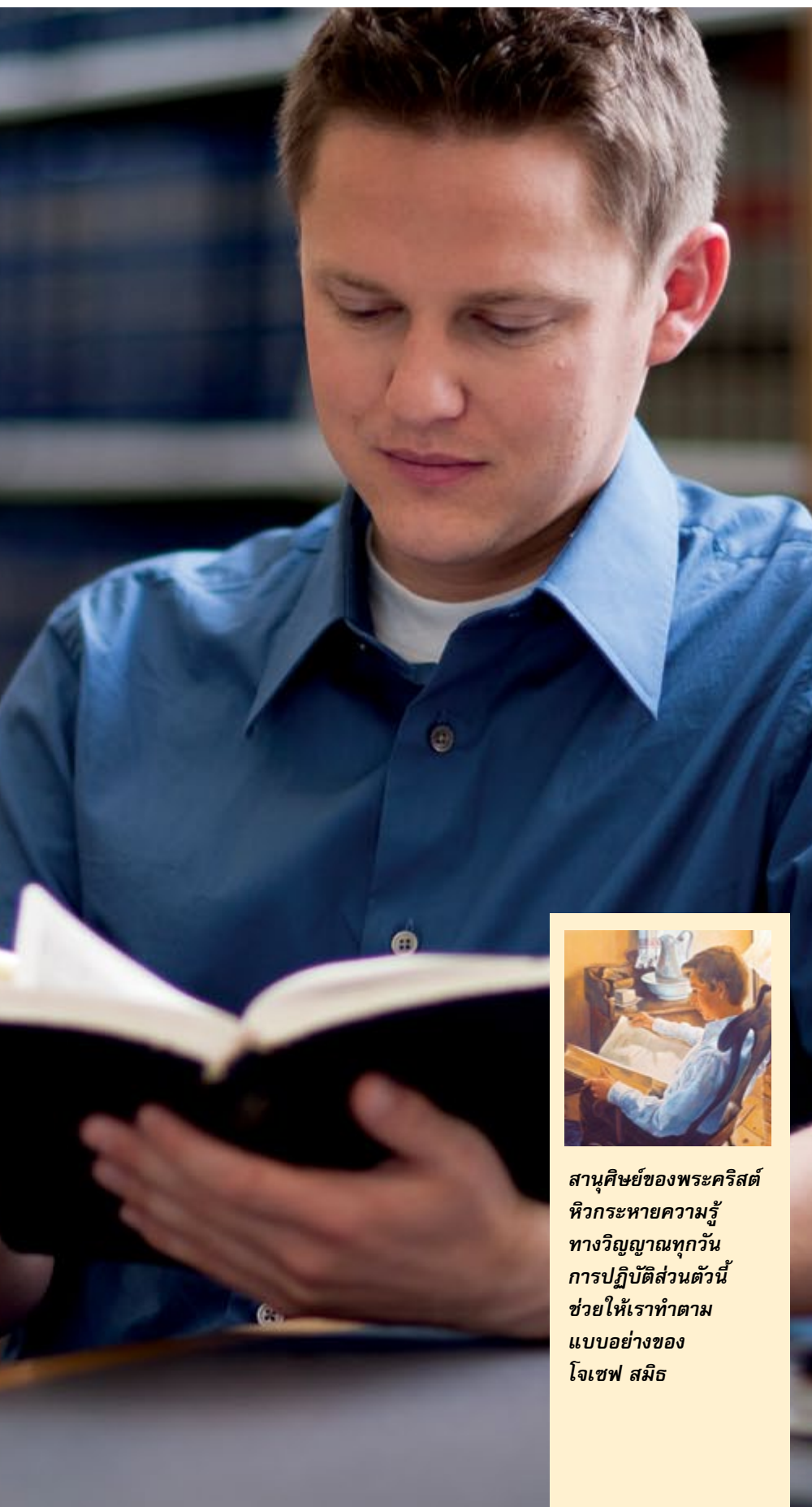
บางครั้งในชีวิตสมาชิกทุกคนของศาสนจักร พวกเขาเผชิญเวลาที่ชั่วขณะที่จะทดสอบความจริงใจและพลังแห่งประจักษ์พยานของตน การไม่หวั่นเกรงการทดลองศรัทธาของเราช่วยให้เรายืนหยัดในโลกที่กำลังตกอยู่ในห้วงลึกของความสับสนวุ่นวายมากขึ้นทุกขณะ ความสับสนวุ่นวายนี้ประจักษ์ชัดในข่าวสารมากมายที่อยู่รอบข้างเรา ตัวอย่างเช่น เนื่องด้วยการปรากฏของอินเทอร์เน็ต ความคิดเห็น

และข้อมูลขัดแย้งกันที่ทะลักเข้ามาไม่ขาดสายจึงรุกรานชีวิตประจำวันของเรา ความขัดแย้งเหล่านี้อาจทำให้กระอักกระอ่วนใจและหมดกำลังใจ

เราจะแยกแยะระหว่างความจริงกับความเคลือบแคลงได้อย่างไร เราจะหลีกเลี่ยงไม่เป็นเหมือนคนที่ “ถูกกันไว้จากความจริงเพราะพวกเขาหาวิธีไม่ว่าจะพบได้จากที่ใด” ได้อย่างไร (คพ. 123:12)

ขึ้นอยู่กับเราว่าเราจะยังมั่นคงในประจักษ์พยานของเราหรือไม่ เมื่อข้าพเจ้านึกถึงอดีต ข้าพเจ้าตระหนักว่าความสำเร็จในการเดินทางของตัวข้าพเจ้าขึ้นอยู่กับหลักธรรมเรียบง่ายไม่กี่อย่างที่ทำให้ข้าพเจ้าอยู่บนเส้นทาง หลักธรรมเหล่านี้ช่วย

สานุศิษย์ของพระคริสต์
หิวกระหายความรู้
ทางวิญญาณทุกวัน
การปฏิบัติส่วนตัวนี้
ช่วยให้เราทำตาม
แบบอย่างของ
โจเซฟ สมิธ

ให้ข้าพเจ้าพัฒนาตนเองทางวิญญาณแม้
มี “หมอกแห่งความมืด” (1 นิไฟ 12:17)
และกับดักอยู่รายรอบ

แสวงหาความจริงอย่างต่อเนื่อง

ถึงคนที่อ้างว่า “ท่านไม่อาจรู้ได้” (แอลมา
30:15) พระเจ้าทรงตอบว่า “จงขอแล้วจะ
ได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้
แก่ท่าน” (มัทธิว 7:7) นั่นคือสัญญาอันน่า
อัศจรรย์

สานุศิษย์ของพระคริสต์หิวกระหาย
ความรู้ทางวิญญาณทุกวัน การปฏิบัติส่วน
ตัวนี้อยู่ที่การศึกษา การตรึกตรอง และ
การสวดอ้อนวอนทุกวัน นั่นช่วยให้เราทำ
ตามแบบอย่างของโจเซฟ สมิธผู้ “ตัดสิน
ใจว่า [ท่าน] ต้องอยู่ในความมึนงงและ
ความสับสน, หรือมิฉะนั้นก็ . . . ทูลขอ
จากพระเจ้าเป็นเจ้าของ” (โจเซฟ สมิธ—ประวัติ
1:13)

การศึกษาพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าของ
คุ้มครองเราจากอิทธิพลของหลักคำสอน
เท็จ พระเจ้าตรัสว่า “เพราะแก่เขาที่รับไว้
เราจะให้อีก; และจากพวกเขาที่กล่าวว่า,
เรามีพอแล้ว, เราจะเอาไปจากพวกเขาแม้
สิ่งที่พวกเขามี” (2 นิไฟ 28:30)

ยอมรับคำถามที่ยังไม่มีคำตอบ

ในการแสวงหาความจริงของเรา เราอาจถูกล่อลวงให้ต้องการเข้าใจทุกเรื่องเดี๋ยวนั้น อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราบอกเราว่า “เป็นไปได้ที่มนุษย์จะค้นพบทางของพระองค์ทั้งหมด” (เจโคบ 4:8) เราต้องยอมมีชีวิตอยู่ชั่วระยะหนึ่งโดยไม่ต้องมีคำตอบให้คำถามทั้งหมดของเรา เจกเช่นนีไฟ เรายอมรับอย่างซื่อสัตย์ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ “ทรงรักลูกๆ ของพระองค์; กระนั้นก็ตาม, [เรา] ไม่รู้ความหมายของเรื่องทั้งหมด” (1 นีไฟ 11:17)

กระนั้นก็ตาม พระเจ้าทรงจัดเตรียมความรู้ที่จำเป็นต่อความรอดและความสูงส่งไว้ให้เรา พระองค์ทรงสัญญาว่า “สิ่งใดก็ตามที่เจ้าทูลขอพระบิดาในนามของเรา จะให้แก่เจ้า, ที่สมควรสำหรับเจ้า” (คพ. 88:64) เราได้รับคำตอบเหล่านี้ที่ละน้อย “บรรทัดมาเติมบรรทัด, กฎเกณฑ์มาเติมกฎเกณฑ์, ที่นี้นิดและที่นั่นหน่อย” (2 นีไฟ 28:30) ขึ้นอยู่กับความจำเป็นและความสามารถในการเข้าใจของเรา

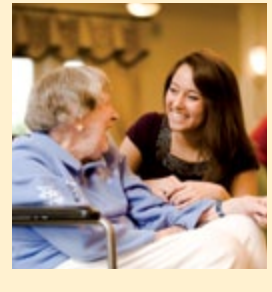
เรามีนหน้าที่ต้องแยกแยะระหว่างคำถามที่จำเป็นต่อความก้าวหน้าในรัศมีของเราจริงๆ กับคำถามที่เกิดจากความอยากรู้ ต้องการข้อพิสูจน์ หรือปรารถนาความพอใจส่วนตัว

แสวงหาประจักษ์พยานจากพระวิญญาณ

เราแต่ละคนอาจมีประสบการณ์ชั่วขณะของความสงบ การค้นหาคำอธิบายบนพื้นฐานของเหตุผลมักไม่คลายความสงบเหล่านี้ ตัวอย่างเช่น การค้นพบบางอย่างด้านวิทยาศาสตร์หรือโบราณคดีอาจเสริมประจักษ์พยานของเราในพระคัมภีร์

เราต้องลงมือปฏิบัติ เราจะหวังได้รับการเปิดเผยส่วนตัวไม่ได้เว้นแต่เราประพฤติตนเป็นสานุศิษย์ที่ซื่อสัตย์ของพระคริสต์

แต่หลักฐานทางกายภาพหรือตรรกะไม่สามารถพิสูจน์ความรู้ทางวิญญาณได้

ความรู้เรื่องความจริงมีพื้นฐานอยู่บนประจักษ์พยานจากพระวิญญาณ ดังอัครสาวกเปาโลกล่าว “พระดำริของพระเจ้าก็ไม่มีใครหยั่งรู้ได้ เว้นแต่พระวิญญาณของพระเจ้า” (1 โครินธ์ 2:11)

เรามีความเชื่อมั่นว่า “พระวิญญาณรับสั่งความจริงและไม่รับสั่งเท็จ” (เยเรมีย์ 4:13) พระวิญญาณสามารถมีอิทธิพลต่อเราได้มากกว่าสัมผัสทางกายของเรา พระเยซูคริสต์ตอบอัครสาวกเปโตรผู้ที่เพิ่งประกาศความเชื่อของเขาว่า “ซีโมนบุตรโยนาเอ๋ย ท่านก็เป็นสุขเพราะว่ามนุษย์มิได้แจ้งความนี้แก่ท่าน แต่พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ทรงแจ้งให้ทราบ” (มัทธิว 16:17) อย่างไรก็ตาม คนร่วมสมัยของพระคริสต์มากมายหลายคนไม่ยอมรับพระองค์ที่เห็นพระองค์ด้วยตาตนเอง!

แสวงหาถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ และอัครสาวก

ข้าพเจ้าเพิ่งสนทนากับผู้มีตำแหน่งสูงของนิกายหนึ่ง โดยปรารถนาจะทราบว่าเราเป็นชาวคริสต์หรือไม่ เขาจึงเสนอให้จัดได้ว่าที่ระหว่างผู้เชี่ยวชาญหลักคำสอนของทั้งสองศาสนา

อย่างไรก็ดี พลังและความจริงแห่งหลักคำสอนของพระคริสต์ไม่ได้อาศัยการได้ว่าที่ของผู้เชี่ยวชาญแต่อาศัยประจักษ์พยานอันศักดิ์สิทธิ์ของเหล่าสานุศิษย์ที่พระองค์ทรงเลือกไว้ ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทประกาศว่า “หลักธรรมพื้นฐานของศาสนาเราคือประจักษ์พยานของอัครสาวกและศาสดาพยากรณ์เกี่ยวกับ

พระเยซูคริสต์ว่าพระองค์สิ้นพระชนม์ ทรงถูกฝัง ทรงคืนพระชนม์อีกครั้งในวันที่สาม และเสด็จขึ้นสู่สวรรค์”

เป็นเวลานานหลายศตวรรษของการละทิ้งความเชื่อ โลกไม่ได้ขาดผู้เชี่ยวชาญ แต่ ได้ สูญเสียพยานของพระคริสต์ ด้วยเหตุนี้ เหตุผลของมนุษย์จึงแทนที่พลังแห่งการเปิดเผยจากเบื้องบน

เมื่อเราทุกข์ใจ ปฏิกริยาแรกของเราจะต้องเป็นการค้นคว้าพระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต คำเขียนของพวกเขาท่านเป็นไฟสัญญาณที่ไม่สามารถหลอกเราได้ “ดังนั้น, เราค้นหาศาสดาพยากรณ์, และเรามีการเปิดเผยหลายเรื่องและวิญญาณแห่งการพยากรณ์; และโดยการมีพยานทั้งหมดนี้เราจึงได้รับความหวัง, และศรัทธาของเราไม่สั่นคลอน” (เยเรมีย์ 4:6)

บำรุงเลี้ยงศรัทธาของเรา

เราไม่ได้รับ “พยานจนหลังการทดลองศรัทธา [ของเรา]” (ฮีบรู 12:6) ศรัทธามีพลังไขความรู้เรื่องความจริงในวินาที เมื่อถูกผลักดันจนมีความรู้อันสมบูรณ์ ความรู้มันจะกลายเป็นความมั่นใจโดยสมบูรณ์และแน่นอน โมโรไนเขียนเกี่ยวกับพี่ชายของเจเร็ดว่า “เพราะความรู้ของชายผู้นี้จึงกั้นท่านไม่ให้เห็นภายในมานานไม่ได้; ... และท่านไม่มีศรัทธาต่อไป, เพราะท่านรู้แล้ว, โดยไม่สงสัยเลย” (ฮีบรู 3:19)

เพื่อเพิ่มพลังประจักษ์พยานและป้องกันไม่ให้ตัวเราทำผิด เราต้องบำรุงเลี้ยงและเสริมสร้างศรัทธาของเราอยู่เสมอ ก่อนอื่น เราต้องมีใจบริสุทธิ์และความอ่อนน้อม

ถ่อมตนอย่างมาก เจคอบบเตือนผู้คนของนีไฟเกี่ยวกับความจงหองของคนที่ไม่เชื่อ พวกเขาเป็นผู้คงแก่เรียน ... คิดว่าตนฉลาด, และ ... ไม่สดับฟังคำแนะนำของพระเจ้าเป็นเจ้า, เพราะพวกเขาเมินคำแนะนำเหล่านั้น, โดยคิดว่าพวกเขารู้ด้วยตนเอง” (2 นีไฟ 9:28)

ต่อไป เราต้องลงมือทำ อัครสาวกเยาคอบสอนว่า “ความเชื่อมีกำลังร่วมกับการประพฤติตาม ... และความเชื่อนั้นจะบริบูรณ์ด้วยการประพฤติ” (เยาคอบ 2:22) เราจะหวังได้รับการเปิดเผยส่วนตัวไม่ได้เว้นแต่เราประพฤติตนเป็นสานุศิษย์ที่ซื่อสัตย์ของพระคริสต์ การเคารพพันธสัญญาที่ทำไว้กับพระเจ้าทำให้เรามีคุณสมบัติได้รับความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้จุดประกายสติปัญญาของเราและทำให้วิญญาณของเราเบ่งบาน

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงความจริงของหลักธรรมเหล่านี้ ข้าพเจ้ารู้โดยประสบการณ์ว่าเมื่อเราประยุกต์ใช้ในชีวิต หลักธรรมเหล่านี้จะให้ความคุ้มครองในโลกที่สับสนวุ่นวายและหลงทาง อีกทั้งมีคำสัญญาอันน่าอัศจรรย์ด้วยว่า “และเพราะความขยันหมั่นเพียรของท่านและศรัทธาของท่านและความอดทนของท่านต่อพระวจนะขณะบำรุงเลี้ยงมัน, เพื่อมันจะแตกรากในท่าน, ดุเถิด, ในไม่ช้าท่านจะเก็บผลจากมันได้, ซึ่งมีค่าที่สุด, ... และท่านจะดื่มด่ำผลนี้แม้จนอิม, เพื่อท่านจะไม่หิว, ท่านจะไม่กระหาย” (แอลมา 32:42) ■

อ้างอิง

1. คำสอนของประธานศาสนจักร:โจเซฟ สมิท (2007), หน้า 52.

“ฉันเสพติดสื่อลามก มันกำลังทำลายชีวิตฉัน ฉันจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเลิกเสพติด”

สื่อลามกเป็นปัญหาร้ายแรงที่แพร่ไปทั่ว ทำร้ายวิญญาณท่านและทำให้ความคิดท่านมัวหมองด้วยความนึกคิดที่ไม่สะอาด มันทำลายความสัมพันธ์ของท่าน การดูภาพลามกทำให้ท่านสูญเสียความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์

การเลิกเสพติดไม่ใช่เรื่องง่าย เพียงแต่ต้อง—ตัดสินใจเดี๋ยวนี้ว่าจะเลิกดูหรือเลิกคิดถึงภาพลามก พูดกับอธิการหรือประธานสาขาของท่านทันที อย่างรู้สึกอึดอัดขัดเคืองที่จะพูดกับเขา เขาสามารถช่วยท่านให้กลับใจได้เพื่อการชดใช้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะชำระความนึกคิดและวิญญาณท่านให้สะอาด “โดยสิ่งนี้เจ้าจะรู้ว่าถ้าคนกลับใจจากบาปของเขา—คูเถิด, เขาจะสะอาดและละทิ้งมัน” (คพ. 58:43)

จงทำทุกอย่างที่ท่านทำได้เพื่อหลีกเลี่ยงสื่อลามกในอนาคต นั่นอาจหมายถึงการเลิกใช้โทรศัพท์มือถือและเลิกเข้าอินเทอร์เน็ต ยกเว้นในที่สาธารณะที่ตั้งระบบกรองอินเทอร์เน็ตอย่างดี

จงทำให้การสวดอ้อนวอน การศึกษาพระคัมภีร์ การรับใช้ และกิจกรรมจรรยาใจอื่นๆ เป็นจุดศูนย์กลางของชีวิตท่าน พระเจ้าทรงสอนว่า “จงยุติ ... ความปรารถนาที่เป็นต้นหาคะทั่งปวงของเจ้า” และ “ให้คุณธรรมระดับความนึกคิดของท่านไม่เสื่อมคลาย” (คพ. 88:121; 121:45) ด้วยการกลับใจที่จริงใจและความช่วยเหลือของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและผู้รับใช้ที่พระองค์ทรงเลือก ท่าน สามารถ เอาชนะการเสพติดครั้งนี้ได้

อ่านพระคัมภีร์

สวดอ้อนวอนขอพลัง อีนัสสวดอ้อนวอนตลอดวัน โดยวิงวอนขอพระเจ้าให้อภัยบาปของท่าน โดยผ่านศรัทธาของท่าน ท่านรู้สึกสงบมากและความรู้สึกผิดหมดไป อ่านพระคัมภีร์เพื่อให้มีพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์เพราะเมื่อท่านมีพระองค์เป็นเพื่อน คุณจะไม่ได้คิดหรือทำสิ่งไม่บริสุทธิ์ อ่านสดุดี 24:3-5 (เกี่ยวกับการรักษาตัวให้สะอาด) คร่ำเคร่งอยู่กับงาน เล่นกีฬา ออกไปทำกิจกรรมสนุกสนานที่สะอาด และอย่าปล่อยให้คนที่คิดว่าเป็นเพื่อนมีอิทธิพลต่อตัวคุณ เมื่อการล่อลวงเกิด

ขึ้น ขอให้เด็ดเดี่ยวและปฏิเสธ ฟังพระลึกว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้ทุกอย่างที่คุณคิดและทำ
อนาจี, อายุ 17 ปี, ซูเลีย เวเนซุเอลา

อย่ายอมแพ้

สื่อลามกทำลายชีวิตดิฉัน แต่ในที่สุดดิฉันก็เลิกเสพติดได้หลังจากทุกข์ทรมานมาก กระบวนการกลับใจจะนานและยาก แต่จงสวดอ้อนวอนอย่างจริงใจทุกวันเพื่อขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า ในระหว่างการทดลองครั้งนี้ อย่าคิดว่าคุณไม่มีค่าควรที่จะกลับใจ เนื่องด้วยการชดใช้มิได้สำหรับทุกคน จำไว้ด้วยว่าทุกครั้งที่คุณถูกล่อลวง ซาตานกำลังพยายามนำคุณลงไปในบาป แต่คุณเป็นคนเลือกเสมอว่าจะยอมหรือไม่สนใจการล่อลวง อย่ายอมแพ้ตนเองหรือพระเจ้า เพราะพระองค์จะไม่ประทานการทดลองที่คุณทนไม่ไหว (ดู 1 นิโอฟ 3:7)

เยาวชนหญิงจากวิกตอเรีย ออสเตรเลีย

พูดคุยกับอธิการของคุณ

ไปพูดคุยกับอธิการของคุณเร็วที่สุด ขั้นตอนแรกจะยาก แต่คุณต้องพูดกับเขาเพื่อกลับใจ เขาจะไม่หัวเราะเยาะหรือรังเกียจคุณ เขาเป็นห่วงคุณและต้องการให้แต่สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับคุณ พระเยซูคริสต์ทรงทนทุกข์เพราะบาปของคุณเพื่อคุณจะรู้สึกเป็นอิสระอีกครั้งจากความเสียหายและความรู้สึกผิดที่เกาะกินใจคุณมานาน (ดู แอลมา 5:9) ไม่สายเกินไปที่จะเปลี่ยน คุณสามารถรู้สึกถึงปิติแท้จริงได้อีกครั้ง ทูลขอพระเจ้าผู้เป็นเจ้าให้ประทานความกล้ากลับใจให้คุณ

เทย์เลอร์ พี, อายุ 18 ปี, นอร์ทแคโรไลนา สหรัฐอเมริกา

ร้องเพลงสวด

สื่อลามกไม่ได้มาจากพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของการกลับใจยาวนานและเจ็บปวด แต่อยู่ในวิสัยที่ทำได้! คุณต้องมีความปรารถนาจะ

เปลี่ยน ได้รับความหนักหน่วงของบาป และเหนือสิ่งอื่นใด แสวงหาความช่วยเหลือจากพระบิดาบนสวรรค์ เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้กลับไปสู่การล่อลวง ดิฉันมีรูปพระเยซูคริสต์อยู่ข้างคอมพิวเตอร์ พระองค์ทรงเฝ้ามองดิฉันที่นั่นตลอดเวลา! เมื่อใดที่ภาพลามกหรือเพลงลามกเข้ามาในความคิด ดิฉันจะร้องเพลงสวดและไม่นานก็ลืมสิ่งชั่วร้ายเหล่านั้น

นาตาลี คิว. อายุ 18 ปี, เขาปาตู บราซิล

สวดอ้อนวอน

พลังของการสวดอ้อนวอนไม่อาจพรรณนาได้ การสวดอ้อนวอนให้พลังต้านทานความยากลำบากและออกมาอย่างผู้ชนะ (ดู คพ. 10:5) ถ้าคุณแสวงหาพระบิดาบนสวรรค์ในการสวดอ้อนวอน พระองค์จะประทานพลังให้คุณเป็นอิสระจากการล่อลวง เมื่อคุณอ่านพระคัมภีร์ทุกวัน คุณจะจะมีพลังเพิ่มขึ้น ถ้าคุณวางใจพระเจ้าและไม่วางใจในพลังกำลังของตนเอง พระองค์จะทรงปลดปล่อยคุณจากโซ่ที่มัดคุณ คุณจะได้รับการเยียวยาผ่านการชดใช้

เกียน จี. อายุ 18 ปี, รัวรา อูรุกวัย

สารภาพ

ดิฉันเคยมีปัญหา นี่ มันยังหลอกหลอนดิฉัน อันดับแรกสุด หยุดดูภาพลามก ไปเฝ้าพระบิดาบนสวรรค์ ดิฉันรู้สึกว่าการให้โทษทั้งที่ดิฉันไม่คิดว่าจะได้รับ การให้โทษ จากนั้นดิฉันคิดว่าดิฉันสบาย

ดี ดิฉันไม่อยากให้ใครรู้เรื่องนี้ ดิฉันอายุมาก แต่สิ่งที่คุณต้องทำคือบอกอธิการ ดิฉันไม่ได้ลองทำ แต่ดิฉันได้ยินคำพูดนี้หลายครั้ง “ถ้าคุณมีปัญหาเรื่องสื่อลามกให้ไปพบอธิการ” วันหนึ่ง ในการสัมภาษณ์ใบรับรองพระวิหาร ดิฉันบอกเขา และรู้สึกดีหลังจากนั้น ดิฉันเป็นอิสระ ภาระถูกยกออกไป หลังจากนั้นดิฉันบอกคุณพ่อคุณแม่ พวกท่านเสียใจ แต่ยอมรับ อย่างกลัวที่จะพูดออกมา

เยวชนหญิงจากเทเนซซี สหรัฐอเมริกา

บอกใครบางคน

ผมติดสื่อลามกมานาน แต่ในที่สุดก็เลิกได้ด้วยการสนับสนุนของคุณพ่อคุณแม่ และความช่วยเหลือของอธิการ สิทธิพิเศษของการใช้อินเทอร์เน็ตลดลงหรือการไม่รับศีลระลึกเพียงไม่กี่สัปดาห์เป็นราคาเล็กน้อยที่ต้องจ่ายเพื่อแลกกับปิติของการเป็นคนสะอาด ที่ปรึกษาเมื่ออาชีพช่วยได้เช่นกันและจะไม่ตัดสินคุณ พวกเขาเป็นเครื่องมือที่พระเจ้าประทานแก่เราเช่นกัน

เยวชนชายจากแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

คำถามครั้งต่อไป

“ฉันจะ ‘ยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์’ ได้อย่างไรเมื่อความไม่ศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่รอบข้างฉันมีมากเหลือเกินอย่างเช่นที่โรงเรียน”

วิธีป้องกัน การล่อลวง

“เริ่มด้วยการแยกตนเองจากผู้คน เอกสาร และสภาวะการณ์ที่จะเป็นอันตรายต่อท่าน ...

“จงยอมรับว่าผู้คนที่ถูกล่ามด้วยโซ่ของการเสพติดที่แท้จริงมักต้องการความช่วยเหลือจากแหล่งอื่นนอกเหนือจากความช่วยเหลือตนเอง และนั่นอาจหมายถึงท่านด้วย จงแสวงหาความช่วยเหลือนั้นและยินดียอมรับ พูดกับอธิการของท่าน ทำตามคำแนะนำของเขา ...

“โดยมีตัวกรองในคอมพิวเตอร์และปิดกั้นตนไม่ให้หลงใหล จงจำไว้ว่าการควบคุมที่แท้จริงในชีวิตคือการควบคุมตนเอง จงใช้การควบคุมให้มากขึ้นถึงแม้ท่านกำลังเผชิญหน้าในชั่วขณะของเส้นบางๆ ระหว่างดีชั่ว ถ้ารายการโทรทัศน์ไม่เหมาะสม จงปิดโทรทัศน์ ...

“ปลุกฝังและอยู่ในสถานที่ซึ่งมีพระวิญญาณของพระเจ้า จงแน่ใจว่าสถานที่เหล่านั้นรวมถึงบ้านหรือห้องพักของท่าน ควบคุมประเภทของงานศิลปะ ดนตรี และวรรณกรรมที่ท่านเก็บไว้ที่นั่น”

เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัม อัครสาวกสิบสอง, “ไม่มีที่แก่ศัตรูของจิตวิญญาณข้าพเจ้า,” เสียโฮนา พ.ศ. 2010, 56-57.

ส่งคำตอบของท่านมาก่อนวันที่ 15 กันยายนที่ liahona.lds.org ทางอีเมล liahona@ldschurch.org หรือส่งไปรษณีย์มาที่

Liahona, Questions & Answers 9/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของคำตอบที่ส่งมา

ระบุข้อมูลและคำอนุญาตต่อไปนี้ไว้ในอีเมลหรือจดหมายของท่าน (1) ชื่อนามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สเตทหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่าน และถ้าท่านอายุต่ำกว่า 18 ปีต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองให้พิมพ์คำตอบและรูปถ่าย (ส่งทางอีเมลได้)

โดย เฮลเตอร์
แทต อาร์. คอลลิสเตอร์
แห่งฝ่ายประธาน
โคเวรัมสาวกเจ็ดสิบ

ฉัน ได้ทำอะไร เมื่อฉัน ได้รับการให้อภัย

เมื่อข้าพเจ้ารับใช้เป็นประจำจนกระทั่ง
เผยแผ่ ผู้สอนศาสนา มักถามคำถาม
สองข้อนี้ (1) ผมจะรู้ได้อย่างไรว่าผม
ได้รับการอภัยบาปเมื่อใด และ (2) ถ้าผม
ได้รับการให้อภัย ทำไมผมจึงยังรู้สึกผิด

เมื่อมีคนถามคำถามเหล่านี้ ข้าพเจ้า
มักจะตอบโดยพูดว่า “ถ้าคุณรู้สึกถึงพระ
วิญญาณ—เมื่อคุณสวดอ้อนวอน อ่าน
พระคัมภีร์ สอน เป็นพยาน หรือเมื่อใดก็
ตาม—นั่นคือพยานยืนยันว่าคุณได้รับการ
ให้อภัยแล้ว หรืออีกทางหนึ่งคือ กระบวนการ
ชำระให้สะอาดกำลังเกิดขึ้น เพราะ
พระวิญญาณไม่ทรงสถิตในวิหารที่ไม่
บริสุทธิ์” (ดูแอลมา 7:21) ในกรณีส่วนใหญ่
กระบวนการชำระให้สะอาดใช้เวลา
เพราะการเปลี่ยนแปลงในใจเราใช้เวลา
แต่ในระยะสั้น เราสามารถเริ่มทำสิ่งอื่น
ต่อไปด้วยความมั่นใจว่าพระผู้เป็นเจ้า
ทรงเห็นชอบกับความก้าวหน้าของเราดัง
แสดงให้ประจักษ์โดยการประทับของพระ
วิญญาณพระองค์

บางคนเข้มนวดกับตนเองมากกว่า

พระเจ้าทรงเข้มนวดกับพวกเขา แน่แน่นอน
ที่เราต้องกลับใจเพื่อมีสิทธิ์รับพลังการ
ชำระให้สะอาดและการให้อภัยอันเนื่อง
จากการชดใช้ แต่เมื่อเรากลับใจแล้ว ย่อม
ไม่มีเรื่องอย่างเช่นคนกลับใจที่ต่างพร้อม
ในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า ไม่มีเครื่อง
หมายสีดำนบนข้อเท้าขวาของเราบอกว่า
“ทำบาปปี 2008” หรือสีน้ำตาลแถมหลัง
หูขวาของเราว่า “ล่วงละเมิดปี 2010” พระ
เจ้าทรงประกาศพลังการชำระให้สะอาด
อันเนื่องจากการชดใช้ที่ครอบคลุมทุกด้าน
เมื่อพระองค์ตรัสว่า “ถึงบาปของเจ้าเหมือน
สีแดงเข้ม ก็จะทำให้ขาวอย่างหิมะ” (อิสยาห์
1:18) นั่นคือปาฏิหาริย์แห่งการชดใช้ของ
พระเยซูคริสต์

ในบางโอกาสข้าพเจ้าเชื่อว่าบาปของเรา
ได้รับการชำระให้สะอาดก่อนความ
รู้สึกผิดออกไป เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น อาจ
เป็นเพราะในพระเมตตาของพระผู้เป็น
เจ้า การจำความรู้สึกผิดได้คือการเตือน
อันเป็น “สัญญาอนุญาต” ทางวิญญาณ
ที่ร้องออกมาเมื่อการลบล้างความผิดอยู่

ตรงหน้าเรา เช่น “อย่าไปถนอมเส้นนั้น
คุณรู้ถึงความเจ็บปวดที่จะเกิดขึ้น” บางที
สำหรับคนที่อยู่ระหว่างการกลับใจ นั้น
หมายถึงความคุ้มครอง ไม่ใช่การลงโทษ

ความรู้สึกผิดจะออกไปตลอดกาลหรือไม่
สัญญาของพระเจ้าแน่นอนในเรื่องนี้
พระเจ้าตรัสกับคนชอบธรรมว่าเวลาจะ
มาถึงเมื่อ “จะไม่มีอีกต่อไป ... การคร่ำ-
ครวญ การร้องไห้ ... และการเจ็บปวด
จะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นได้ผ่าน
พ้นไปแล้ว” (วิวรณ์ 21:4; เน้นตัวเอน)

ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าเราจะลืมบาปของเรา
หรือไม่ แต่เวลาจะมาถึงเมื่อคนที่กลับใจ
จะไม่ทุกข์ใจเพราะบาปของพวกเขาอีก
กรณีเช่นนี้เกิดขึ้นกับอินัส “ความผิด [ของ
เขา] จึงถูกลบล้างไป” (อินัส 1:6) และ
ชาวเลมันที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสผู้เป็นพยาน
ว่าพระเจ้า “ทรงเอาความผิดไปจากใจเรา”
(แอลมา 24:10) และกับแอลมา ผู้ร้องออก
มาว่า “พ่อจำความเจ็บปวดของพ่อ ไม่ได้
อีก” (แอลมา 36:19; เน้นตัวเอน) ไม่ต้อง
สงสัยเลยว่าทุกคนจำบาปได้ แต่พวกเขา

ความรู้สึกผิดจะออกไป
ตลอดกาลหรือไม่ สัญญา
ของพระเจ้าแน่นอนในเรื่อง
นี้ พระเจ้าตรัสกับคนชอบ
ธรรมว่าเวลาจะมาถึงเมื่อ
“จะไม่มียีกต่อไป ... การ
คร่ำครวญ การร้องไห้ ...
และการเจ็บปวดจะไม่มียีก
ต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นได้
ผ่านพ้นไปแล้ว”

ยิ่งเราเรียนรู้เกี่ยวกับการชดใช้และใช้ศรัทธาในอำนาจการเยียวยาของพระคริสต์มากเท่าใด เราจะยิ่งสามารถได้รับการให้อภัยและให้อภัยตนเองได้มากเท่านั้น

“ไม่ทุกข์ใจเพราะบาปนั้นอีก พลังอันไม่มีขอบเขตของการชดใช้เยียวยาบาดแผลทั้งหมดและปลดปล่อยโนธรรมทั้งหมดได้อย่างน่าอัศจรรย์ด้วย “สันติสุขแห่งพระเจ้า ซึ่งเกินความเข้าใจ” (ฟิลิปปี 4:7)

ดูเหมือนมีเงื่อนไขสองอย่างที่จะทำให้เราเป็นอิสระจากความรู้สึกผิดและความเจ็บปวดทั้งหมด อย่างแรกคือศรัทธาที่ไม่หวั่นไหวในพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์ เมื่ออัครทูตถามว่าความรู้สึกผิดของเขา “ถูกลบล้าง” อย่างไร (ดู อีนิส 1:6-7) พระเจ้าทรงตอบว่า “เพราะศรัทธาของเจ้าในพระคริสต์” (อีนิส 1:8) ดังนั้น ยิ่งเราเรียนรู้เกี่ยวกับการชดใช้และใช้ศรัทธาในเดชานุภาพการเยียวยาของพระคริสต์มากเท่าใด เราจะยิ่งสามารถได้รับการให้อภัยและให้อภัยตนเองได้มากเท่านั้น สองคือการพัฒนาอุปนิสัยจน “ไม่มีใจที่จะทำความชั่วอีก, แต่จะทำความดีโดยตลอด” (โมไซยาห์ 5:2) เมื่อเรื่องเช่นนี้เกิดขึ้น เราจะไม่เห็นตนเองใน “สภาพทางเนื้อหนัง” (โมไซยาห์ 4:2) อีกต่อไป แต่เป็นบุตรธิดาที่ถือกำเนิดทางวิญญาณจากพระผู้เป็นเจ้า เราตระหนักว่าเราเป็นคนต่างจากคนที่ทำบาป สครูจ ตัวละครชื่อดังใน *A Christmas Carol* ของชาร์ลส์ ดิกเคินส์ เปลี่ยนชีวิตจนเขาประกาศได้เต็มปากเต็มคำว่า “ผมไม่ใช่คนเดิม”¹

เมื่อเรากลับใจ เราเป็นคนต่างจากที่เคยเป็น การตระหนักในอดีตลักษณะใหม่ของเราควบคู่กับศรัทธาในอำนาจการชำระให้สะอาดของพระคริสต์ ช่วยให้เรามาถึงจุดที่เราสามารถกล่าวได้เช่นเดียวกับแอลมาว่า “พอจำความเจ็บปวดของพ่อไม่ได้อีก; แท้จริงแล้ว, พ่อไม่ปวดร้าวด้วยความทรง

จำถึงบาปของพ่ออีก” (แอลมา 36:19) ดังนั้น เราจึงได้รับการปลดปล่อยจากความจริงที่ว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงพิพากษาเราในท้ายที่สุดจากสิ่งที่เราเป็นอยู่ ไม่ใช่สิ่งที่เข้ามา

อัครสาวกเปาโลให้คำแนะนำที่สร้างสรรคแก่เราทุกคนผู้เคยทำบาปแต่กำลังพยายามกลับใจ เขากล่าวว่าเราควรจะมี “สิ่งดีที่ผ่านพ้นมาแล้วเสีย และโน้มตัวออกไปหาสิ่งที่อยู่ข้างหน้า” (ฟิลิปปี 3:13) อีกนัยหนึ่งคือ เราควรวางอดีตไว้เบื้องหลังและก้าวไปข้างหน้า โดยวางใจในอำนาจการไถ่ของพระผู้เป็นเจ้า ความพยายามในส่วนของเราเช่นนั้นคือการแสดงให้เห็นศรัทธา เปาโลยังแนะนำอีกว่า “ผู้ไม่มีเหตุที่จะติเตียนตัวเองในสิ่งที่ตนเห็นชอบแล้วนั้นก็เป็นสุข” (โรม 14:22)

ในระหว่างนั้น จนกว่าความรู้สึกผิดหยุดสุดท้ายจะหมดไป ถ้าเรารู้สึกถึงพระวิญญาณของพระเจ้าเราสามารถเริ่มทำสิ่งอื่นต่อไปด้วยความมั่นใจว่าเราได้รับการชำระให้สะอาดแล้วหรือกระบวนการชำระให้สะอาดกำลังทำให้เกิดปาฏิหาริย์ในชีวิตเรา สัญญานั้นแน่นอน—ถ้าเราทำสุดความสามารถเพื่อกลับใจ เราจะได้รับการชำระให้สะอาดจากบาปและความรู้สึกจะถูกปลดปล่อยไปในที่สุดเพราะการชดใช้ของพระผู้เป็นเจ้าไม่เพียงลงมาต่ำกว่าบาปของเราเท่านั้นแต่ต่ำกว่าความรู้สึกผิดของเราด้วย เมื่อนั้นเราจะอยู่อย่างมีสันติสุขโดยสมบูรณ์กับตัวเราและกับพระผู้เป็นเจ้า ■

อ้างอิง

1. ชาร์ลส์ ดิกเคินส์, *A Christmas Carol in Prose* (1843), 150.

ห้องสนทนา

เหตุใดจึงมี การทดลอง

เมื่อใดที่เราสงสัยว่าเหตุใดจึงมีปัญหาทั้งที่เรารักษาพระบัญญัติและดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ เราต้องไม่ลืมว่าเรามาโลกนี้เพื่อรับการทดสอบ เมื่อเราเอาชนะการทดลองและแสดงให้พระบิดาบนสวรรค์เห็นผ่านการเลือกของเราว่าเรารักพระองค์พระองค์จะทรงอวยพรเราเพื่อพระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงปกครองในครอบครัวเรา

คาเฮลลีน วี. (ล่าง),
เวเนซุเอลา

หน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้า

ผมพยายามทำให้ได้รางวัลหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้า ทั้งเมื่ออยู่ในเวเนซุเอลาและเมื่อผมย้ายไปอยู่กับครอบครัวที่ประเทศจีน โปรแกรมหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้าได้รับการดลใจอย่างแท้จริง เยาวชนชายสามารถเรียนรู้สิ่งดีมากมายซึ่งจะนำไปใช้ได้ตลอดชีวิตที่เหลือโดยทำเป้าหมายต่างๆ ในโปรแกรมให้สำเร็จ เขาจะเรียนรู้เรื่องทางวิญญาณ เรื่องทางโลก เรื่องทางกายภาพ และอีกมากมาย

การพยายามอุทิศตนทำเป้าหมายเหล่านี้ให้สำเร็จถือว่าคุ้มค่ามาก ผมเรียนรู้ที่จะเป็นคนดีขึ้น ผมเติบโตในประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ผมพร้อมมากขึ้นที่จะรับฐานะบัพติศมาแห่งเมลคีเซเดคและรับใช้งานเผยแผ่ ผมตั้งใจที่ทราบว่าผมจะเป็นแบบอย่างที่ดีต่อลูกๆ ในอนาคตของผมได้
โจนาธาน เอ., ประเทศจีน

พระคัมภีร์ ข้อโปรดของฉัน

1 นิไฟ 3:7

พระคัมภีร์ข้อนี้เพิ่มพลังศรัทธาของดิฉันเพราะนี่ไฟแสดงให้เห็นในช่วงการทดลองว่าท่านยังคงเชื่อฟังและทำสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้ท่านทำ พระบิดาบนสวรรค์ประทานพรท่านเพราะเหตุนี้
คาลา ที. (บน), ฟิลิปินส์

พบประจักษ์พยาน ส่วนตัว

ผมเกิดในศาสนาจักร และได้มีประจักษ์พยานมากมายจนกระทั่งผมเริ่มอ่านพระคัมภีร์ด้วยเจตนาที่บริสุทธิ์ แทนที่จะอ่านเพียงถ้อยคำในกระดาษ ผมค้นหาความหมายอย่างลึกซึ้ง ผมอ่าน 3 นิไฟ 11:3 และให้ตนเองเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ของคนเหล่านั้น พระคัมภีร์ข้อนั้นและข้ออื่นๆ หลังจากนั้นปลุกจิตสำนึกของผม นับแต่นั้นเป็นต้นมาผมอ่านพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอนด้วยความจริงใจเสมอ และประจักษ์พยานของผมเติบโต
ไรอัน อาร์., วอชิงตัน สหรัฐอเมริกา

ความก้าวหน้าส่วนบุคคล

วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2011 ดิฉันได้รับการรับรองความก้าวหน้าส่วนบุคคล ดิฉันมีความสุขที่ทำโปรแกรมความก้าวหน้าส่วนบุคคลสำเร็จ ดิฉันรักชาติตัวเองให้บริสุทธิ์สะอาดและได้ประดับเหรียญตราด้วยความภาคภูมิใจ ดิฉันรู้ว่าองค์การเยาวชนหญิงช่วยให้เราก้าวหน้าและเตรียมตัวเราให้พร้อมแต่งงานในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ ดิฉันขอพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับองค์การนี้ ดิฉันขอบพระทัยพระเจ้าสำเร็จจนได้เหรียญตรา ดิฉันทำเป้าหมายข้อหนึ่งได้มากมายต่อไปในงานของพระเจ้า
แคเธอรีน เอ็ม., เวเนซุเอลา

การเสียสละ ทว่า ปิด

*ความปรารถนาจะรับใช้
งานเผยแผ่แทบไม่หลงเหลือ
เพราะผมมีความสุขกับเงิน
ที่ผมกำลังหาได้*

โดย เอ็ดเวิร์ด เอ็ม. อโคซาห์

เมื่อผมอายุหกขวบ คุณแม่พบผู้สอนศาสนาและเข้าร่วมศาสนจักรในกานา แอฟริกา คุณพ่อทิ้งงานไว้กับลูกห้าคน แต่คำสอนของศาสนจักรช่วยให้ครอบครัวเราเข้มแข็ง เรารักกันและมีความสงบสุขในบ้าน ผมชอบไปโบสถ์กับคุณแม่ ชอบเข้าชั้นเรียนปฐมวัยและเซมินารี

สมัยเป็นเยาวชนชายผมได้รับเรียกเป็นผู้สอนศาสนาออร์ดและชอบเผยแผ่ศาสนากับผู้สอนศาสนา ผมเห็นเยาวชนชายบางคนในออร์ดไปรับใช้งานเผยแผ่ด้วย เมื่อพวกเขากลับมาพวกเขาต่างจากเดิม พวกเขาคงแก่เรียนมากขึ้น เป็นผู้ใหญ่มากขึ้น ทั้งทางร่างกายและทางวิญญาณ พี่ชาย

ผมรับใช้งานเผยแผ่เช่นกัน เมื่อเขากลับมา ผมเห็นเขาปรับปรุงพฤติกรรมหลายอย่าง ผมเฝ้าถามตนเองว่า “มีอะไรเกี่ยวกับงานเผยแผ่ที่ทำให้คนเหล่านี้เปลี่ยนแปลงและเติบโตอย่างมาก” ผมเริ่มกระตือรือร้นอยากไปเป็นผู้สอนศาสนาบ้าง

หลังจากเรียนจบมัธยมปลาย ผมทำงานเก็บเงินสำหรับงานเผยแผ่ ไม่นานความปรารถนาจะรับใช้งานเผยแผ่ก็ไม่หลงเหลือเพราะผมมีความสุขกับเงินที่กำลังหาได้ นั่นจะเป็นการเสียสละเพื่อไปเป็นผู้สอนศาสนาเพราะเงินที่ผมหามาได้ช่วยค้ำจุนครอบครัว ทุกครั้งที่เริ่มกรอกแบบฟอร์มผู้สอนศาสนา ผมจะนึกถึงเงินที่ผมต้องสละ ผมจะวางแผนฟอร์มลงและไปทำงานต่อ

เมื่อเพื่อนๆ ไปเป็นผู้สอนศาสนา ผมรู้สึกไม่ดีเพราะรู้ว่าผมควรพร้อมจะไปด้วย นี่ทำให้ผมสำรวจตนเอง ผมคิดว่า “การสนับสนุนศาสตาพยากรณ์และผู้นำไม่ใช่การยกมือขวาเท่านั้น แต่คือการทำสิ่งที่

พวกท่านบอกและเชื่อฟังพระบัญญัติของพระบิดาบนสวรรค์”

ถึงเวลาแล้วที่จะรับใช้งานเผยแผ่ ผมจึงยื่นใบสมัครให้อธิการ นั่นเป็นวันที่มีความสุขมากที่สุดอันดับสองของชีวิตผม วันมีความสุขที่สุดคือเมื่ออธิการเรียกผมเข้าไปในห้องทำงานและมอบซองสีขาวพร้อมจดหมายเรียกให้ไปคณะเผยแผ่ในจีเรีย อีบาดัน ใจผมเปี่ยมด้วยปีติ

ในศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนา ผมคุ้นเคยมากขึ้นกับหลักคำสอนของพระกิตติคุณและเรียนเรื่องน่าอัศจรรย์หลายเรื่อง ผมสามารถรับเอ็นดาวเมนต์ในพระวิหารได้ด้วย ผมรู้สึกซาบซึ้งกับการตัดสินใจมาเป็นผู้สอนศาสนา และผมไม่เคยเสียใจเลย ผมเติบโตทางวิญญาณในงานเผยแผ่เช่นกัน ผมเชื่อว่ามันเป็นเพราะผมกำลังช่วยให้ผู้คนได้รับพรพระกิตติคุณเดียวกับที่นำความสุขอย่างมากมาให้ผมและครอบครัว ■

นิกภาพตนเอง ในพระวิหาร

หนุ่มหน้าตาดีจากที่ทำงานชวนดิฉันออกเดท แต่เขาไม่ได้เป็นสมาชิก
ศาสนจักร ดิฉันมีเป้าหมายจะแต่งงานในพระวิหาร

โดย อาเดรียนา ฟรังกา เลียโอ

ส มัยเป็นเยาวชนหญิง ดิฉัน
ฝันอยากเป็นส่วนหนึ่งของ
ครอบครัวนิรันดร์ ดิฉันอายุ

12 ปีเมื่อครอบครัวได้รับการฝึกใน
พระวิหารเซาเปาลู บราซิล ดิฉันจำ
ได้แม่นยำขณะคุยกับครอบครัวที่
แท่นพระวิหารและรับการฝึกกับ
พี่น้องและพ่อแม่ของเราเพื่อกาล
เวลาและนิจนิรันดร์ เวลานั้น
ดิฉันรู้ว่านี่คือครอบครัวใน
แบบที่ดิฉันต้องการ ดิฉันวาง

รูปพระวิหารเซาเปาลูไว้ข้างเตียง มองดู
ทุกคืน โดยตั้งใจใหม่ทุกครั้งว่าจะไม่ให้
อะไรสำคัญกว่าครอบครัวนิรันดร์

หลายปีต่อมา ดิฉันทำงานในฝ่าย
พาณิชย์ของบริษัทใหญ่แห่งหนึ่ง วันหนึ่ง
ผู้จัดการแนะนำดิฉันให้รู้จักพนักงานใหม่
เขาเป็นชายหนุ่มร่างสูง นัยน์ตาสวยสีฟ้า
ยิ้มง่าย และทันสมัย

ดิฉันแทบไม่อยากเชื่อเมื่อเขาเริ่มจีบ
ดิฉันในเวลาต่อมา ดิฉันมีความสุขอย่าง
ล้นเหลือ! ในการออกเดทครั้งแรกของเรา
ดิฉันตื่นตื่นที่ทราบว่าเขามือกลอง
ประจำวงที่ประสบความสำเร็จพอสมควร
ดิฉันค้นพบเช่นกันว่าเขาสูบบุหรี่และดื่ม

แต่ดิฉันอ้างเหตุผลว่าเขาไม่ผิดเพราะเขา
ไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักร

คืนนั้นเมื่อกลับบ้าน ดิฉันคิดถึงแต่
ชายหนุ่มรูปงามคนนั้น แต่ขณะคุยเข้า
สวดอ้อนวอน ดิฉันเห็นภาพพระวิหาร
ความรู้สึกแปลกๆ เกิดขึ้น ดิฉันไม่สนใจ
และนอนหลับไป

วันรุ่งขึ้น เมื่อเราออกไปด้วยกัน พฤติ-
กรรมที่เขาดื่มและสูบบุหรี่ทำให้ดิฉันรู้สึกไม่ดี
ดิฉันละอายใจเมื่อนั่งโต๊ะที่มีเครื่องดื่ม แม้
ไม่ได้แตะต้องของพวกนั้นก็ตาม ดิฉันรู้สึก
ตื่นเต้นในตอนแรก จากนั้นก็ผิดหวังเมื่อ
เขาพยายามจูบดิฉัน เมื่อได้กลิ่นบุหรี่และ

เหล้าจากลมหายใจของเขา ดิฉันจึงไม่
ยอมให้เขาจูบ!

คืนนั้นดิฉันคุกเข่าสวดอ้อนวอนข้างเตียง
พลางมองภาพพระวิหาร ดิฉันคิดว่าชาย
หนุ่มคนนี้ไม่ใช่คนที่เราจะพาดิฉันไปแต่งงาน
นิรันดร์ในพระวิหารได้

ดิฉันนอนลงและหลับไป แต่ไม่เคยมี
ความสุขเท่านี้มาก่อนขณะนึกถึงเป้าหมาย
ของการแต่งงานกับชายหนุ่มที่มีค่าควร
คนที่ดิฉันจะสร้างครอบครัวนิรันดร์ด้วย

ถึงแม้มีอภิลกอลอย่างเขาจะยังน่าสนใจ
แต่รูปร่างหน้าตาชวนฝันของเขาไม่ทำให้
ดิฉันประทับใจอีกต่อไป ดิฉันรู้รูปแบบการ
แต่งงานที่ดิฉันต้องการ

หนึ่งปีต่อมาดิฉันแต่งงานในพระวิหาร
เซาเปาลูกับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่มีค่าควร
คนที่ดิฉันรัก การรอคอยชายหนุ่มที่ชื่อสัตย์
ผู้จะรับพรวิเศษสุดนั้นจากพระเจ้าพร้อมกับ
ดิฉันนับว่าคุ้มค่า ■

ชื่อภาพพระวิหารของท่านได้ที่ storelds.org
คลิกแท็บ “Music, Media, and Art”
จากนั้นคลิก “Temple Pictures”

เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน เครื่องยึดเหนี่ยวในปัจจุบัน

เดวิด แอล. เบค
ประธาน
เยาวชนชายสามัญ

อีเลน เอส. ดัลตัน
ประธาน
เยาวชนหญิงสามัญ

ฝ่ายประธานสูงสุดเขียนว่ามาตรฐานใน
เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน “จะช่วย
ท่านในการเลือกครั้งสำคัญที่ท่านทำเวลา
นี้และจะทำต่อไปในอนาคต”¹ **เนื่องด้วย**
ศาสนจักรออกจูลสารฉบับใหม่ **นิตยสาร**
ศาสนจักรจึงใช้เวลาเล็กน้อยพูดคุยกับ
อีเลน เอส. ดัลตันประธานเยาวชนหญิง
สามัญและเดวิด แอล. เบคประธานเยาวชน
ชายสามัญเกี่ยวกับจูลสารฉบับปรับปรุง
ใหม่เล่มนี้

**เหตุใดจึงต้องมี เพื่อความเข้มแข็ง
ของเยาวชน ฉบับใหม่เวลานี้**

บราเดอร์เบค: มาตรฐานของพระเจ้าไม่
เปลี่ยนแปลง แต่ปฏิบัติเจาะใจมาตรฐานเหล่า

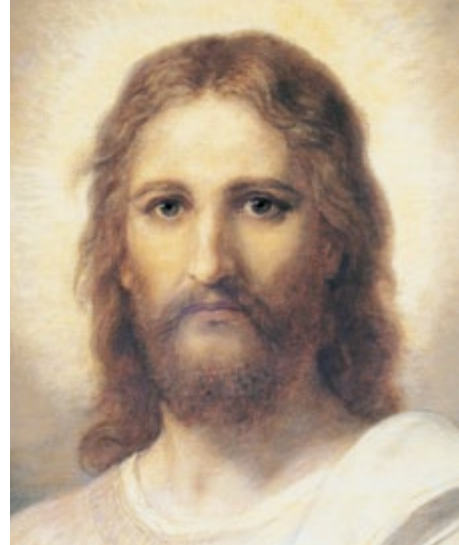
นี้ดีขึ้นและรุนแรงขึ้น เราจึงได้ปรับ เพื่อ
ความเข้มแข็งของเยาวชน ให้ทันสมัยเพื่อ
ช่วยเยาวชนต้านทานการโจมตีเหล่านี้

ซิสเตอร์ดัลตัน: ศาสดาพยากรณ์ยังคง
พูดชัดเจนมากกับเยาวชน เราต้องการใช้
ประโยชน์จากคำพูดปัจจุบันของพวกท่าน
เยาวชนจำเป็นต้องยึดมั่นการทำตาม
ศาสดาพยากรณ์ เราจึงรวมคำสอนล่าสุด
ไว้ในจูลสารเล่มนี้

บราเดอร์เบค: ดั้งที่ประธานโรมัส เอส.
มอนสันเตือนเรา เยาวชนในปัจจุบันเติบโต
ในเวลาที่ต้องว่างระหว่างมาตรฐาน
ของพระเจ้ากับมาตรฐานของโลกกว้างขึ้น
เรื่อยๆ² การล่อลวงรุนแรงขึ้น และสังคม
ยอมรับพฤติกรรมที่เป็นบาปมากขึ้น คำ

บทสัมภาษณ์โดย โรเบิร์ต คาสเซ่; จาก: Christ's Image (รูปถ่ายของพระคริสต์),
โดย ไชริศ สอนเนนนี่ เอ็ดดิ้งโดย C. Harrison Conroy Co.

แนะนำที่ได้รับการดลใจในจุลสารเล่มใหม่
นี้เป็นเครื่องบ่งบอกความรักของพระบิดา
บนสวรรค์ต่อเยาวชน พระองค์ทรงต้อง
การให้เยาวชนได้รับพรจากการดำเนินชีวิต
ตามพระกิตติคุณและประทานมาตรฐาน
ไว้ช่วยพวกเขา พระองค์ทรงมีงานสำคัญ
ให้พวกเขาทำขณะนี้ มาตรฐานใน เพื่อ
ความเข้มแข็งของเยาวชน ช่วยให้พวกเขา
มีคุณสมบัติคู่ควรทำงานของพระองค์

ฉบับใหม่ที่มีการปรับเปลี่ยนอะไรบ้าง

ซิสเตอร์ดัลตัน: เราเพิ่ม “การทำงาน

ต้องคำนึงถึงสุขภาพทางอารมณ์ด้วย
บราเดอร์เบค: สิ่งที่น่าเน้นเพิ่มเติมคือการ
ทำตามพระวิญญาณและดำเนินชีวิตให้มี
ค่าควรเข้าพระวิหาร

**เยาวชนจะทำให้ เพื่อความเข้มแข็ง
ของเยาวชน เป็นส่วนหนึ่งในชีวิต
พวกเขาได้อย่างไร**

ซิสเตอร์ดัลตัน: ดิฉันอยากให้พวกเขา
มองหาพรที่กล่าวไว้ในจุลสารและพิจารณา
ว่าพรเหล่านี้จะนำพวกเขาไปสู่เป้าหมาย
อย่างไร ดิฉันเชื่อจริงๆ ว่าคนรุ่นนี้กำลัง
เตรียมแผ่นดินโลกให้พร้อมรับการเสด็จ
มาครั้งที่สองของพระผู้ช่วยให้รอด ดิฉัน
ใคร่ขอกระตุ้นให้เยาวชนจำไว้ว่าพวกเขา
ต้องยืนด้วยความมั่นใจ ณ เบื้องพระพักตร์
พระองค์เมื่อพระองค์เสด็จมาอีกครั้ง

บราเดอร์เบค: หนังสือ สมฤทธิผลใน
หน้าที่ของข้าต่อพระผู้เป็นเจ้า และ เยาวชน
หญิง ความก้าวหน้าส่วนบุคคล ให้แนว
คิดดีๆ หลายอย่าง ตัวอย่างเช่นในหมวด
“ดำเนินชีวิตอย่างมีค่าควร” ของ หน้าที่

ต่อพระผู้เป็นเจ้า เติญชวนเยาวชนชาย
ให้ศึกษามาตรฐานใน เพื่อความเข้มแข็ง
ของเยาวชน วางแผนดำเนินชีวิตตามนั้น
แล้วแบ่งปันประสบการณ์กับผู้อื่น โดยทำ
เช่นนี้พวกเขาไม่เพียงเสริมสร้างประจักษ์
พยานของตนเท่านั้นแต่เสริมสร้างประจักษ์
พยานของผู้อื่นด้วย

ซิสเตอร์ดัลตัน: แบบฝึกหัดที่น่าสนใจ
อีกอย่างหนึ่งสำหรับเยาวชนคืออ่าน เพื่อ
ความเข้มแข็งของเยาวชน ทั้งเล่มและ
วงกลมคำทุกคำที่กล่าวถึงพระวิญญาณ
การดำเนินชีวิตตามมาตรฐานเหล่านี้จะ
ช่วยให้พวกเขาสามารถมีความเป็นเพื่อน
อันยั่งยืนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ อีก
ไม่นานเมื่อเยาวชนตัดสินใจเรื่องสำคัญ

และการพึ่งพาตนเอง” เข้าไป เยาวชน
มากมายใช้เวลาอยู่กับเทคโนโลยีใหม่ๆ—
สร้างเครือข่ายทางสังคม ค้นดูอินเทอร์เน็ต
เล่นวิดีโอเกม—มากจนพวกเขาไม่รู้เลยว่า
จะทำงานอย่างไร นั่นเป็นข้อกังวลเพราะ
เมื่อเยาวชนไปเป็นผู้สอนศาสนา บางครั้ง
เขาไม่พร้อมรับความเข้มงวดของงานหนัก
ทางกายและทางวิญญาณ เรื่องนี้มาควบคู่
กับหมวดใหม่อีกหมวดหนึ่งคือ “สุขภาพ
ทางกายและอารมณ์” ท่านต้องมีสุขภาพ
ร่างกายแข็งแรงและดูแลร่างกาย แต่ท่าน

ในชีวิต พวกเขาต้องมีความเป็นเพื่อนดังกล่าว

บราเดอร์เบค: ผมถือว่าจุลสารเป็นแหล่งช่วยสำคัญสำหรับการแบ่งปันพระกิตติคุณเช่นกัน เราสามารถใช้ช่วยเพื่อนๆ ให้เข้าใจว่าทำไมเราดำเนินชีวิตแบบนี้ เขาจะสนใจจะใช้เตรียมบทเรียนสังสรรค์ในครอบครัว คำพูดในการประชุมศิโรตถ์ หรือบทเรียนสำหรับชั้นเรียนศาสนาจักร—หรือแม้กระทั่งหาคำตอบเกี่ยวกับมาตรฐานของพระเจ้า เมื่อเยาวชนทำสิ่งเหล่านี้ หลักคำสอนและหลักธรรมใน เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน จะฝังลึกในใจพวกเขา และกลายเป็นส่วนหนึ่งของพวกเขา

ท่านจะพูดอะไรกับคนที่คิดว่า จะรักษามาตรฐานเหล่านี้ได้ยาก ในโลกปัจจุบัน

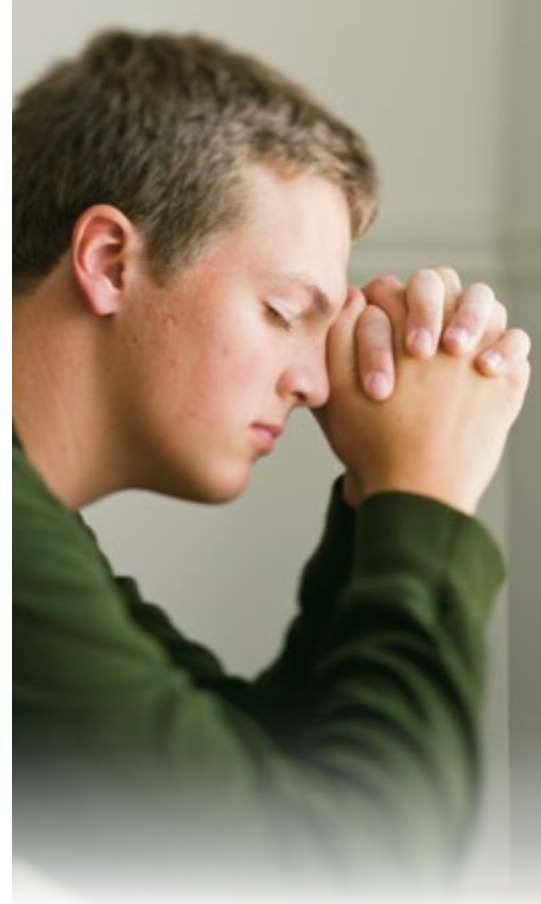
ซิสเตอร์ดัลตัน: ดิฉันจะพูดว่า “คุณพูดถูก มันยาก” แต่ดิฉันจะเตือนพวกเขาว่า มันยากกว่านั้นมากเมื่อคุณ *ไม่* รักษามาตรฐาน บาปทำให้ชีวิตซับซ้อนและนำคุณไปเกี่ยวข้องกับสิ่งที่คุณไม่ต้องการ ดิฉันอยากบอกว่าการดำเนินชีวิตตามมาตรฐานใน เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน เป็นกุญแจสู่ความสุข และทุกคนอยากมีความสุข

บราเดอร์เบค: ไม่มีอะไรในโลกนี้ที่มีให้จะสามารถเทียบได้กับอิทธิพลพลบโยนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ กับความพอใจที่รู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์พอพระทัยท่าน หรือกับพลังแห่งพันธสัญญาพระวิหาร นี่คือนพรที่สัญญาไว้กับคนที่เชื่อฟังมาตรฐานของพระเจ้า

ซิสเตอร์ดัลตัน: เยาวชนหญิงหลายคนพูดว่า “หนูทำไม่ได้ หนูมาโบสถ์ไม่ได้อีกแล้ว” จากนั้นพวกเขาก็เริ่มถลำตัวประพฤติแย่กว่าเดิม แต่ดิฉันอยากบอกว่า “คุณสามารถ กลับใจได้ คุณสามารถเปลี่ยนได้ และถึงเวลาแล้ว วันนี้ และวินาทีนี้”

ท่านจะให้คำแนะนำอะไรแก่เยาวชนที่ไม่ค่อยได้รับการสนับสนุนจากทางบ้านในการดำเนินชีวิตตามมาตรฐานเหล่านี้

บราเดอร์เบค: ผมเชื่อว่าพระเจ้าทรงวางเราแต่ละคนไว้ในที่ซึ่งเราสามารถทำประโยชน์ได้มากที่สุดกับของประทานฝ่ายวิญญาณที่พระองค์ทรงมอบให้เรา ถ้าครอบครัวท่านไม่มุ่งมั่นดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของพระเจ้าเหมือนท่าน อย่า

ยอมแพ้ จงดำเนินชีวิตอย่างที่ท่านรู้ว่าพึงทำเช่นนั้น เพราะท่านไม่มีวันรู้หรือหาใครในครอบครัวมองท่านอยู่และกำลังดึงพลังจากแบบอย่างของท่าน

ซิสเตอร์ดัลตัน: อีกอย่าง จำไว้เสมอว่าท่าน เป็นใคร ท่านได้รับการสงวนไว้ให้อยู่บนโลกเวลานี้เพราะท่านมีประจักษ์พยานที่เข้มแข็งในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ท่านพิสูจน์ให้เห็นเช่นนั้นในโลกก่อนเกิด เหมือนที่บราเดอร์เบคกล่าว การดำเนินชีวิตของท่านในที่สุดจะเป็นพรแก่ครอบครัว อย่าโอนอ่อนผ่อนตาม อย่าอะลุ่มอล่วย เมื่อเราดำเนินชีวิตตามมาตรฐานเหล่านี้ เราจะเป็นความสว่างได้ เราจะสะท้อนความสว่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

พรใดจะมาสู่เยาวชนเมื่อพวกเขา ดำเนินชีวิตตามมาตรฐาน

บราเดอร์เบค: พระเจ้าทรงสัญญาพรวิเศษสุดมากมายกับคนที่แน่วแน่ต่อมาตรฐานที่พระองค์ทรงกำหนด พรบางอย่าง

เกิดขึ้นทันที เช่น ความเป็นเพื่อนของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ ความสงบในมโนธรรม ศรัทธาและความมั่นใจที่เพิ่มขึ้น ทุกครั้งที่เราเชื่อฟังพระบัญญัติ เราจะเชื่อฟังได้มากขึ้น

ซิสเตอร์ดัลตัน: โลกบอกว่า “จงลองทุกอย่าง เพราะตอนนี้คุณยังอายุน้อย คุณทดลองได้” สิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อท่านทำตามข่าวสารนั้นเปรียบเสมือนกรวยปากกว้างที่ปลายแคบลงเรื่อยๆ การตัดสินใจเหล่านี้จำกัดสิทธิ์เสรีของท่าน การทดลองนำไปสู่การเสพติด ช่วงขณะของความตื่นเต็นนำ

ไปสู่การตั้งครมนอกสมรสหรือการเปลี่ยนแผนชีวิต แต่ถ้าท่านจะเดินในเส้นทางที่เคร่งครัด—คือกรวยลง—และเชื่อฟังมาตรฐานของพระเจ้า ทั้งโลกจะเปิดรับท่านและเปิดกว้างมากขึ้นเมื่อท่านรักษาพระบัญญัติ แทนที่จะถูกผูกติดกับความผิด ท่านมีอิสระภาพจะดำเนินชีวิตในแบบที่จะทำให้ท่านมีความสุข

บราเดอร์เบค: โลกต้องการคนหนุ่มสาว

ที่เข้าใจคุณค่าของพรเหล่านี้และวิธีทำให้ตนมีคุณสมบัติคู่ควรรับพร มีหลายคนในหมู่เพื่อนของท่านและคนวัยเดียวกับท่านที่กำลังหาทางเปลี่ยนวิถีของโลก ผู้ต้องการหลักธรรมแท้จริงไว้สร้างชีวิตบนนั้นทั้งหมดที่พวกเขาต้องการคือแบบอย่างและประจักษ์พยานของท่าน

มีอะไรอีกบ้างที่ท่านอยากบอกเยาวชน

ซิสเตอร์ดัลตัน: ข่าวสารที่ดีฉันอยากใหเยาวชนคือการกลับใจเป็นเรื่องดี นั่นคือพร พระผู้ช่วยให้รอดทรงจัดเตรียมความสามารถให้เรากลับใจได้ อย่างรั้งรอ เราเปลี่ยนได้ และนั่นจะช่วยให้เราดำเนินชีวิตตามมาตรฐาน เยาวชนชายหรือเยาวชนหญิงที่มีคุณธรรมและมีพระวิญญูญาณทรงนำทางสามารถเปลี่ยนโลกได้ ท่านเป็นคนนั้นได้

บราเดอร์เบค: เราชักท่าน และชื่นชมในความดีงามของท่าน การได้เห็นความซื่อสัตย์ของท่านสร้างแรงบันดาลใจและนำตื่นเต็นสำหรับเรา ถ้าท่านรู้สึกโดดเดี่ยว จำไว้ว่ามีเยาวชนหลายพันคนเหมือนท่านทั่วโลกผู้มุ่งมั่นรักษามาตรฐานของพระเจ้า จำไว้เช่นกันว่าพระวิญญูญาณบริสุทธิ์สามารถเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของท่านได้ จงดำเนินชีวิตให้คู่ควรกับพระสิริของพระองค์ ทำตามการกระตุ้นเตือน และยอมให้พระองค์ปลอบโยนท่านเมื่อท่านต้องการ พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักท่านและไว้ใจท่าน พระองค์ทรงมีสิ่งสำคัญยิ่งเตรียมไว้ให้ท่าน ■

อ้างอิง

1. เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน (2011), ii.
2. ดู โธมัส เอส. มอนตัน, “กลัวเขินคนเดียว,” *เสปโซนา* พ.ย. 2011 หน้า 77.

ฉันจะอธิบายให้เพื่อน ๆ เข้าใจได้อย่างไรว่าเหตุใดมาตรฐานของเราจึงเปิดกว้าง

ท่านสามารถใช้อุปมาเรื่องกรวยที่ซิสเตอร์ดัลตันกล่าวถึง การลองสิ่งในโลกเสนองจะทำให้อนาคตของท่านแคบเนื่องด้วยผลลบที่เกิดขึ้น เราคว่ำกรวยลงเพื่อให้การทำตามมาตรฐานและพระบัญญัติเปิดโอกาสมากมายให้เราเวลานี้และในอนาคต มาตรฐานช่วยให้เรา:

- มีความเป็นเพื่อนของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเลือกครั้งสำคัญ
- ชื่นชมความสุขและอิสรภาพ แทนที่จะทนรับผลของการเสพติดหรือบาป
- มีค่าควรรับพรพระวิหารและชีวิตนิรันดร์ ซึ่งเป็นเป้าหมายสูงสุดของเรา

แบบอย่าง ของคุณแม่

โดย เอริน บาร์เกอร์

ดิฉันโยนจานเข้าไปในเครื่องล้างจานและร้องไห้ด้วยความผิดหวัง “เอริน ลูกไปปาร์ตี้ริมสระได้นะ” คุณพ่อบอก “ลูกพักก่อนก็ได้”

“ไม่ใช่เรื่องนั้นค่ะ!” ดิฉันตะโกนขณะเดินผลุนผลันออกจากห้อง

อารมณ์ฉุนเฉียวของดิฉันไม่เกี่ยวกับปาร์ตี้ริมสระของอาเดรียนา คุณแม่กับแอบบีน้องสาวคนเล็กของดิฉันป่วยเป็นโรคปอดบวม ดิฉันกับคุณพ่อดูแลคุณแม่กับน้องตลอดสัปดาห์ที่ผ่านมาและพยายามทำให้งานทุกอย่างในบ้านดำเนินไปตามปกติ นี่หมายถึงการทำอาหาร ทำความสะอาดห้องของ ซักรีดเสื้อผ้า และขับรถให้น้องสาวอีกสองคน

ทั้งหมดนี้ทำให้ดิฉันไม่ปรินึกบ่นเรื่องที่ดิฉันกังวลและกลัว ดิฉันเป็นห่วงครอบครัวและวิตกกังวลเพราะอีกไม่นานต้องออกจากบ้านไปเรียนมหาวิทยาลัย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ตนเองวุ่นอยู่กับงานและพยายามไม่สนใจสิ่งที่ดีฉันกลัว ดิฉันวางแผนไว้แล้วว่า จะไม่ไปปาร์ตี้ของอาเดรียนา แต่ดิฉันเหนื่อยและ

อารมณ์เสียเมื่อนึกถึงยามค่ำที่ไร้กังวลและการได้ออกไปสังสรรค์กับเพื่อนๆ ริมสระ ดิฉันระเบิดอารมณ์และระบายความผิดหวังใส่คุณพ่อ

ดิฉันร้องไห้ครู่หนึ่งในห้องนอน จากนั้นด้วยความรู้สึกผิดดิฉันจึงขึ้นชั้นบนไปดูว่าคุณแม่หรือแอบบีต้องการอะไรหรือไม่ ดิฉันเห็นคุณแม่กำลังเอายาให้น้องสาวที่ไข้ขึ้นสูงจนหน้าแดง คุณแม่แทบหายใจไม่ออกและนอนซมมาหลายวัน ดิฉันกับคุณพ่อขอให้ท่านกลับไปนอน เราบอกท่านว่าเราจะดูแลแอบบีเอง แต่ท่านไม่ยอมฟัง

“แม่สบายดี ลูกกับคุณพ่อต้องนอนพักบ้าง” เรากล่าว “แอบบีต้องการแม่”

ดิฉันพยายามไม่ร้องไห้ขณะเห็นคุณแม่ปลอบน้องสาววัย 10 ขวบของดิฉัน ท่านวัดไข้ ช่วยพาน้องขึ้นปอนนอนบนเตียง จากนั้นก็คลานขึ้นไปนอนกับเธอและกอดร่างที่กำลังหนาวสั่นของเธอ แอบบีหยุดครางและนอนนิ่งภายใต้ความคุ้มครองของคุณแม่

คุณแม่ป่วยมากกว่าเดิม ในที่สุดโรคปอดบวมก็ส่งท่านเข้าโรงพยาบาลหลายวัน แต่ท่ามกลางการทดลองของท่าน ท่านล้มเลิกถึงตนเอง แทนที่จะบ่นเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วย ท่านกลับหาวิธีบรรเทาความเจ็บปวดให้ลูกสาว

คืนนั้นดิฉันวางแผนไว้ว่าจะเป็นผู้เสียสละโดยอยู่ช่วยที่บ้าน แต่ดิฉันกลับรู้สึกละอายใจที่ระเบิดอารมณ์ออกมาและสงบใจลงได้เพราะการกระทำของคุณแม่ ดิฉันรู้ขณะมองดูท่านว่าท่านยอมทำทุกอย่างเพื่อช่วยดิฉันกับน้องสาว

ดิฉันรู้สึกถึงความรักของท่านคืนนั้นและต้องการทำตามแบบอย่างของท่าน ดิฉันตั้งใจจะแสดงให้คนที่ดิฉันรักเห็นว่าดิฉันจะอยู่ที่นั่นเมื่อพวกเขาต้องการดิฉันไม่ว่าจะเรียกร้องให้ดิฉันเสียสละอะไรก็ตาม ■

ภาพประกอบโดย ไบรอัน ลอสส์

เอ็ดเดอร์เคเวนทิน แอล. คุณ
แห่งไควรัมอัครสาวกสิบสองให้
ข้อคิดบางอย่างเกี่ยวกับเรื่องนี้

สตรี มีความ สำคัญ ในศาสนจักร!

สตรีเป็นธิดาของพระบิดาบน
สวรรค์ผู้ทรงรักพวกเขา
พระเจ้าเป็นเจ้าประทานคุณ-
สมบัติอันสูงส่งไว้ในสตรี ทั้งความเข้มแข็ง
คุณธรรม และความรัก

ภรรยาเท่าเทียมกับสามี สามีภรรยา
ทำงานเคียงบ่าเคียงไหล่เพื่อตอบสนอง
ความต้องการของครอบครัว

สตรีของศาสนจักรในทุกวันนี้เข้มแข็ง
และซื่อสัตย์

ความสำเร็จส่วนใหญ่ในศาสนจักรเกิด
ขึ้นเนื่องจากการรับใช้โดยไม่คำนึงถึงตน
เองของสตรี

สตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายช่างเหลือ
เชื่อ! ■

จาก "สตรีแอลคือेशช่วงเหลือเชื่อ!"
เลียโฮนา พ.ศ. 2011 หน้า 22-27

ภาพประกอบโดยแดน นอร์

การสวดอ้อนวอน จดหมายสั้น ๆ และ ภัยธรรมชาติ

โดย มาริสซา วิดดิสัน
นิตยสารศาสนจักร

กิ่งแม่เด็กผู้
หญิงสองคน
นี้พูดต่าง
ภาษาและอยู่ห่างกัน
มากกว่า 6,000 ไมล์
(9,600 กม.) แต่พวก
เธอมีสิ่งพิเศษบาง
อย่างเหมือนกัน นั่น
คือ พวกเธอต่างพบ
วิธีมีเจตคติที่ดีอยู่
เสมอเมื่อภัยธรรมชาติ
จู่โจมบ้านเมือง ลอง
สำรวจเรื่องจริงของ
โฮโนกะ โอ. จากญี่ปุ่น
กับแม็กกี้ ดับเบิลยู.
จากมิสซูรี สหรัฐ
อเมริกา ในยาม
เศร้าโศกและหวาด
กลัว อะไรช่วยให้
พวกเธอยังคงเชื่อสัตย์
และมองโลกในแง่ดี

โฮโนกะ

หนูชื่อโฮโนกะ อยู่ในอำเภอชิบะ ประเทศ
ญี่ปุ่น หนูชอบเล่น กระโดดเชือก และ
วาดรูป ความฝันของหนูคือเป็นนักวาดภาพ
ประกอบ

แม็กกี้

สวัสดีค่ะ! หนูชื่อแม็กกี้จากเมืองจอปลิน
รัฐมิสซูรี ค่ะหนึ่งคุณแม่เห็นข่าวเดือน
เรื่องพายุ เราทุกคนลงไปอยู่ห้องใต้ดิน
เสียงลมดังหวีดหวิวทำให้หนูกลัว หนูเป็น
ห่วงเพื่อนๆ กับสัตว์เลี้ยงของเรา หลัง
เกิดพายุ หนูชอบพระทัยที่ครอบครัว
ปลอดภัยและบ้านของเรา
เสียหายไม่มาก

โฮโนกะ

เรื่องโปรด
ของหนูใน
พระคัมภีร์คือ
เรื่องความ
ฝันของลีไฮ
(ดู 1 นีไฟ
8) หนูคิดว่าปฐมวัยสำคัญมาก
เพราะหนูเรียนรู้ได้มากเกี่ยวกับ
พระผู้เป็นเจ้าและพระเยซู หนู

ชอบการประชุม
ศิโรตถ์เพราะหนูรู้สึกได้ว่าตัว
เองสะอาดเมื่อรับศิโรตถ์ และ
นั่นทำให้หนูมีความสุขมาก

หนูอยู่ที่โรงเรียนตอนเกิดแผ่นดิน
ไหวครั้งใหญ่ ความคิดแรกของ
หนูคือ “น่ากลัวมาก!” และ “หนู
สงสัยว่าครอบครัวปลอดภัยหรือ

ไม่” หนูสวดอ้อนวอนในใจขอ
ให้พวกเขาปลอดภัยและผู้คน
รอดชีวิต ต่อมาหนูพบว่าเพื่อนๆ
ไม่มีใครบาดเจ็บ เวลานั้นหนู
รู้สึกว่าพระผู้เป็นเจ้า
ทรงคุ้มครองพวก
เรา หนูรู้ว่าพระผู้เป็น
เจ้าและพระเยซูทรง
พระชนม์

แม็กกี

บ้านเรือนและ
กิจการร้าน
ค้าหลายแห่ง
ถูกทอร์นาโด
ทำลายทั่ว

นั่นทำให้หนู
นึกถึงพระ
คัมภีร์ที่ว่า

เมือง หนูรู้สึกเสียใจแทนคนที่
สูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก พ่อแม่
พี่ชาย กับพี่สาวของหนูตัดสินใจ
ช่วยทำความสะอาดเมืองของเรา

“เมื่อท่านอยู่ในการรับใช้เพื่อน
มนุษย์ของท่าน ท่านก็อยู่ใน
การรับใช้พระผู้เป็นเจ้าของท่าน
นั่นเอง” (โมไซยาห์ 2:17)

หนูอยากช่วยทำความสะอาดด้วย แต่
คุณแม่บอกว่าไม่ปลอดภัยสำหรับเด็ก
แล้วหนูก็รู้สึกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์
ให้ความคิดที่ดีว่าต้องทำให้ผู้คน
รู้สึกมีความสุข หนูเขียนจดหมาย
ขอบคุณสั้นๆ 20 ฉบับให้เหล่า
อาสาสมัคร หนูใช้เวลาทำการ์ด
แต่ละใบมากเป็นพิเศษเพื่อให้
ผู้คนรู้สึกถึงพระวิญญาณและ
รู้ว่าพวกเขาสำคัญต่อเมือง
ของเรา

หนูเรียนรู้ว่าถึงแม้หนูจะทำ
บางสิ่งบางอย่างเพื่อรับใช้ไม่ได้ แต่
หนูสามารถคิดวิธีรับใช้แบบอื่นได้
เสมอ พระบิดาบนสวรรค์จะ
ประทานพรเราสำหรับการรับใช้
พระองค์และเพื่อนมนุษย์

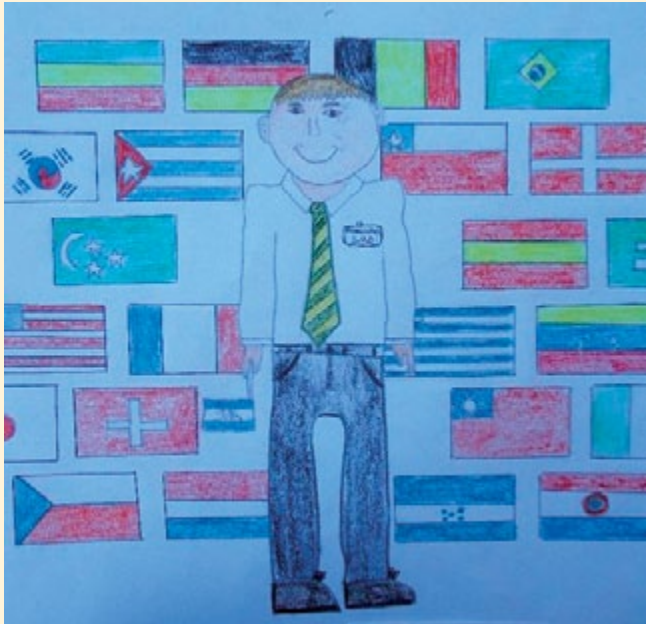
“ขอให้บ้านท่าน
เปี่ยมด้วยความรัก
ความเอื้อเฟื้อ
และด้วย
พระวิญญูญาณของ
พระเจ้า”

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน
จากการประชุมใหญ่สามัญ เดือนเมษายน 2012

หน้านี้ ของหนู

ลูคัส แอล. อายุ 9 ขวบ, อาร์เจนตินา

พัฒนาศรัทธาในพระเจ้า

หนังสือ *ศรัทธาในพระเจ้า* ช่วยให้หนูก้าวหน้าในการรักษาพระบัญญัติของพระบิดาบนสวรรค์ หนูกระตุ้นเด็กทุกคนให้ทำตามหนังสือเล่มนี้ และพัฒนาพรสวรรค์โดยรับใช้ในศาสนจักร หนูตั้งเป้าหมายและเล่นไวโอลินคู่กับพี่ชาย

ที่โบสถ์ หนูมีพี่ชายคนหนึ่งกำลังรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา—เขาเป็นแบบอย่างที่ยอดเยี่ยมสำหรับหนู และสำหรับสมาชิกทุกคนในครอบครัว!

ชาร์ลอตต์ เด บี. อายุ 10 ขวบ, ฝรั่งเศส

เรเบกา บี. อายุ 4 ขวบจากบราซิล ชอบไปโบสถ์มาก เธอมักจะอยากร้องเพลง “ฉันลูกพระเจ้า” และ “ครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันชั่วนิรันดร์” ที่การสังสรรค์ในครอบครัวแต่ละสัปดาห์ เธอจำเนื้อเพลงทั้งหมดได้ เมื่ออายุเพียงสามขวบเศษ เธอจำหลักแห่งความเชื่อ

สามข้อแรกได้ด้วย เธอพูดถึงวันอาทิตย์ว่าเป็นวันของพระเจ้า และเป็นพรแก่ครอบครัวเธอ

เจย์ อาร์. อายุ 5 ขวบจากอินโดนีเซีย รักครอบครัวมาก คุณพ่อคุณแม่สอนให้เขารักผู้อื่น เขามีเพื่อนหลายคน และเขาชอบแบ่งปัน เขารักงานสร้างของพระเจ้า เช่น ดาวเคราะห์และสัตว์ต่าง ๆ เขาชอบแมลงมารวมทั้งแมงมุมด้วย เพราะพวกมันสร้างใยของมันเอง เขาชอบพระทัยสำหรับทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าทรงสร้างให้เขา

ทีโมธี เค. อายุ 3 ขวบ, ยูเครน

ส่งภาพวาด ภาพถ่าย หรือประสบการณ์สำหรับหน้าหนึ่งของหนูมาได้ที่ liahona.lds.org อีเมลมาที่ liahona@ldschurch.org โดยเขียนตรงบรรทัดชื่อเรื่องว่า “Our page” หรือส่งไปรษณีย์มาที่

Liahona, Our Page
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

ทุกครั้งที่ส่งต้องระบุชื่อนามสกุล เพศ และอายุของเด็ก (ต้องอายุตั้งแต่ 3 ขวบถึง 11 ขวบ) พร้อมทั้งชื่อบิดามารดา วอร์ดหรือสาขา สหคหหรือท้องถิ่น และคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากบิดามารดาให้ใช้รูปของเด็กและสิ่งที่ส่งมา (ส่งทางอีเมลได้) อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของข้อความที่ส่งมา

ท่านสามารถใช้บทเรียนและกิจกรรมนี้เพื่อเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับสาระสำคัญของปฐมวัยเดือนนี้

จับเลือกเติมเต็ม ชีวิตด้วยสิ่งที่ อัญเชิญพระวิญญาณ

เราสามารถอ่านเรื่องราวอันน่าพิศวงเกี่ยวกับซัดรีค เมซาค และเอเบตเนโกได้ในพระคัมภีร์ไบเบิล กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์โยนเพื่อนสามคนนี้เข้าไปในเตาไฟที่ลุกโชนเพราะพวกเขาไม่ยอมกราบนมัสการรูปเคารพทองคำที่กษัตริย์สร้าง ชาวอิสราเอลทั้งสามบอกกษัตริย์ว่าพวกเขาจะกราบนมัสการพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น เพราะชายหนุ่มเหล่านี้ชื่อสัตย์ พระผู้เป็นเจ้าจึงทรงปลดปล่อยพวกเขาจากเตาไฟและช่วยชีวิตพวกเขา (ดู ดาเนียล 3) เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับการวางใจพระผู้เป็นเจ้า การเป็นคนชื่อสัตย์ กล่าวหาญ และเกี่ยวข้องกับเพื่อนที่ดีผู้ช่วยกันเลือกสิ่งที่ดีด้วย

ทั้งซัดรีค เมซาค และเอเบตเนโกเลือกรักษาสัตย์ญาณว่าจะกราบนมัสการพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น พวกเขาเลือกมีศรัทธาว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยพวกเขาให้รอด พวกเขาเลือกไม่กลัวกษัตริย์แต่วางใจพระผู้เป็นเจ้า ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าวว่า “เราทุกคนต้องการเพื่อนแท้ผู้รักเรา ฟังเรา แสดงให้เราเห็นหนทาง และเป็นพยานแก่เราถึงความจริง” (“เพื่อนแท้,” *เลียวไฮนา* ก.ค. 2002 หน้า 36)

จำไว้ว่า เพื่อนที่ดีจะส่งผลต่อชีวิตท่าน โดยช่วยให้ท่านเลือกสิ่งที่ถูกต้อง มองหาเพื่อนอย่างซัดรีค เมซาค และเอเบตเนโก จึงเป็นเพื่อนอย่างที่พวกเขาเป็น! ■

เพลงและพระคัมภีร์

- “ฉันพากเพียรเป็นเหมือนพระเยซู,” หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 40-41.
- หลักแห่งความเชื่อข้อ 13

ท่านเท่านั้น

แนวคิดบางอย่างสำหรับการเป็นเพื่อนที่ดีมีดังนี้

- เมื่อสิ้นสัปดาห์ เขียนในบันทึกส่วนตัวของท่านว่าท่านทำอะไรบ้างเพื่อเป็นเพื่อนที่ดีกับบางคน
- คิดหาวิธีที่ท่านจะแสดงความรักต่อเพื่อน
- จดลงไปว่าท่านกับเพื่อนๆ จะเสริมสร้างศรัทธาของท่านในพระผู้เป็นเจ้าได้อย่างไร
- เล่าให้บิดามารดาหรือผู้นำปฐมวัยฟังว่าท่านกำลังทำอะไรเพื่อเป็นเพื่อนที่ดี

ท่านช่วยเด็กผู้หญิงคนหนึ่งเมื่อเธอได้รับบาดเจ็บในสนามเด็กเล่น เดินหน้าหนึ่งช่อง

ท่านชวนนักเรียนใหม่มานั่งกับท่าน เดินหน้าหนึ่งช่อง

เกม ลอด: มิตรภาพ

เล่นเกมนี้เพื่อเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับการเป็นเพื่อนที่ดี ท่านจะต้องมีเมล็ดถั่วหรือกระดุมให้ผู้เล่นคนละเม็ดและกระดาษชิ้นเล็กๆ เขียนว่า “1” “2” หรือ “3” ใส่กระดาษเหล่านี้ในถุงหรือซองจดหมาย

วิธีเล่น ให้คนหนึ่งเลือกกระดาษแล้วเลื่อนถั่วหรือกระดุมไปตามช่อง อ่านสิ่งที่อยู่ในช่องนั้นและทำตามคำแนะนำ เกมไม่สิ้นสุดจนกว่าทุกคนจะไปถึงจุดสิ้นสุดในฐานะเพื่อนที่ดี!

เด็กผู้หญิงคนหนึ่งทำถาดอาหารกลางวัน ตก แต่ท่านไม่ช่วยเธอเก็บ ถอยหลัง หนึ่งช่อง

ท่านแบ่งอาหารกลางวันให้เด็กผู้ชาย คนหนึ่งที่ไม่มีอาหาร เดินหน้า หนึ่งช่อง

ท่านให้บางคนมาเล่น ด้วยตอนช่วงพัก เดินหน้าหนึ่งช่อง

ครอบครัวท่านไป เยี่ยมเพื่อนบ้าน คนใหม่ เดินหน้า หนึ่งช่อง

จุดสิ้นสุด

ท่านช่วยน้องชายทำ งานเล็กๆ น้อยๆ ของเขา เดินหน้า หนึ่งช่อง

ท่านหัวเราะเยาะ เด็กชายคนหนึ่ง ที่ ดูต่างจากคนอื่น ถอยหลังหนึ่งช่อง

ท่านแบ่งปันพระ กิตติคุณกับเพื่อน เดินหน้าหนึ่งช่อง

ท่านทำให้ผู้อื่น กล้าเลือกสิ่งๆ ที่ถูกต้อง เดินหน้าหนึ่งช่อง

ท่านล้อเพื่อนและทำให้เธอ เสียความรู้สึก ถอยหลัง หนึ่งช่อง

ฝึกรับใช้ผู้อื่น

โดย ไฮดี เอส. สวินตัน

โรมัส สเป็นเซอร์ มอนสันใช้ชื่อตามโรมัส คอนดีคุณตาของท่าน ทอมมีน้อยเรียนรู้อุปนิสัยหลายบทจากคุณตาผู้อยู่บ้านห่างกันเพียงไม่กี่หลัง บทเรียนที่เขาจำได้แม่นที่สุดคือการรับใช้ผู้อื่น

วันหนึ่งเมื่อทอมมีอายุประมาณแปดขวบ เขากับคุณตานั่งอยู่บนชิงช้าตรงระเบียงหน้าบ้าน ชายสูงอายุจากอังกฤษอยู่บนถนนเส้นเดียวกัน เขาชื่อโรเบิร์ต ดิคส์ แต่เพื่อนบ้านส่วนใหญ่เรียกเขาว่า “ลุงบ๊อบ” เขาเป็นพ่อม่ายและยากจน

ลุงบ๊อบแวะมานั่งบนชิงช้าตรงระเบียงกับทอมมีและคุณตา เขาบอกว่าบ้านอิฐหลังเล็กที่เขาอยู่กำลังจะถูกรื้อ เขาไม่มีครอบครัว ไม่มีเงิน และไม่มีที่ไป

ทอมมีสงสัยว่าคุณตาจะตอบรับเรื่องเศร้านี้ได้อย่างไร คุณตาล้วงลงไปใ้ในกระเป๋ากางเกงและหยิบถุงหนังใบเล็กใส่เงินปลีกออกมา

ท่านหยิบกุญแจในนั้นออกมาใส่ไว้ในมือลุงบ๊อบ “คุณดิคส์ครับ” ท่านพูดอย่างอ่อนโยน “คุณย้ายข้าวของเข้ามาอยู่ใน

บ้านว่างหลังถัดไปของผมได้เลยครับ คุณจะไม่เสียเงินสักเซ็นต์ คุณอยู่ที่นั่นได้เท่าที่คุณต้องการ จำไว้นะครับว่าจะไม่มีใครบอกให้คุณออกไปจากบ้านอีก” ลุงบ๊อบน้ำตาคลอ

คุณแม่ของทอมมีสอนท่านให้รักและรับใช้ผู้อื่นเช่นกัน ทุกวันอาทิตย์ก่อนครอบครัวมอนสันจะรับประทานอาหารเช้า คุณแม่ของทอมมีจัดเตรียมเนื้ออบหนึ่งจาน มันฝรั่ง และน้ำเกรวี่ไปให้ลุงบ๊อบ บางครั้งก็ให้เค้กแสนอร่อยฝีมือคุณแม่ของทอมมีด้วย เนื้อเค้กชั้นเป็นชั้นๆ สีชมพู เขียว และขาว แต่งหน้าด้วยช็อกโกแลต งานของทอมมีคือนำอาหารเย็นไปให้ลุงบ๊อบ

ตอนแรกทอมมีไม่เข้าใจว่าทำไมไม่ให้เขารับประทานก่อนแล้วค่อยเอาไปให้ทีหลัง แต่เขาไม่เคยบ่น เขาจะวิ่งอย่างรวดเร็วที่บ้านลุงบ๊อบโดยไม่ทำให้อาหารที่มืออยู่เต็มจานหก จากนั้นก็จะรอดด้วยใจร้อนรอนขณะลุงบ๊อบค่อยๆ เดินมาที่ประตู

ถ้อยคำจากประธานมอนสัน

“ข้าพเจ้าเชื่อว่าความรักเห็นได้จากวิธีที่ท่านดำเนินชีวิต วิธีที่ท่านรับใช้ และวิธีที่ท่านเป็นพรแก่ผู้อื่น เมื่อเรารับใช้ผู้อื่น เรากำลังแสดงให้เห็นว่าเรารักพวกเขา และเรากำลังแสดงให้เห็นแก่พระเยซูคริสต์เห็นเช่นกันว่าเรารักพระองค์” (“Friend to Friend,” *Liahona*, พ.ย. 1997, 6)

จากนั้นคนสองคนก็แลกเปลี่ยนกัน—งานสะอาดของลุงบ็อบจากวันอาทิตย์ก่อนกับงานอาหารของทอมมี่ แล้วบ็อบก็จะให้เงินหนึ่งโดมเป็นสินน้ำใจ

คำตอบของทอมมี่เหมือนเดิมเสมอ คือ “ผมรับเงินไม่ได้หรอกครับ คุณแม่จะลงโทษเอา”

สุภาพบุรุษสูงวัยจะตบผมสีบลอนด์ของทอมมี่เบาๆ และพูดว่า “หลานชาย หนูมีแม่ที่พิเศษสุด ฝากขอบคุณเธอด้วย” เมื่อทอมมี่รายงานคำชมของลุงบ็อบให้คุณแม่ทราบ นัยน์ตาเธอเป็นประกายด้วยน้ำตา

การแสดงจิตกุศล การให้ผู้อื่นอย่างไม่เห็นแก่ตนเอง การให้ผู้อื่นมาก่อน การเป็นเพื่อนที่ดีและเป็นเพื่อนบ้านที่ดีคือเรื่องสำคัญในครอบครัวรวมมอนสันทั้งหมดนี้ล้วนเป็นตราสัญลักษณ์ของชีวิตประธานมอนสัน ■

ท่านเป็นเหมือนประธานมอนสันอย่างไร

ท่านมีอะไรเหมือนศาสดาพยากรณ์บ้าง ต่อไปนี้เป็นลำดับข้อความที่พูดถึงประธานมอนสันสมัยท่านเป็นเด็ก ทำเครื่องหมายในช่องสี่เหลี่ยมหน้าข้อที่ท่านมีเหมือนประธานมอนสัน

- ท่านมีพี่สาว
- ท่านเป็นลูกคนที่สองในครอบครัว
- ท่านเกิดวันอาทิตย์
- ท่านเป็นพี่ชายคนโตในครอบครัว
- ท่านมีชื่อเล่น (ดูด้านล่าง)
- ท่านมีพี่น้องห้าคน
- คุณพ่อทำอาหารเข้าให้ท่านบ่อยๆ
- ท่านมีประจักษ์พยานในพระกิตติคุณเมื่ออายุยังน้อย
- ท่านชอบไอศกรีมทำเองที่บ้าน
- ท่านมีบัตรห้องสมุด
- ท่านชอบเล่นกับลูกพี่ลูกน้อง
- ท่านชอบอยู่กับคุณตา
- บ้านท่านอยู่ใกล้ๆ รางรถไฟ
- ท่านวิ่งไปทำธุระให้คุณแม่
- ท่านรับบัพติศมาเมื่ออายุแปดขวบ
- ท่านชอบตกปลา

ชื่อเรียกและชื่อเล่น

จับคู่ชื่อเรียกและชื่อเล่นของประธานมอนสันกับสถานการณ์ที่ใช้ชื่อนั้น

สถานการณ์	ชื่อเรียกหรือชื่อเล่น
1. ชื่อเรียกกันที่โบสถ์และที่โรงเรียนสมัยท่านยังเด็ก	ก. พ่อ
2. ชื่อที่สมาชิกศาสนจักรเรียกท่านเวลานี้	ข. จอมรุ่น
3. ชื่อที่หลานๆ เรียกท่าน	ค. ทอมหรือทอมมี่
4. ชื่อที่ลูกๆ เรียกท่าน	ง. โธมัส สเปนเซอร์ มอนสัน
5. ชื่อเล่นที่คุณแม่ท่านตั้งให้เพราะท่านชอบทำอะไรต่อมิอะไรแทนที่จะพักผ่อน	จ. ประธานมอนสัน
6. ชื่อเต็มของท่าน ซึ่งใช้เมื่อท่านรับบัพติศมา	ฉ. คุณตา

ท่านมีชื่อเล่นที่บ่งบอกสิ่งพิเศษเกี่ยวกับท่านหรือไม่

บ้านของ ลูเต

โดย อาตัม ซี. โอลสัน

นิตยสารศาสนจักร

ทุกคืนครอบครัวของลูเตมารวมกัน
ใน fale กระโจมรูปไข่ใต้ถุนสูง
๑ ตามแบบพื้นบ้านของชาวซามัว
ยาวประมาณ 15 ฟุต (4.6 ม.) และกว้าง
10 ฟุต (3 ม.) ไม่มีผนัง บางครั้งก็กั้นด้วย
ผ้าปูที่นอนถ้าต้องการความเป็นส่วนตัว

ลูเตวัย 10 ขวบกับสมาชิกครอบครัว
นั่งล้อมวงบนพื้นและศึกษาพระคัมภีร์เป็น
ครอบครัว พวกเขาร้องเพลงสวดและ
สนทนาเรื่องราวในครอบครัวก่อนเข้านอน
เวลาที่พวกเขาอยู่ด้วยกันในแต่ละคืน
เรียกว่า *sā* หมายถึง “ศักดิ์สิทธิ์” นี่เป็น
เวลาที่ครอบครัวส่วนใหญ่ในซามัวอยู่
ด้วยกัน

ศาสดาพยากรณ์สอนว่าบ้านของเรา
ควรศักดิ์สิทธิ์เหมือนพระวิหาร ไม่ว่าบ้าน
จะมีสภาพเช่นไร ย่อมมีสิ่งที่เราทำได้เพื่อ
อัญเชิญพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้ามาใน
บ้านและทำให้บ้านเป็นสถานที่สวยงาม
มีความสุขด้วยความสงบและการเรียน
รู้ ■

หลังจากม้วนเสื่อที่ใช้ปูนอนและ
เก็บมุ้งแล้ว ลูเตจะสวดอ้อนวอน
ส่วนตัว

ครอบครัวจะมารวมกันบ่อย ๆ ที่
fale ของคุณตาคุณยายลูเตเพื่อ
สังสรรค์ในครอบครัว

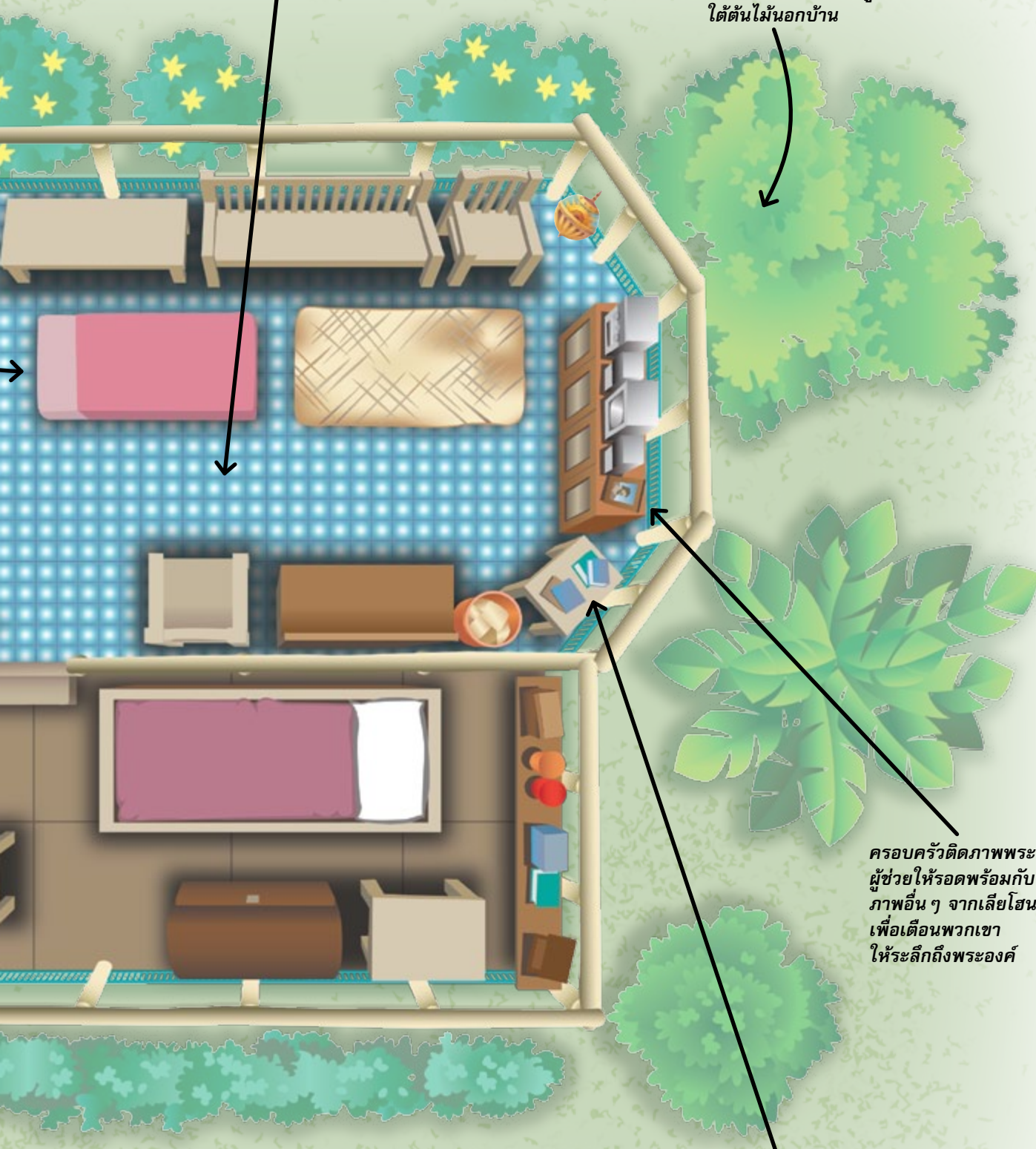
ภาพประกอบโดย สเตฟาน คิลด์; ภาพถ่ายโดย อาตัม ซี. โอลสัน

ครอบครัวมารวมกันใน fale เพื่อสวด
อ้อนวอน ศึกษาพระคัมภีร์ และสนทนา
กันเป็นครอบครัวเกือบทุกคืน

เมื่อลูเตออยากศึกษาพระคัมภีร์
ด้วยตนเอง เธอมักจะนั่งอยู่
ใต้ต้นไม้ในบ้าน

ครอบครัวติดภาพพระ
ผู้ช่วยให้รอดพร้อมกับ
ภาพอื่นๆ จากเลียโฮนา
เพื่อเตือนพวกเขา
ให้ระลึกถึงพระองค์

ครอบครัววางพระคัมภีร์
หนังสือคู่มือ และ
เลียโฮนาไว้บนโต๊ะ

เวลารับประทานอาหารเป็นเวลาสำคัญ
สำหรับครอบครัว ครอบครัวทำอาหารด้วย
การก่อไฟหรือใช้หินร้อนในเตาดิน
ที่เรียกว่า umu kuka

รับใช้ พระบิดาบนสวรรค์

โดย เจน แม็คไบรต์ โชเอท

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

5.

เมื่อเอรินร้องไห้ เควิน
หยิบตุ๊กตาหมีให้เธอ

6.

แม่รู้ว่าพระบิดา
สวรรค์ทรงมีความสุข
ที่ลูกรับใช้พระองค์
วันนี้

แต่ผม
ไม่ได้ไป
พระวิหารนี้ครับ

7.

ใช่ แต่ลูกช่วง
ที่ซาบที่สาวจัดของ
และลูกกำลังช่วงแม่
ดูแลเอริน

8.

เมื่อลูกช่วงผู้อื่น
ลูกกำลังรับใช้พระบิดา
บนสวรรค์นะลูก

การใช้ที่ สุก

ดูดี ๆ ท่านจะพบว่ารูปการใช้ทั้งหมดนี้ไม่เหมือนกันทุกรูป ท่านพบสองรูปที่เหมือนกันหรือไม่

ทำ หน้าทีของท่าน

ประธานโธมัส เอส. มอนตันสอนว่าการทำหน้าที่ของเราเป็นเรื่องสำคัญ ท่านบอกจุดต่างกันห้าจุดระหว่างสองรูปนี้ได้หรือไม่ เด็กคนไหนทำหน้าที่ของเธอ

ข่าวศาสนจักร

ดูข่าวและเหตุการณ์ต่างๆ ของศาสนจักรเพิ่มเติมที่ news.lds.org

มอบหมาย ผู้นำระดับภาค คนใหม่

ฝ่ายประธานสูงสุดประกาศ
การเปลี่ยนแปลงต่อ
ไปนี้ในงานมอบหมาย
ผู้นำระดับภาค ซึ่งมีผลในวันที่
1 สิงหาคม ค.ศ. 2012 สมาชิก
ทุกท่านในฝ่ายประธานภาคเป็น
สมาชิกในโควรัมที่หนึ่งหรือที่สอง
แห่งสวากเจ็ดสิบ ■

ฝ่ายประธานโควรัมสวากเจ็ดสิบ

โรนัลด์ เอ.
ราสแบนด์
ช่วยเหลือ
ทุกภาค

วอลเตอร์ เอฟ.
กอนซาลเวซ
1. อเมริกาเหนือฝั่ง
ตะวันออกเฉียงใต้

แอล. วิทนี่
เคลย์ตัน
2. ยูทาห์เหนือ
3. ยูทาห์ ซอลท์เลค
ซีดี
4. ยูทาห์ใต้

ดอนัลด์ แอล.
ฮอลส์ตรอม
5. อเมริกาเหนือ
ฝั่งตะวันออก
เฉียงเหนือ

แอต อาร์.
คอลลิสเตอร์
6. อเมริกาเหนือฝั่ง
ตะวันตกเฉียงใต้

ริชาร์ด จี. เจนส์
7. อเมริกาเหนือ
ฝั่งตะวันตกเฉียง
เหนือ
8. อเมริกาเหนือ
ฝั่งตะวันตก

เครก ซี.
คริสเต็นเซน
9. โอคาโฮมา
10. อเมริกาเหนือ
ตอนกลาง

11. เม็กซิโก

เบนฆามิน
เด โอโยส
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

ดาเนียล แอล.
จอห์นสัน
ประธาน

ไอแซค แอล.
อาลอนโซ
ที่ปรึกษาที่สอง

12. อเมริกากลาง

คาร์ลอส เอช.
อามาโด
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

เจมส์ บี.
มาร์ติโน
ประธาน

โรเบิร์ต ซี.
เกย์
ที่ปรึกษาที่สอง

13. แคริบเบียน

เจ. เดฟเน่
คอร์เนีย
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

วิลฟอร์ด ดับเบิลยู.
แอนเดอร์เซน
ประธาน

คลอดีโอ ดี.
ซีวิก
ที่ปรึกษาที่สอง

14. อเมริกาใต้ฝั่งตะวันตกเฉียงเหนือ

ชว恩 เอ.
ยูซตา
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

ราฟาเอล อี.
ฟิน
ประธาน

ดับเบิลยู. คริสโตเฟอร์
วิดเดลล์
ที่ปรึกษาที่สอง

15. บราซิล

คาร์ลอส เอ.
โกเดย
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

คลอดีโอ อาร์. เอ็ม.
คอสตา
ประธาน

ไซโร
มัซซาคารดี
ที่ปรึกษาที่สอง

16. อเมริกาใต้ตอนใต้

เซอร์เก เอฟ.
เซปัลเวดา
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

เมอริวีน บี.
อาร์ริโอลา
ประธาน

ฟรานซิสโก เจ.
วิลลิส
ที่ปรึกษาที่สอง

17. ตะวันออกกลาง/แอฟริกาเหนือ

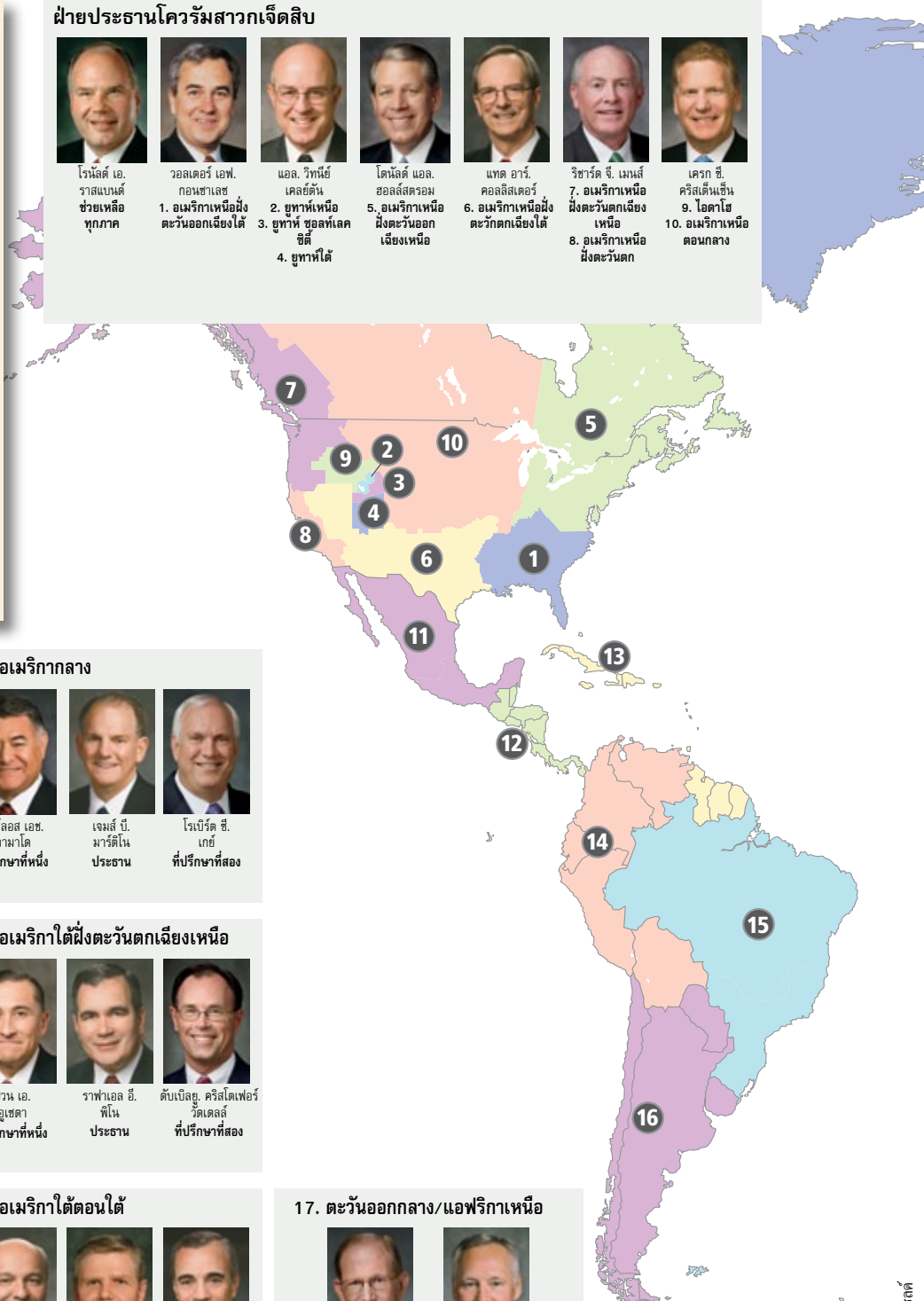

บรูซ ดี.
ฟอว์เซตต์

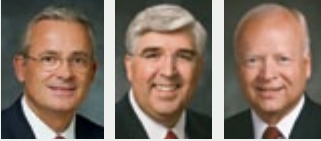
บรูซ เอ.
คาร์ลิส

บริหารงานจาก
สำนักงานใหญ่ศาสนจักร

18. ยุโรป

แพทริก เคียรอน
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

โธมัส เอ. เทียเชรา
ประธาน

เคนท์ เอฟ. ริชาร์ดส์
ที่ปรึกษาที่สอง

19. ยุโรปตะวันออก

แรนด์อลส์ เค. เบนเนท์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

แลร์รี่ อาร์. ลอว์เรนซ์
ประธาน

แพร์จี. มาลิม
ที่ปรึกษาที่สอง

20. เอเชีย

เกอริท ดับเบิลยู. กอง
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

เคนท์ ดี. วิกสัน
ประธาน

แลร์รี่ วาย. วิลสัน
ที่ปรึกษาที่สอง

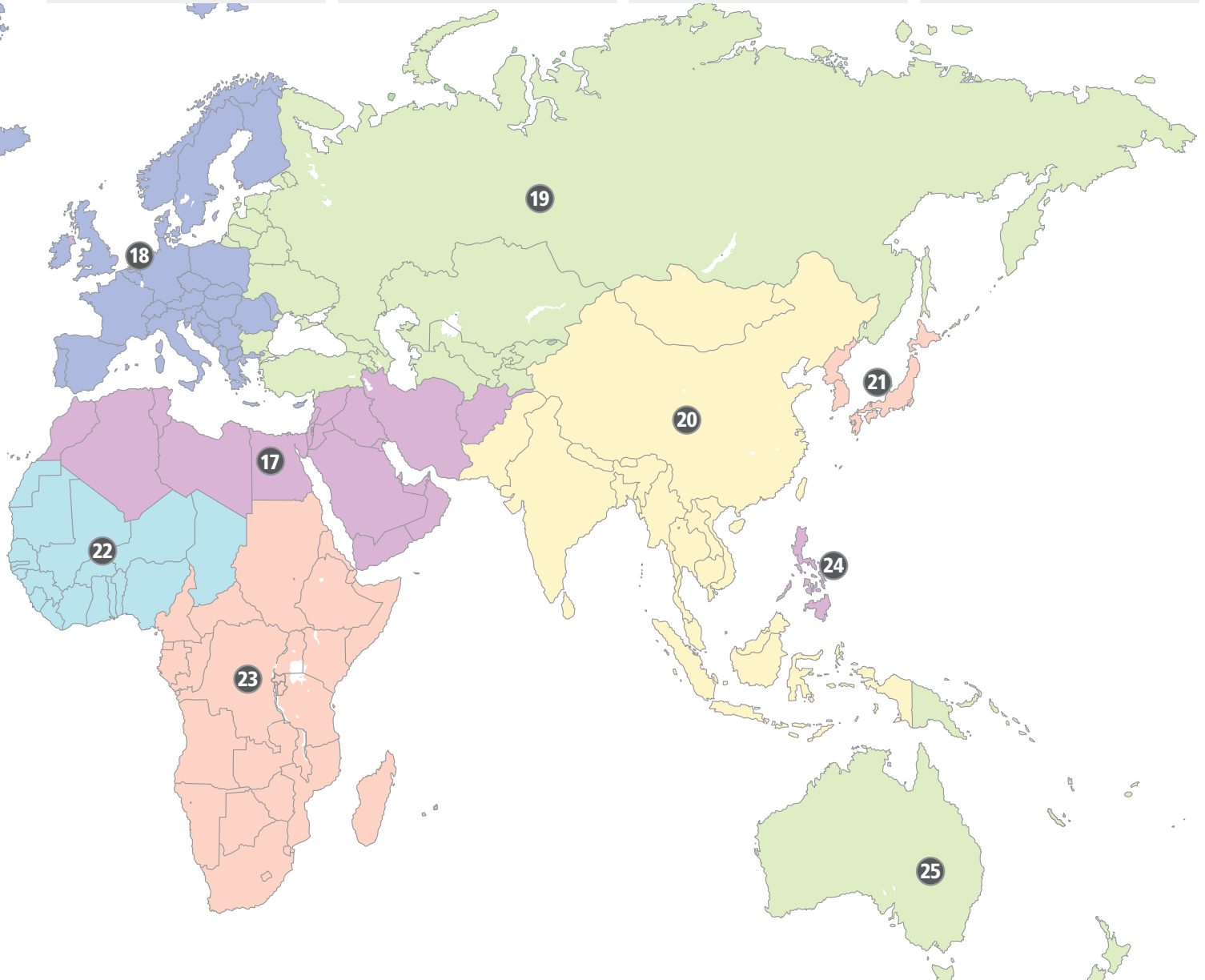
21. เอเชียเหนือ

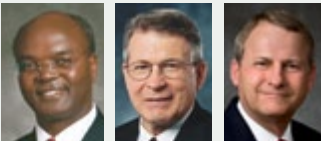
คาซึฮิโกะ ยามาฮะ
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

ไมเคิล ที. รังกูด
ประธาน

โคอิจิ อาโอยากิ
ที่ปรึกษาที่สอง

22. แอฟริกาตะวันตก

โจเซฟ ดับเบิลยู. ซิตาดี
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

จอห์น บี. ดิคสัน
ประธาน

ลอแกรนด์ อาร์. เคอร์ติส จูเนียร์
ที่ปรึกษาที่สอง

23. แอฟริกาตะวันออกเฉียงใต้

ยูลิสส์ ซวาเรส
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

เดส จี. เรนลินด์
ประธาน

คาร์ล บี. คูก
ที่ปรึกษาที่สอง

24. ฟิลิปปินส์

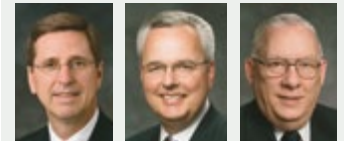

เบร์นาร์ เอช. นิลสัน
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

ไมเคิล จอห์น ยู. เทห์
ประธาน

เยียน เอส. อาร์เดิร์น
ที่ปรึกษาที่สอง

25. แอฟริกาใต้

เควิน ดับเบิลยู. เพียร์สัน
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

เจมส์ เจ. ซามูเอล
ประธาน

เอฟ. ไมเคิล วิกสัน
ที่ปรึกษาที่สอง

เลียโฮนา ออกใหม่เป็นภาษาจีนแบบง่าย

ผู้ที่พูดภาษาจีนเวลานี้รับ *เลียโฮนา* เป็นภาษาจีนแบบง่ายได้แล้ว

เลียโฮนา หกฉบับ—ฉบับการประชุมใหญ่สองฉบับ (พฤษภาคม และพฤศจิกายน) และฉบับปกติสี่ฉบับ (มกราคม เมษายน กรกฎาคม และตุลาคม)—จะจัดทำเป็นภาษาจีนแบบง่ายในแต่ละปี ฉบับเดือนมกราคมและเมษายนปี 2012 มีเฉพาะออนไลน์ ส่วนฉบับพฤษภาคมเป็นฉบับพิมพ์ครั้งแรก

ติดต่อขอข้อมูลเกี่ยวกับการขอรับนิตยสารแต่ละฉบับได้จากศูนย์หนังสือหรือเข้าไปที่ store.lds.org

นิตยสารศาสนจักรเน้นมาตรฐาน เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน

ตั้งแต่เดือนนี้นิตยสารศาสนจักรจะลงบทความต่อเนื่องที่เน้นมาตรฐานดังสรุปไว้ในจุลสาร *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* ฉบับปรับปรุงใหม่ บทความเหล่านี้จะปรากฏใน *New Era* และหน้าเยาวชนของ *เลียโฮนา* หลายเดือน (ยกเว้นฉบับการประชุมใหญ่) บทความแต่ละบทความมุ่งเน้นมาตรฐานต่างกันไปและจะเขียนโดยสมาชิกในฝ่ายประธานเยาวชนชายหรือเยาวชนหญิงสามัญหรือสมาชิกควรัมสาวกเจ็ดสิบ

บทความหนึ่งหน้ากระดาษสำหรับผู้ใหญ่เกี่ยวกับวิธีที่บิดามารดาจะสอนมาตรฐานของเดือนนั้นให้บุตร

ผู้ที่พูดภาษาจีนในภูมิภาคต่างๆ ของโลกสามารถอ่าน *เลียโฮนา* เป็นภาษาจีนแบบง่ายได้แล้ว

บิดาจะรวมอยู่ใน *เลียโฮนา* และ *Ensign* และในกรณีที่หัวข้อใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* สอดคล้องกับหัวข้อในมาตรฐานพระกิตติคุณของฉันสำหรับเด็กปฐมวัย จะมีบทความสำหรับเด็กใน *เลียโฮนา* และ *Friend* ด้วย

โปรแกรมทำดัชนี FamilySearch บนอุปกรณ์มือถือมีให้ใช้แล้ว

โปรแกรมทำดัชนี FamilySearch สำหรับผู้ใช้ไอโฟนและไอแพดเวลานี้ช่วยแต่ละคนแบ่งปันและเก็บบันทึกลำดับวงศ์ตระกูลอันล้ำค่าจากทั่วโลกบนอุปกรณ์มือถือ

โปรแกรมหาดังกล่าวออกมาประมาณช่วงเวลาเดียวกับที่มี 1940 United States Census ให้ทำดัชนี มีให้ดาวน์โหลดจาก Apple App Store (อุปกรณ์ iOS) หรือ Google Play (รุ่น Android)

โปรแกรมหาดังกล่าวมีเป็นภาษาอังกฤษและภาษาสเปน ผู้ใช้สามารถดูภาพข้อมูลเล็กๆ น้อยๆ เช่น—ชื่อสถานที่ หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง—จากเอกสารทางประวัติศาสตร์ซึ่งเขียนด้วยมือ เช่น สตรีบอร์ ทะเบียนสมรส หรือทะเบียนบ้าน แต่ละคนเพียงคัดลอก (ทำดัชนี) สิ่งที่เราเห็น และระบบการทำดัชนี FamilySearch จะเพิ่มข้อมูลเข้าไปในบันทึกลำดับวงศ์ตระกูลแบบไม่เสียค่าใช้จ่ายซึ่งอยู่ใน familysearch.org ■

โปรแกรมทำดัชนี FamilySearch ตัวใหม่จะช่วยให้อีกหลายคนทำประโยชน์ให้การค้นคว้าประวัติครอบครัวไม่มากก็น้อย

ข้อคิดเห็นทั่วไป

พระองค์ยังทรงเปิดเผย ความลับของพระองค์

เมื่อดิฉันอายุ 13 ปี ดิฉันอาศัยอยู่กับคุณยาย วันหนึ่งดิฉันพบนิตยสารวางทิ้งไว้และเริ่มอ่าน ในนั้นมีเรื่องราวจากคนทั่วโลกบอกเล่าปาฏิหาริย์ที่เกิดขึ้นในชีวิตพวกเขา นิตยสารเหล่านี้คือ *เสียวไฮนา* คุณป้าที่เป็นสมาชิกศาสนจักรทิ้งนิตยสารเหล่านี้ไว้ในห้องคุณยาย เรื่องราวเหล่านี้ประทับใจดิฉัน ดิฉันรู้สึกว่ามีสิ่งพิเศษบางอย่างบอกดิฉันว่าเป็นความจริง หนึ่งปีต่อมาดิฉันรับบัพติศมา และดิฉันยอมรับนิตยสารนับแต่นั้น นิตยสารเป็นเครื่องนำทางและพร สำหรับดิฉันแล้วนี่เป็นเครื่องพิสูจน์ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงรักเราและยังทรงเปิดเผยความลับของพระองค์ต่อศาสนตพยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์ (ดู อาโมส 3:7)

ลูซิลโน เมนตองกา, เคปเวิร์ด

ความช่วยเหลือทางโลกและ ทางวิญญาณ

ผมชอบอ่านนิตยสาร *เสียวไฮนา*—นิตยสารช่วยผมทั้งทางโลกและทางวิญญาณ เสริมสร้างศรัทธาของผมยกระดับพรสวรรค์และความสามารถของผม ชำระจิตใจและความคิดผมให้สะอาดผ่านคำแนะนำที่ยกระดับจิตใจจากสมาชิกศาสนจักรและศาสนตพยากรณ์ที่มีชีวิตของเรา

เดเร็ก บาโลลง, ฟิลิปปินส์

โปรดส่งคำติชมหรือคำแนะนำของท่านมาที่ liahona@ldschurch.org อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของเนื้อความที่ส่งมา ■

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถใช้กับการสังสรรค์ในครอบครัวได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ภยธรรมชาติ—เราไม่ต้องกลัว” หน้า 30: อ่านบทความล่วงหน้าและไตร่ตรองร่วมกับครอบครัวล่วงหน้าว่าครอบครัวท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเตรียมรับภยธรรมชาติในพื้นที่ของท่านได้มากขึ้น จากนั้นทำตามทีเอ็ดเลอร์เอลลิสแนะนำคือใช้การสังสรรค์ในครอบครัวเพื่อลงมือปฏิบัติตามแผน ท่านอาจตัดสินใจเตรียมกระเป๋าฉุกเฉิน เต็มอาหารที่สะสมไว้ในบ้าน หรือสนทนากันว่าจะเตรียมพร้อมทางวิญญาณอย่างไร เน้นข่าวสารยืนยันของเอ็ดเลอร์เอลลิสที่ว่า “เมื่อเราพร้อม เราจะสามารถต้านพายุทุกลูกได้”

“จรรโลงศรัทธาในโลกแห่งความสับสนวุ่นวาย” หน้า 42: ท่านอาจเล่าประสบการณ์ในห้องเรียนของอธิการคอสเซที่อยู่ตอนต้นบทความ จากนั้นถามสมาชิกครอบครัวว่าพวกเขาจะทำอะไรในสถานการณ์นั้น ท่าน

อาจต้องการทบทวนหลักธรรมที่อธิการคอสเซทำตามเพื่อให้มั่นคงในประจักษ์พยาน

“ฉันรู้ได้อย่างไรเมื่อฉันได้รับการให้อภัย” หน้า 46: เริ่มโดยถามสมาชิกครอบครัวว่า “หลังจากกลับใจแล้ว คุณรู้ได้อย่างไรเมื่อคุณได้รับการให้อภัยแล้ว” จากนั้นท่านอาจอ่านคำตอบของเอ็ดเลอร์คอลลิสเตอร์ในย่อหน้าที่สองของบทความ แบ่งปันส่วนอื่นของบทความที่เหมาะสมกับครอบครัวของท่าน

“ฝึกรับใช้ผู้อื่น” หน้า 66: อ่านเรื่องเล่าเกี่ยวกับวัยเด็กของประธานมอนสันกับครอบครัว จากนั้นท่านอาจต้องการทำกิจกรรมคล้ายกันกับเด็กคนอื่นๆ ในครอบครัว จบบทเรียนโดยแสดงประจักษ์พยานว่าโธมัสเอส. มอนสันเป็นศาสนตพยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่ ■

ภาพสมบูรณแบบของการสังสรรค์ในครอบครัว

ดิฉันฝันถึงการสังสรรค์ในครอบครัวเหมือนที่เห็นในภาพศาสนจักรเสมอ แต่หลังจากดิฉันกับสามีรับอุปการะเด็กผู้หญิงน่ารักคนหนึ่ง เธอกลับไม่ยอมรับร่วมด้วย เราจึงคิดว่าต้องทำการเปลี่ยนแปลงบางอย่างที่การสังสรรค์ในครอบครัวของเราเพื่อเอาใจเธอ

ดิฉันขอบคุณมากสำหรับแนวคิดการสังสรรค์ในครอบครัวที่จัดพิมพ์ใน *เสียวไฮนา* เวลาที่ลูกสาวของเราเป็นคนแรกที่ยากจัดสังสรรค์ในครอบครัวและอยากให้เราจัดทุกวัน

บทเรียนที่เราชอบเป็นพิเศษบทเรียนหนึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับพระวิญญูณบรสิทุทธิ์ทรงสามารถนำทางเราได้ เราขอให้ลูกสาวเข้าไปในห้องของเธอ หลังจากนับถึงสาม เธอจะกลับมาที่ห้องนั่งเล่นและพยายามหาอุปพระผู้ช่วยให้รอด เมื่อเธอเข้าใจรูป เราพูดว่าเธออบอุ่น เมื่อเธอออกห่างรูป เราพูดว่าเธอหนาว เธอตื่นเต้นมากเมื่อพบรูป เราคาดไม่ถึงที่ได้เห็นเธอเข้าใจความสำคัญของการเชื่อฟังและทำตามพระวิญญูณเพื่อจะใกล้ชิดพระผู้ช่วยให้รอดของเรา

เราจบบทเรียนโดยอ่านหลักคำสอนและพันธสัญญา 11:12 โดย “วางใจในพระวิญญูณองค์นั้นซึ่งนำให้ทำดี” เราจึงพบว่าการสังสรรค์ในครอบครัวเป็นพร ■
โมเอมา ลิมา ซาเยส โบเรเดล, บราซิล

ตอบคำถาม

เกี่ยวกับศาสนาของเรา

โดย ไมเคิล ออตเตอร์สัน

ผู้อำนวยการจัดการ แผนกประชาสัมพันธ์ศาสนจักร

ผมเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายได้เพียงไม่กี่วันเมื่อการสนทนาแบบผิวเผินในหมู่เพื่อนกลุ่มหนึ่งกลายเป็นการเปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ของผม

บางคนประหลาดใจแม้ถึงกับสนใจใคร่รู้ น้อยคนเฉยๆ หญิงสาวคนหนึ่งอายุเท่าผมไม่ยอมเชื่อเด็ดขาดว่าผมเป็นชาวคริสต์ นั่นเป็นประสบการณ์ครั้งแรกของผมในการพยายามอธิบายความเชื่อเกี่ยวกับคนที่เชื่อไม่เหมือนผม ผมจำความรู้สึกท้อแท้ใจเป็นอย่างไรได้ขณะพยายามเจาะลึกเข้าไปในจิตใจที่ปิดแน่นมากจนการใช้เหตุผลสารพัดก็ไม่อาจจัดให้เปิดได้

ขณะที่ศาสนจักรเติบโตอย่างรวดเร็ว การตรวจสอบอย่างละเอียดมากขึ้น เช่นเดียวกับศาสนาหลักอื่นๆ และนั่นจะนำไปสู่การสนทนากันต่อหน้าหรือทางออนไลน์มากขึ้นระหว่างสมาชิกของเรากับครอบครัว มิตรสหาย และเพื่อนร่วมงานที่ไม่ได้นับถือศาสนาเดียวกับเรา

การเอาใจใส่หลักธรรมพื้นฐานบางอย่างสามารถช่วยสมาชิกตอบคำถามหรือให้ความคิดเห็นด้วยความมั่นใจมากขึ้น

ดำเนินชีวิตตามศาสนาของท่าน

ข้อได้เปรียบสำคัญยิ่งประการหนึ่งที

สมาชิกผู้ซื่อสัตย์ของศาสนจักรมีคือศรัทธาของเรากระตุ้นเราให้ “ดำเนินชีวิตตามศาสนาของเรา” มีความรู้สึกน่าเชื่อถือเกิดขึ้นเมื่อมิตรสหายและผู้คนที่คบหาเห็นความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่เราพูดกับสิ่งที่เราทำ

ถ้าชีวิตของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นคำเทศนาที่ดีที่สุดของบุคคลนั้น เมื่อนั้นการสนทนาของเราควรเปิดเผย จริงใจ และประกอบด้วยเมตตาจิต ถึงแม้ผู้คนจะถามคำถามที่ไม่เหมาะสมหรือใช้น้ำเสียงดูถูกเหยียดหยามก็ตาม คำอ้างว่าเราเป็นผู้ติดตามพระเยซูคริสต์จะน่าเชื่อถือมากที่สุดเมื่อการกระทำของเราสอดคล้องกับความเชื่อของเรา เมื่อเรากำลังตอบคำถามหรือแม้แต่คำวิพากษ์วิจารณ์ จะมีบางครั้งที่เราต้องเข้มแข็ง เราอาจต้องมีอารมณ์ขันด้วยเช่นกัน

ในปี 2007 ณ พิธีประสาทปริญญาบัตรสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาจากปีวายยู-ฮาวาย เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโคเวรัมม์อัครสาวกสิบสองกล่าววว่า “ถ้าท่านดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณ [แทนที่จะ] เพียงแต่ศึกษาพระกิตติคุณ ความรู้ที่ผสมผสานกันเป็นพิเศษเช่นนั้นจะทำให้ท่านรู้สึกสบายใจและพร้อมสอนสิ่งที่ท่านรู้ว่าเป็นความจริง—ในทุกสถานการณ์”

กำหนดบริบท

เมื่อเรากำลังตอบคำถามหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับศาสนาของเรา ลำคัญที่เราต้องกำหนดบริบทไว้ตั้งแต่ต้น

แทนที่จะตอบคำถามสะเปะสะปะ การใช้ 30 วินาทีแรกวางรากฐานก็อาจจะช่วยได้ เช่นอธิบายว่าเรานับถือพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและยอมรับคำสอนของพระคัมภีร์ไบเบิลเกี่ยวกับการประสูติ การปฏิบัติศาสนกิจ การตริ่งกางเขน และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ เราเชื่อเช่นกันว่าโลกชาวคริสต์ออกห่างจากความจริงที่พระเยซูทรงสอนไว้ในพระคัมภีร์ไบเบิล และศาสนจักรที่พระองค์ทรงสถาปนาไว้จำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟู

การอธิบายความเชื่อพื้นฐานของศาสนจักรในลักษณะนี้ใช้เป็นที่จุดอ้างอิงได้เมื่อการสนทนาเปลี่ยนเป็นความเชื่อข้ออื่นๆของพระกิตติคุณ

เชื่อมโยงจุดต่าง ๆ

เมื่อสมาชิกฟังคำถาม พวกเขาสามารถสังเกตเห็นหลักธรรมพระกิตติคุณตรงจุดสำคัญของคำถามและเชื่อมโยงคำตอบกลับไปยังพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ตัวอย่างเช่น เหตุใดเราจึงส่งผู้สอน

การแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัวจะเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการตอบคำถามมากกว่า การท่องคำตอบที่จำมา

ศาสนาไปในประเทศที่นับถือศาสนาคริสต์ เพราะในสมัยพระเยซู พระองค์ทรงส่งผู้ส่งสารของพระองค์เป็นคู่ๆ “ไปทั่วโลก” และปัจจุบันเราทำแบบเดียวกัน เหตุใดเราจึงไม่ยอมรับการอยู่กินด้วยกันก่อนแต่งงาน เพราะพระเยซูและอัครสาวกของพระองค์สอนเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ของการแต่งงานและทั้งหมดเกี่ยวกับเรื่องนี้

เราไม่ต้องใช้ข้อถกเถียงทางโลกที่ซับซ้อนซ่อนเงื่อนในเมื่อหลักธรรมที่เราพยายามดำเนินชีวิตมาจากพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้า

เล่าประสบการณ์ส่วนตัว

การตอบคำถามเพื่อนไม่ใช่การท่องคำตอบที่จำมา การเล่าประสบการณ์ส่วนตัวที่จริงใจสามารถอัญเชิญพระวิญญาณให้เป็นพยานและนำข่าวสารเข้าไปในใจผู้ฟังได้

อุปสรรคใหญ่หลวงที่สุดอย่างหนึ่งของการแบ่งปันความเชื่อของเราคือเรากลัวไม่มีคำตอบ น้อยคนในศาสนจักรอื่นเชี่ยวชาญประวัติศาสตร์หรือหลักคำสอนของตน และการวิจัยพบว่าเมื่อเทียบกันแล้ววิสุทธิชนยุคสุดท้ายมีความรู้เรื่องศาสนาของตนดีอย่างไม่น่าเชื่อ

แหล่งข้อมูลออนไลน์

ศาสนจักรสร้างแหล่งข้อมูลออนไลน์ที่สามารถช่วยสมาชิกแบ่งปันกับคนที่มีความเชื่อต่าง
Mormon.org
Mormon.org/Jesus Christ
Mormonnewsroom.lds.org
LDS.org
Liahona.LDS.org

เมื่อตอบคำถามของเพื่อน จงเป็นตัวของท่านเอง สิ่งที่ท่านเป็นมักจะเป็นเหตุผลที่เพื่อนถามคำถามท่าน

เมื่อมีคนถามคำถามเกี่ยวกับหลักคำสอนหรือประวัติศาสตร์ของศาสนจักรที่เราไม่รู้ เราตอบได้ว่า “ผมไม่รู้” แต่เราทุกคนสามารถเล่าประสบการณ์ส่วนตัวได้เพื่ออธิบายว่าเรารู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับศาสนาของเรา

ถ้าเราเล่าประสบการณ์ของเราเองเกี่ยวกับการสวดอ่อนน้อมหรือการอดอาหารหรือการสื่อสารกับครอบครัวอย่างมีประสิทธิภาพ พวกเขาจะไม่แย้งประสบการณ์เหล่านั้น นั่นเป็นประสบการณ์ของเรา และไม่มีใครเข้าใจดีกว่าเรา

จงรู้ใจผู้ฟังของเรา

บางคนจะไม่เข้ามาหาสมาชิกด้วยคำถามเพราะพวกเขาเกรงว่าจะถูกดั่งให้ฟังคำบรรยายครึ่งชั่วโมง ถ้าพวกเขาถามที่เล่นที่จริง จงละเอียดอ่อนต่อความสนใจ ความสบายใจ และระดับความเข้าใจของ

พวกเขา การส่งสัญญาณความละเอียดอ่อนของเราตั้งแต่แรกจะทำให้คนอยากรู้สบายใจ

จงเข้าใจว่าการสนทนาแบบเดียวกันจะไม่ได้ผลสำหรับทุกคนเนื่องจากภูมิหลังที่ต่างกัน—ทั้งทางศาสนา ทางโลก และอื่นๆ

แบ่งปันสิ่งที่เราเชื่อ

สมาชิกศาสนจักรมีโอกาสอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนที่จะเป็นอิทธิพลดีในการช่วยแก้ไขความเข้าใจผิดเกี่ยวกับสิ่งที่เราไม่ได้เป็นและเพิ่มความเข้าใจให้แก่ผู้อื่นว่าเราเป็นใครและเราเชื่ออะไร

เมื่อผู้คนเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับความเชื่อของวิสุทธิชนยุคสุดท้าย พวกเขาอาจเห็นความแตกต่างชัดเจนบางอย่างและพบจุดเหมือนที่ไม่คาดคิดบางอย่างซึ่งจะนำมาสร้างความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นได้ ■

คำแนะนำที่เป็นประโยชน์

คิดไว้ก่อน

อาจเป็นสิ่งที่น่ากลัวเมื่อมีคนถามคำถามทดสอบความรู้เรื่องศาสนาของเรา อย่างไรก็ตาม คนส่วนใหญ่เพียงอยากรู้นั้น อย่ายุ่สึกต่อต้าน

ตั้งใจฟัง

เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบตনার แห่งโครัมมอัครสาวกสิบสองสอนว่าของประทานแห่งการเล็งเห็นเกิดผลมากที่สุดเมื่อเราฟัง เพื่อเข้าใจคำถามและเจตนาอย่างถ่องแท้ จงถามคำถามแบบให้อธิบายและพร้อมที่จะฟังมากเท่ากับพร้อมที่จะพูด

เคารพสิทธิ์เสรี

ทุกคนมีสิทธิ์เสรีทางศีลธรรมที่ได้จากพระเจ้าเป็นเจ้าของ เราจึงอาจเชื่อเชิญหรือแม้แต่ชักชวน—แต่เราไม่ควรกดดันหรือบีบบังคับ

หลีกเลี่ยงคำศัพท์ในศาสนจักร

หลีกเลี่ยงคำศัพท์หรือศัพท์เฉพาะของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ฟังแปลกๆ เช่น “วอร์ด” “การสังสรรค์ในครอบครัว” หรือ “พระคำแห่งปัญญา” ถ้าท่านใช้คำเหล่านี้ จงอธิบายโดยไม่ต้องรอให้ถาม

ใช้ชื่อเต็มของศาสนจักร

เมื่ออยู่ในวัยสัที่ทำได้ ให้ใช้ชื่อเต็มของศาสนจักรอย่างน้อยหนึ่งครั้งในการสนทนาช่วงแรก มีพลังหนึ่งในชื่อของศาสนจักร ดั่งนั้นจงอธิบาย ชื่อนี้บอกมากมายเกี่ยวกับสิ่งที่เราเป็น

ปนี้ เลียโฮนา
หลายฉบับจะมีชุดภาพบุคคล
และสิ่งของในพระคัมภีร์
มอรมอน เพื่อให้ภาพ
เหล่านี้แข็งแรงและใช้
สะดวก ให้ตัดภาพออกมา
ทากาว หรือใช้เทปแปะติด
กับกระดาษแข็ง กระจกใส
ถุงเล็ก ๆ หรือแผ่นไม้ติดงาน
ประดิษฐ์ เก็บแต่ละชุดไว้ใน
ซองหรือถุงพร้อมแผ่น
กระดาษสีเหลืองที่บอกว่า
จะหาเรื่องราวพระคัมภีร์
เกี่ยวกับภาพเหล่านั้น
ได้ที่ไหน

แซมมูเอล

แซมมูเอลชาวเลมัน
ซีลัมัน 13-14, 16

“ขณะที่เราดำเนินชีวิตประจำวัน”
ประธานโรมัส เอส. มอนสันสอน
“เรากันพบโอกาสนับไม่ถ้วนให้ทำตามแบบ
อย่างของพระผู้ช่วยให้รอด เมื่อใจเรา
สอดคล้องกับคำสอนของพระองค์
เรากันพบความใกล้เคียงที่แนบชิดของ
ความช่วยเหลือจากเบื้องบน ประหนึ่ง
เรากำลังอยู่กับบุตรของพระเจ้า” ประธาน
มอนสันเป็นแบบอย่างของคนที่ไม่แสวงหา
ความช่วยเหลือจากเบื้องบนในชีวิต
ประจำวันและตอบรับการเรียกให้รับใช้
ดู “โรมัส เอส. มอนสัน:
ตอบรับการเรียกให้ทำหน้าที่” หน้า 14

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

